Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Abuzurile staliniste după înţelegerea de la Yalta şi greşeala istoricilor privind „noţiunea de comunism“

pag. 20

Pentru români: Drapelul Tricolor este simbolul naţional (art.12). Arborarea Drapelului UE este o încălcare a Constituţiei

Executorul Fieraru din nou în actualitatea Camerei Executorilor Judecătoreşti

pag. 12

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: Dumitru BOŢILĂ ● Anul XII - Nr. 352 - 24 pagini - tiraj 2.000 ex. ● 7-28 august 2017 ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

De ce Preşedintele PSD Dragnea nu este un bun comunicator?

pag. 6

La Colegiul Prefectural Argeş - „şedinţă cu scântei“ între Prefect şi Preşedintele CJ ARGEŞ

pag. 3

EDITORIAL

Modernismul „PRIMEI DOAMNE“ - imagine păguboasă pentru preşedintele Iohannis

A fi soţie de preşedinte al unei ţări, reprezintă o mare responsabilitate din partea celor doi soţi care trebuie să se ridice deasupra tuturor cetăţenilor şi celor pe care nu l-au votat, dar mai cu seamă, pentru cetăţenii care l-au votat. Conform Constituţiei, la art.80 "reprezintă statul român şi este garantul independenţei naţionale a unităţii şi integrităţii teritoriale a ţării". În aceste condiţii, este de înţeles că este necesar ca atât el, ca preşedinte, soţia sa, copiii şi fraţii, trebuie să dea dovadă prin întregul său comportament că merită să fie respectaţi de o majoritate zdrobitoare din partea cetăţenilor. În condiţiile în care un preşedinte, în urma unor sondaje corecte, după ce a fost ales cu peste 50% şi după o perioadă de timp prin erodare a imaginii, aceasta a scăzut sub 45%, trebuie să constituie pentru partidul care l-a propus şi pentru familia prezidenţială, un mare semnal de alarmă. La noi în schimb, şi sub 30% cât a avut preşedintele Iohannis după primul an de instalarea în funcţie, nu a constituit pentru domnul preşedinte un semnal că în activitatea dumnealui şi a celor mai apropiaţi s-au întâmplat lucruri necorespunzătoare. La noi, la români, din popor se spune "bărbatul este oglinda femeii". Şi într-adevăr, rolul de soţie a preşedintelui ar fi trebuit să dea de gândit şi doamnei profesoare, soţia peşedintelui. În schimb, domnia sa s-a comportat la fel ca o mică salariată de la societate comercială cum este şcoala. În primul rând, este de neînţeles pentru majoritatea românilor motivul pentru care doamna profesoară, nici după doi ani, nu a dorit să se mute alături de soţul domniei sale, acesta trăind într-un "glob de sticlă" la Cotroceni, păzit de Regimentul de Gardă

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 12 43 48 3 33 17

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

şi de un număr important de "grăniceri SPP". Faptul că în primul an doamna Iohannis avea afinitate deosebită faţă de mama sa, poate ar fi fost o justificare. Dar după decesul mamei sale, faptul că nu stă alături de soţ, în condiţii deosebite de viaţă, reprezintă un mare semn de întrebare. În aceste condiţii, cetăţenii României au dreptul să se întrebe motivul pentru care domnul preşedinte şi în al treilea an de mandat, face naveta săptămânal, de vineri până luni dimineaţa, între Bucureşti şi Sibiu, fapt ce determină discuţii negative din partea contribuabilului român. Constituţia nu precizează fapul că domnul preşedinte trebuie să se deplaseze acasă la soţie. Aceasta în condiţiile în care deplasarea este foarte costisitoare şi se face pe banii publici, nu pe banii domnului preşedinte, care cetăţeanul contribuabil îl consideră un moft al său. Mai mult decât atât, se poate trage concluzia că dumnealui nu este român, nu se simte bine decât alături de etnia din care face parte, majoritară în oraşul Sibiu, ceea ce nu este corect. Sigur că la terminarea mandatului, este posibil ca cineva să se sesizeze, să sesizeze organul de cercetare penală privind aceste navete săptămânale când putea veni soţia de la Sibiu la Bucureşti când dorea. Aceasta în condiţiile în care există chiar un proverb: "vine Mahomed la munte sau muntele la Mahomed?" Rămâne ca domnul preşedinte să înveţe şi câteva din înţelepciunile Orientului. De toate acestea domnul preşedinte trebuie să ţină cont, având în vedere că dumnealui are doar unele atribuţiuni statuate din art. 80, printre care garantează independenţa, veghează la respectarea Constituţiei, precum şi la buna funcţionare a autorităţilor publice.

Art.107 precizează: Primul Ministru conduce Guvernul şi implicit, administrează economia ţării

Dacă ne referim doar la aceste chestiuni, putem spune fără a greşi, că domnul preşedinte se află sub incidenţa legii penale, el neavând atribuţiuni în conducerea treburilor Guvernului sau a economiei ţării. Deşi la art.87 se precizează că domnia sa "prezidează şedinţele Guvernului la care participă, acest lucru nu-i dă dreptul să dea indicaţii, să critice Guvernul cu privire la măsurile pe care le ia, cum de altfel, de peste doi ani o face. Spunem acest lucru, pentru că legea fundamentală trebuie respectată "în spiritul... şi litera ei". Ori, în cele două articole menţionate, litera legii fundamentale, nu precizează darea de indicaţii sau amestecul preşedintelui în măsurile economice pe care Guvernul ales prin vot de cetăţeni, având la bază programul de guvernământ, este obligat să le ia. Ori la noi, ce să vezi. Domnul preşedinte, în mod penal chiar, încălcând Constituţia, nu ţine cont de programul de guvernare care este aprobat de organul suprem al poporului, Parlamentul, care este deasupra tuturor instituţiilor statului. De aceea, amintim din nou chiar întregii clase politice, partidelor politice, celor trei puteri legislativă, executivă şi judecătorească şi chiar deasupra Curţii Constituţionale, dar şi chiar DNA-ului care a devenit o superputere deasupra Constituţiei, iar decidenţii politici tac. Sigur, în cele câteva rânduri, dorim doar să amintim decidenţilor politici dacă vrem să fim nu aşa cum se vehiculează, că trebuie să fim un stat European, (România este în Europa de la înfiinţarea geografiei ca disciplină), ci trebuie să ne urmăm drumul nostru constituţional, să neglijăm "Directivele UE" care sunt păguboase în primul rând pentru economia românească, dar şi pentru cele trei puteri în stat. Acestea "se calcă pe bombeu între ele", fiind bulversate de ingerinţele pe care ni le impune Uniunea Europeană, contrar Tratatului de la Lisabona din 2009. Amintim şi domnului preşedinte, dar şi decidenţilor politici, că la capitolul II privind instituţiile Europene şi Consiliul European, în statutul acestuia, se precizează: "statele membre se pun de acord în cadrul Consiliului European, în orice acţiuni de interes general, iar înainte de a întreprinde orice angajament, fiecare stat membru se consultă cu celelalte state". Oare se întâmplă aşa ceva în România? Răspunsul este negativ. Am făcut această "digresiune" la acest material, având în vedere că şi "jumătatea domnului preşedinte" are obligaţia să citească şi dumneaei, că doar este profesoară, şi să-l tragă chiar de mânecă pe domnul preşedinte când consideră că ceva nu este în regulă în privinţa respectării atribuţiunilor constituţionale. În acest context, este necesar ca toate familiile prezidenţiale, începând cu prezidenţiabilul Băsescu continuând cu prezidenţiabilul Iohannis, trebuie să aibă în vedere soarta cuplului Nicolae şi Elena Ceauşescu. Aceasta datorită faptului că cândva, poporul se va răscula dacă conducerea sa etse necorespunzătoare, afectând grav identitatea şi suveranitatea naţională, lucru cel mai de preţ de care preşedinţii ultimilor 15 ani nu au ţinut cont.

Imagini păguboase care o incriminează pe doamna "PRIMA DOAMNĂ"

Recent, posturile de televiziune au prezentat imagini de care doamna Iohannis trebuie să ţină cont, având în vedere unele aspecte ale modernismului dumneaei exagerat, începând cu criticile presei româneşti şi internaţionale, atunci când a participat alături de "jumătatea sa", preşedintele, în unele vizite oficiale. În primul rând, criticile au venit datorită "opulenţei vestimentaţiei" care nu cadrează cu lipsurile poporului român pentru care ei şi-au dat votul. Amintim în acest sens poşetele pentru care a fost criticată Elena Udrea, sau rochiile exagerat de scurte care nu se încadrează cu vârsta domniei sale şi poziţia sa în societate. Pantofii foarte scumpi şi multitudinea caselor de modă care o îmbracă foarte scump şi opulent. Iar exemplele ar putea continua şi sunt ştiute de majoritatea cetăţenilor care trăiesc în România, nu cei care îi cântă osanale şi trăiesc aşa cum şi-au dorit, ca transfugi sau servitori în unele ţări din vestul Europei. Aşa cum spuneam, recent a participat la o "lansare de modă" la Sibiu, la care doamna Iohannis s-a comportat chiar nedemn. În primul rând, vizionând parada de modă, am putut trage concluzia că fetele participante erau nu doar sumar îmbrăcate ci ca la plajă, în costume de baie cu trupuri provocatoare, peste care designerii aruncau nişte lenjerii transparente. Credem că doamna Iohannis nu avea ce căuta ca o femeie de peste 50 ani şi soţie de preşedinte, la asemenea manifestări indecente, pe placul unor liceeni de peste 18 ani. Credem că în sală nu erau spectatoare, personalităţi având vârsta sub 50 ani. În aceste condiţii, credem că apariţia la acest mod de manifestare de modă este păguboasă pentru imaginea domniei sale şi implicit a preşedintelui. Lucrul cel mai grav, credem că este reprezentat de faptul că doamna Iohannis avea la masa în care a fost aşezată, alături, un copil care nu avea vârsta mai mare de 10-12 ani, care adulmeca şi el moda fetelor dezbrăcate din această paradă. Considerăm că ţinuta vestimentară a prezentatoarelor de modă a încălcat prevederile legii, putându-se socoti a fi chiar "imagini pornografice" pe care le vezi doar la revistele chioşcurilor de ziare. I-am sugera doamnei Iohannis să înveţe din îmbrăcămintea morală a unor soţii de preşedinţi sau din ţinutele unor soţii de ambasadori şi, de ce nu, din ţinuta Reginei Angliei sau din ţinuta modestă a soţiei Prinţului moştenitor al tronului Angliei, prinţul Williams şi al soţiei sale, Katie. Poate că acum, la jumătatea mandatului, domnul preşedinte Iohannis, cu tot respectul pe care orice român trebuie să i-l acorde, trebuie să ia aminte la sesizarea noastră.

D. BOŢILĂ

La Colegiul Prefectural Argeş - „şedinţă cu scântei“ între Prefect şi Preşedintele Consiliului Judeţean

Ultima zi de joi din lună, ca o tradiție, în sala de şedințe a Consiliului Județean Argeş, între orele 9-11 a avut loc şedința lunară a Consiliului Prefectural condusă cu "mână forte" de actualul Prefect Dragnea Emilian. În prezidiu a luat loc ca invitat şi Preşedintele CJ, Dan Manu însoțit de vicepreşedintele Mânzână.

De la început trebuie precizat faptul că această ordine de zi nu a fost agreată şi de Preşedintele Manu care şi-a manifestat public şi fățiş nemulțumirea cu privire la lipsa de consultare între cele două instituții: Consiliul Județean şi Prefectură având în vedere faptul că cei doi conducători ai județului fac parte din acelaşi partid care guvernează România. Considerăm necesar ca cei doi conducători să se fi consultat în prealabil cu privire la ordinea de zi. Aceasta şi datorită faptului că prin convocarea tuturor primarilor din județ şi Consiliul Județean avea unele probleme de comunicare "în plen" care avea valabilitate şi pentru "chiar puținii" primari prezenți în sală. Din punctul nostru de vedere adunarea nu a fost "statutară" datorită faptului că în sală nu erau prezenți măcar 50 + 1 din numărul celor peste 100 de primari ai județului Argeş. Faptul că în sală, prin numărare, a reieşit că la acest Consiliu Prefectural nu au fost decât 48 de primari numărați pe scaune, dovedeşte un lucru pe care Prefectului județului Argeş trebuie să-i dea de gândit. Una dintre analize ar trebui să aibă la bază încrederea de care ar trebui să se bucure Prefectul, ca reprezentant al Guvernului în teritoriu. A doua problemă poate fi reprezentată de "modul defectuos de comunicare" al Prefectului către cea mai importantă instituție a Statului Românesc, reprezentată de primar "talpa Țării Româneşti", sau pe înțelesul tuturor, după lege, "ordonatorul de credite", adică cel care răspunde legal şi penal de cheltuirea banului public, dar şi de faptul că primarul are obligația de a reprezenta pe cetățeni în toate problemele lor, aceasta pentru că doar primarul în județ este ales, prin vot direct, secret şi universal, el nu este doar ales dintr-o listă, ci este singurul nominalizat pentru funcția de primar din toate listele depuse de partide. Pe această scară a valorii se situează primarul de localitate în Argeş şi în România.

Palavre... palavre... este concluzia după terminarea adunării Consiliului

Că această adunare nu a reprezentat interes pentru "edilii aleşi" este reprezentată de faptul că au lipsit cei mai importanți primari ai oraşelor şi municipiilor, precum Cornel Ionică, Primarul municipiului Piteşti, unul dintre cele mai mari municipii din România, primarii municipiilor Curtea de Argeş şi Câmpulung Muscel sau primarul Oraşului Costeşti. Singurul prezent dintre edilii oraşelor a fost Primarul Boțârcă de la Topoloveni. Această lipsă, dacă este corelată cu absenteismul de peste 51% al primarilor de comună, ar putea constitui pentru domnul Prefect Dragnea un subiect de analiză, dacă ştie să o facă.

De la început trebuie precizat şi faptul că Prefectul județului, în atribuțiile sale nu este "coleg" cu instituțiile subordonate Prefecturii sau Consiliului Județean. De aceea este de neînțeles cuvântul des folosit de domnul Prefect Dragnea în expunerile sale "coleg" când vine vorba de directorul Rosmilva, directorul de la drumuri, etc. Îi amintim domnului Prefect Dragnea că dumnealui, ca reprezentant al Guvernului, nu este coleg cu directorii inteprinderilor descentralizate care le coordonează pe cele atât de la Prefectură cât şi pe cele de la Consiliul Județean. Credem că folosirea exagerată a cuvântului "coleg" nu este de bun augur pentru calitatea sa de conducător care nu este şi "coleg" cu cei pe care îi are în subordine. Prefectul ar trebui să fie un reprezentant al Guvernului care trebuie să aibă câteva calități esențiale precum: un manager foarte bine pregătit, un foarte bun economist, un foarte bun psiholog şi un foarte bun cunoscător al problemelor şi preocupărilor tuturor cetățenilor, indiferent de culoarea politică.

Că disputiile purtate în cadrul şedinței Colegiului Prefectural au fost doar vorbe goale, este dovedită de luările la cuvânt ale unor primari. Este vorba de problemele ridicate de primarul de la Tigveni care era preocupat de circu-

lația rudarilor în căruțele cu coviltir în care predomină mulți copii dar şi câinii cocoțați în spatele copiilor. Sigur că acest peisaj al căruțelor cu coviltir al rudarilor reprezintă o realitate existanțială a unei pături sociale reprezentate de rudari. Numai că domnul primar de la Tigveni trebuia să înțeleagă că dumnealui era obligat să se lupte să-i sprijine pe aceşti "năpăstuiți ai tranziției după 1990". Domnia sa trebuia să obțină aprobarea Consiliului Local ca aceşti rudari să-şi modernizeze din fondurile primăriei căruțele cu ajutorul cărora trebuie să-şi hrănească copiii. Acasta ținând cont că rudarii de la Tigveni, o parte din ei, sunt cerşetorii Europei, iar cei care muncesc, mergând prin țară cu căruțele sunt cei care doresc să trăiască în țara numită România. Domnul primar de la Tigveni nu a spus o vorbă privind sprijinirea acestor năpăstuiți ai sistemului creat de Uniunea Europeană. Faptul că străinii fotografiau poate trebuie să ne mândrim prin faptul că acestea fac parte din "Poporul UE" sau, cum se vorbeşte mai elevat "cetățenii UE". Că domnul Prefect Dragnea nu prea este pregătit să dea soluții face parte din lipsurile sale esențiale de comunicare. Referitor la această comunicare, la terminarea adunării, directorul publicației a dorit să-l întrebe pe domnul Prefect care este motivul pentru care nu a scos o vorbă despre evenimentul de importanță majoră al lunilor iulie şi august 2017. În aceste zile s-au împlinit 100 de ani de la ceca mai mare jertfă pe care România şi cetățenii din Vechiul Regat au dat-o în aceste luni prin luptele de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz împotriva armatelor Imperiului Habsburgic de la Viena şi Budapesta în fruntea cărora s-a aflat Kaizerul de la Berlin.

Sigur că problema lemnelor de foc este o problemă importantă pentru cetățeni, dar nu este o problemă importantă pentru toți ccetățenii, ci doar pentru cetățenii români din satul de rudari. De la început trebuie să-i precizăm primarului de la Tigveni, ca şi celorlalți primari, în compunerea comunelor au şi cetățeni români care sunt rudari. Iar aceştia nu sunt țigani, neavând nicio legătură cu limba şi obiceiurile țigăneşti. Trebuie să înțeleagă toți primarii că rudarii sunt români, născuți pe teritoriu de milenii al românilor şi că ei s-au dezrobit mai târziu prin reformele lui Alexandru Ioan Cuza. În rest, aşa cum spuneam, şedințele Consiliului Prefectural organizate de Prefectul Dragnea sunt doar o pierdere de timp. De aceea există şi lipsă de interes, primarii neparticipând la acestea. Prin aceste şedințe ale Colegiului prefectul este obligat să aducă la cunoştință aleşilor locali din comune, oraşe şi municipii problemele de interes public, ori în şedințele Consiliului Prefectural din Argeş Prefectul impune doar pe şefii instituțiilor deconcentrate să prezinte rapoarte de activitate care nu au nicio relevanță. Important era ca la aceste adunări Prefectul să aducă la cunoştință prin secretarul general al Prefectului, care niciodată nu este invitat la Colegiul Prefectural, şi care ar trebui să fie făcute public hotărârile în luna respectivă luate de Guvern sau de unele decizii ale unor ministere care ar trebui să ajungă şi la primării. Aceasta pentru că hotărârile publicate în Monitorul Oficial ajung cu mare întârzâiere sau deloc la primarii localităților.

Dacă va dori să citească cele spuse de noi, noi îi vom trimite materialul prin fax şi domnului Prefect Dragnea spre ştiință, înțelepciune şi comunicare.

REDACTOR-ŞEF: BĂNICA ŞTEFANIA CRISTINA

20 iulie 2017 - eveniment major în Istoria României

90 de ani de la moartea regelui Ferdinand I al României

După o domnie de 13 ani, marcată de două evenimente istorice majore pentru români, precum participarea României la Primul Război Mondial (1916-1919) şi făurirea statului unitar român, proces început în 1859, prin unirea Moldovei cu ara Românească, continuat cu unirea Dobrogei în 1878, a Basarabiei în martie 1918, a Bucovinei în noiembrie 1918 şi a Transilvaniei, Banatului, Crişanei şi Maramureşului în decembrie 1918, Ferdinand I se stingea la Sinaia, la numai 62 de ani, după o lungă suferință. Ioan Scurtu, în volumul "Istoria românilor în timpul celor patru regi - Ferdinand I" (2004), consemnează că singurul monarh care a reuşit să domnească peste o țară mare, întregită, la care visaseră înaintaşii săi, a fost Ferdinand I, "regele tuturor românilor".

Încoronarea Regelui

Ferdinand Victor Albert Meinrad de Hohenzollern-Sigmaringen, al doilea fiu al principelui Leopold de Hohenzollern şi al principesei Antonia de Braganza, infanta Portugaliei, şi nepot al regelui Carol I (domnitor 1866-1881; rege al României 1881-1914), s-a născut la 12/24 august 1865, la castelul Sigmaringen, în Germania. A făcut studii liceale la Düseldorf şi universitare la Tübingen şi Leipzig (1887), audiind cursuri de istorie, drept roman, finanțe, economie politică, statistică, filosofie etc., notează volumul "Enciclopedia şefilor de stat şi de guvern ai României" (Nicolae C. Nicolescu, Ed. Meronia, 2011). A urmat pregătirea militară în cadrul Şcolii Militare din Kassel, în 1886 devenind sublocotenent în garda prusiană din Potsdam. Principele Ferdinand a vizitat pentru prima dată România în 1881, cu prilejul încoronării regelui Carol I. În baza prevederilor Pactului de familie din 1881, Ferdinand a fost numit succesor al lui Carol I de Hohenzollern la tronul României, principele Leopold (fratele lui Carol) renunțând la prerogativele de moştenitor al tronului României în 1880. În 1889, Ferdinand a fost declarat oficial moştenitor al tronului României. Supravegheat de regele Carol I, Ferdinand a luat lecții de limba română, istorie, geografie şi de pregătire militară. A parcurs toate treptele ierarhiei militare: locotenent (1889), maior (1892), locotenent-colonel (1895), general de brigadă (1898), general de divizie (1904), general de corp de armată (1911) şi mareşal (1918). A fost inspector general al cavaleriei. A comandat, în calitate de generalisim, armata română în timpul campaniei în cel de-al Doilea Război Balcanic (iunie-august 1913). Principele Ferdinand s-a căsătorit la 29 decembrie 1892, la castelul Sigmaringen, cu Maria Alexandra Victoria (1875-1938), principesă de Marea Britanie şi Irlanda, fiica lui Alfred I, duce de Edinburgh şi de Saxa-Coburg-Gotha (al doilea fiu al reginei Victoria) şi a Mariei Aleksandrovna, mare ducesă a Rusiei (unica fiică a țarului Aleksandru II al Rusiei). Perechea moştenitoare a tronului României a sosit la Bucureşti, la 23 ianuarie 1893. Din căsătoria celor doi au rezultat şase copii: Carol (1893-1953), Elisabeta (1894-1956), Măria (1899-1961), Nicolae (1903-1978), Ileana (1908-1991) şi Mircea (1912-1916), toți botezați în religia ortodoxă. Acest fapt i-a atras principelui Ferdinand excomunicarea din rândul Bisericii Catolice. La 27 septembrie/10 octombrie 1914, regele Carol I înceta din viață la Castelul Peleş, după ce Consiliul de Coroană luase decizia neutralității României în război, decizie ce era în contradicție cu ceea ce dorea regele. A doua zi, principele moştenitor Ferdinand I depunea jurământul în calitate de Rege al României, în prezența Corpurilor legiuitoare, a membrilor familiei domnitoare şi a Mitropolitului primat. Principele Ferdinand a devenit rege într-o perioadă tensionată, în contextul unor condiții internaționale extrem de complexe determinate de izbucnirea Primului Război Mondial (28 iulie 1914) şi de hotărârea de neutralitate adoptată de România. După doi ani de neutralitate, la 4/17 august 1916, guvernul Ion I.C. Brătianu, cu acordul regelui Ferdinand I, a semnat Tratatul de alianță între România, pe de o parte, şi Rusia, Franța, Marea Britanie şi Italia, pe de alta, în care era stipulată satisfacerea dezideratului unirii cu Regatul României a tuturor teritoriilor locuite de români aflate în stăpânirea Austro-Ungariei, respectiv ale Bucovinei, Banatului, Maramureşului, Crişanei şi a toată Transilvania. Tratatul a fost completat de o Convenție militară, prin care România se obliga să intre în război cel mai târziu până la 15 august şi numai împotriva Austro-Ungariei. Astfel, regele Ferdinand a acceptat, în Consiliul de Coroană din 14/27 august 1916, intrarea României în Primul Război Mondial de partea Antantei, realizând astfel pasul cel mai important pentru realizarea idealului României Mari. Urmare a acestei decizii, Ferdinand I a fost renegat de familia sa din Germania, la castelul Hohenzollern fiind arborat un steag negru în semn de doliu. Totodată, împăratul Wilhelm II al Germaniei, capul familiei de Hohenzollern, i-a retras ordinul casei sale, gradele, decorațiile şi onorurile pe care i le acordase, consemnează volumul "Dicționar biografic de istorie a României" (Ed. Meronia, 2008). În noaptea de 14/27-15/28 august 1916 armata română a început operațiunile militare pentru eliberarea Transilvaniei şi Bucovinei, înregistrând în faza inițială unele succese, urmate apoi de un şir de înfrângeri: dezastrul de la Turtucaia (24 august 1916), spargerea frontului pe Jiu (octombrie 1916) şi pierderea bătăliei pentru apărarea oraşului Bucureşti (noiembrie 1916). Au fost înregistrate pierderi grele în efective şi materiale de război, iar două treimi din teritoriul țării (cca 100 000 km p) au fost ocupate de inamic. În noiembrie 1916, Curtea Regală, guvernul, Parlamentul, instituțiile statului, dar şi oameni din toate categoriile sociale s-au refugiat la Iaşi. Între ianuarie şi mai 1917, generalul francez Henri Mathias Berthelot, unul dintre cei mai importanți lideri ai conducerii militare a Franței (în prima parte a războiului), s-a aflat în România, în fruntea unei misiuni militare, în calitate de şef al Comandamentului aliat al Dunării, pentru a ajuta armata română să se reorganizeze În aceste condiții, în vara anului 1917, când trupele germane au trecut la ofensivă pe frontul român, armata română a reuşit să oprească înaintarea feldmareşalului Mackensen prin victoriile de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz.Victoriile militare din vara lui 1917 au fost obținute aproape numai de români, armata rusă fiind în plină destrămare şi pe frontul român. La 20 noiembrie/3 decembrie 1917, generalul Scerbacev comandantul frontului rus din Moldova a propus germanilor încheierea unui armistițiu, potrivit volumului "O istorie a românilor" (Ion Bulei, Ed. Meronia, 2007). În aceste condiții, România a rămas singură să facă față presiunii forțelor armate ale Puterilor Centrale pe Frontul Oriental, fără nicio legătură cu Aliații, fiind obligată încheie cu Puterile Centrale armistițiul de la Focşani (26 noiembrie 1917).

Cele "trei păci" ale Primului Război Mondial: Brest - Litovsk, Buftea şi Bucureşti - 7 mai 1918

După semnarea păcii de către Rusia la Brest-Litovsk (18 februarie/3 martie 1918) românii au fost obligaţi să accepte, mai întâi preliminariile de la Buftea (5/18 martie) şi apoi Pacea separată de Bucureşti (23 aprilie/7 mai 1918). Condiţiile păcii au fost distructive pentru România: cedarea Dobrogei (Cadrilaterul şi o parte a judeţului Constanţa anexate Bulgariei, iar restul sub condominiul Germaniei, Austro-Ungariei, Bulgariei şi Turciei), rectificare importantă de frontieră pe Carpaţi, în favoarea Austro-Ungariei (5.600 kmp), concesionarea petrolului, grâului, pădurilor ş.a. (prin convenţii economice înrobitoare), libera trecere a trupelor austro-ungare spre Odessa ş.a, aminteşte volumul menţionat mai sus. Muntenia rămânea ocupată până la pacea generală, iar România era lipsită de iniţiativă militară şi diplomatică.

Marele Rege - Român, Ferdinand I se opune presiunilor marilor puteri (oare când clasa politică actuală se va opune Americii şi Germaniei?)

Regele Ferdinand a refuzat să sancţioneze tratatul, în ciuda presiunilor Puterilor Centrale, care însă nu a mai putut fi aplicat, în urma victoriilor Aliaţilor pe Frontul Apusean şi în Macedonia. Cu Germania înfrântă, tratatul a fost anulat, iar România a reintrat în Alianţă (28 octombrie 1918) declarând din nou război Puterilor Centrale, trupele române intrând simultan în teritoriile româneşti ocupate. În noiembrie 1918, odată cu retragerea trupelor inamice din Bucureşti, regele s-a întors în Capitală, alături de armata română. În aceeaşi perioadă, prin Marea Adunare Naţională de la Alba-Iulia, Transilvania se unea cu România, desăvârşindu-se astfel statul naţional unitar român, după ce, în acelaşi an, se uniseră cu România, Basarabia la 27 martie/9 aprilie 1918 şi Bucovina la 15/28 noiembrie 1918. La 18 noiembrie/1 decembrie 1918, la Alba Iulia, a fost convocată o Adunare Naţională a Românilor din Transilvania şi Ungaria, în care au fost aleşi 600 de deputaţi pe bază de vot universal şi 628 de reprezentanţi ai organizaţiilor şi societăţilor culturale, reprezentanţi ai românilor din Transilvania, Banat, Crişana, Maramureş. Cei 1.228 de deputaţi s-au reunit în sala Cazinoului din Alba Iulia şi au decis în unanimitate unirea Transilvaniei, Banatului, Crişanei şi Maramureşului cu România.

Iată patriotismul marii clase politice - alegerea "Marelui Consiliu Naţional Român"

S-a constituit, de asemenea, Marele Consiliu Naţional Român, format din 200 de membri aleşi şi 50 de membri cooptaţi. A doua zi, acest Consiliu a numit un guvern provizoriu, Consiliul Dirigent al Transilvaniei, în frunte cu Iuliu Maniu. Acesta a trimis o delegaţie la Bucureşti, condusă de episcopul de Caransebeş, Miron Cristea (viitorul patriarh al României), care, la 1/14 decembrie, a înmânat declaraţia de la Alba Iulia regelui Ferdinand I. La 11/24 decembrie, regele Ferdinand a promulgat decretul de sancţionare a unirii, totodată, şi a Bucovinei şi Basarabiei. După săvârşirea Marii Uniri, regele a întreprins împreună cu regina Maria, o serie de vizite în provinciile istorice unite cu ţara-mamă. Astfel, a vizitat oraşele din Transilvania (22 mai-1 iunie 1919), Bucovina (16-19 mai 1920), Basarabia (20-25 mai 1920) şi Banat (noiembrie 1923). A revenit în aceste provincii cu prilejul diferitelor serbări, comemorări, inaugurări de instituţii culturale. Tratatele de pace din cadrul Conferinţei de pace de la Paris (sistemul Versailles) din 1919-1920 au recunoscut desăvârşirea unităţii statale naţionale - unirea Basarabiei, Bucovinei şi Transilvaniei cu România. Tratatul de la Versailles a permis şi o nouă rezolvare a Statului Dunării. România a fost foarte activă în a determina reconstituirea Comisiei Europene a Dunării pentru Gurile Dunării. Comisia a fost reconstituită la 23 iulie 1921 la Paris, fiind compusă din România, Franţa, Anglia şi Italia, cu competenţă pentru partea maritimă a fluviului. A fost creată şi o nouă comisie pentru zona fluvială a Dunării, în care intrau toate statele riverane şi care a înlocuit Comisia Interaliată a Dunării.

15 octombrie 1922 - încoronarea la Alba Iulia a Regelui Ferdinand şi a Reginei Maria primind coroana din oţel de la Plevna

La 15 octombrie 1922, s-a desfăşurat, la Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia, ceremonia încoronării regelui Ferdinand I şi a reginei Maria. Coroanei regale de oţel a regelui Carol I, ce amintea de Plevna, i s-au adăugat însemnele Basarabiei, Bucovinei şi Transilvaniei, simbolizând actul unirii tuturor provinciilor istorice româneşti sub sceptrul aceluiaşi monarh. În condiţiile unui nou cadru geopolitic, regele Ferdinand I a sprijinit iniţiativele, în special, pe cele ale guvernelor liberale, ce au determinat schimbări importante în structura economică, social-politică şi culturală a României: reforma electorală, bazată pe votul universal (pentru bărbaţi), reforma agrară (promisă de rege, pe front, în 1917, ca un act de justiţie socială, dar şi ca o recunoaştere a contribuţiei ţăranilor în haine ostăşeşti la războiul de întregire naţională). Totodată, a fost promulgată o nouă Constituţie, prin care s-a asigurat temeiul juridic pentru dezvoltarea României Mari, potrivit volumului "Enciclopedia şefilor de stat şi de guvern ai României" (Nicolae C. Nicolescu, Ed. Meronia, 2011). S-a implicat personal, având o contribuţie importantă la dezvoltarea cultural-ştiinţifică a ţării, recomandând "să lucrăm deci necontenit cu gândul curat pentru dezvoltarea tot mai largă a culturii neamului; să nu cruţăm timp, nici muncă pentru a cunoaşte cât mai amănunţit istoria lui, călăuză nepreţuită pentru a ne cunoaşte pe noi înşine; să cultivăm, să păstrăm cu sfinţenie şi gelozie limba noastră". În timpul domniei sale, Ferdinand I s-a confruntat cu o gravă criză dinastică provocată de principele Carol I, care în trei rânduri (1918,1919, 1925) a renunţat, din motive personale, dar şi din ostilitate faţă de familia Brătianu, la drepturile şi prerogativele ce-i reveneau în calitate de principe moştenitor la Tronul României. La 4 ianuarie 1926, Adunarea Naţională Constituantă a adoptat legile prin care se accepta renunţarea principelui Carol la tronul României, se modifica Statutul Casei Regale, principele Mihai era proclamat moştenitorul tronului şi se constituia o Regenţă care să exercite prerogativele suveranului, în cazul că acesta ar ajunge pe tron înainte de vârsta majoratului. Regenţa se compunea din trei persoane: principele Nicolae, patriarhul Miron Cristea şi Gheorghe Buzdugan, preşedintele Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Regele Ferdinand I a murit în dimineaţa zilei de 20 iulie 1927, la orele 2,15, la castelul Pelişor din Sinaia (unde se retrăsese din 27 mai), potrivit comunicatului oficial. De la Sinaia, corpul neînsufleţit al lui Ferdinand a fost adus în Bucureşti şi depus la Palatul Cotroceni, timp de două zile (22 şi 23 iulie) pentru organizarea funeraliilor. În aceeaşi zi, nepotul său principele Mihai (în vârstă de şase ani) a devenit rege al României, până la majorat atribuţiile sale fiind exercitate de Regenţa stabilită la 4 ianuarie 1926. În cuvântarea de la funeraliile suveranului, primul-ministru Ion I.C. Brătianu a rostit către poporul român, următoarele cuvinte: "Primul rege al României Mari a murit. O boală cumplită a întrerupt prematur această domnie glorioasă care a îndeplinit visul de secole al poporului nostru. Românii nu vor putea uita niciodată că Regele Ferdinand s-a sacrificat pentru binele ţării. De neclintit în convingerile sale şi în hotărârile sale în timpul războiului, bun şi înţelept pe timp de pace, Ferdinand I va rămâne pentru totdeauna regele care s-a identificat cu poporul său şi care a înfăptuit marile reforme care au adus statului dreptatea, puterea şi liniştea" ("Istoria românilor în timpul celor patru regi — Ferdinand I" , Ioan Scurtu, 2004). În dimineaţa zilei de 23 iulie, sicriul a fost transportat la Gara de Nord, unde a fost urcat într-un tren special cu destinaţia Curtea de Argeş. Aici, a avut loc slujba religioasă, după care Ferdinand I a fost înmormântat în biserica mănăstirii, alături de înaintaşul său Carol I şi regina Elisabeta. Pe placa de marmură care acoperea mormântul său a fost săpată următoarea inscripţie: "Aici odihneşte robul lui Dumnezeu Ferdinand I, regele României, născut la 24 august 1865 la Sigmaringen, răposat la 20 iulie 1927 la castelul Pelişor. Luând cârma ţării la 11 octombrie 1914 a tras sabia la 15 august 1916 pentru dezrobirea românilor de peste vechile hotare, înfăptuind întregirea neamului şi încoronându-se la 15 octombrie 1922 la Alba Iulia ca primul rege al tuturor românilor".

De ce Preşedintele PSD Dragnea nu este un bun comunicator?

Societatea actuală este preponderent "comunicaţională". A comunica este chiar un talent al omului, chiar din cele mai vechi timpuri. Comunicarea are două componente importante: comunicarea civilă şi comunicarea militară. Am făcut aceeaştă distincţie prin faptul că acestea două sunt diferite în esenţă. În cele de faţă ne vom ocupa de comunicarea civilă care îşi are originea din cele mai vechi timpuri, de la înfiinţarea celor două societăţi omeneşti: matriarhatul şi patriarhatul. De aceea putem spune, fără să greşim, că a comunica este un har de la Dumnezeu, iar omul are obligaţia de a transforma acest har pentru binele public. Dacă în decursul istoriei au existat războaie devastatoare ca urmare a unor conflicte de interese economice şi teritoriale, acest lucru s-a datorat în principal modului defectuos în care conducătorii militari şi civili au tratat "problema comunicării" cu superficialitate. De fapt, de secole statele au înfiinţat unul dintre cele mai importante ministere, cel numit "Ministerul de Externe", iar la fiecare instituţie a Statului Român există un "sector de comunicare". La noi comunicarea este reglementată de Legea 544/2002 care în prezent este tratată superficial de toţi conducătorii statului, de la "Vlădică cel Mare Preşedintele" urmat de "cei doi Vlădici mai mici" Preşedintele Senatului şi Preşedintele Camerei Deputaţilor.

În cele ce urmează vom face o scurtă analiză cu privire la modul de comunicare pe care Preşedintele PSD şi Preşedintele Camerei Deputaţilor Liviu Dragnea înţelege să se achite de această obligaţie legală şi constituţională tratată în legea fundamentală, Constituţia în Titlul II "Drepturile şi libertăţile fundamentale" cu nominalizarea art. 29, 30, 31 şi 33. De fapt, legea fundamentală, chiar la Capitolul I tratează responsabilitatea respectării dreptului la comunicare care, din punctul nostru de vedere, reprezintă pilonul fundamental al oricărei societăţi moderne. Această societate nu poate exista şi nu se poate dezvolta decât într-o societate comunicaţională în care conducătorii trebuie să aibă pulsul şi să comunice cu cetăţenii care le-au dat votul. Altfel, societatea respectivă este o societate dictatorială. Chiar şi în societăţile dictatoriale, cum sunt în principal toate statele lumii, care conduc statele şi popoarele mai mult sau mai puţin dictatorial. Chiar şi America care este considerat un stat cel mai democratic din lume prin constituţia lansată încă din secolul XVIII, încă are puternice lacune în ceea ce priveşte comunicarea dintre clasa politică, stat şi cetăţeni. Acest lucru în prezent se face nu defectuos, ci foarte defectuos, folosindu-se mijloace de comunicaţie prin radio, TV, presă, internet şi tot ceea ce produc oamenii de ştiinţă. Numai că aceste mijloace de comunicare, în proporţie covârşitoare, sunt influenţate de conducători care încearcă să-şi transmită problemele politice, economice şi militare, "chintesenţa lor" în favoarea partidelor sau intereselor pe care le reprezintă.Sigur că despre comunicare se poate vorbi multe atât pozitive cât şi negative. Aş dori doar să amintim modul în care unele mijloace media, preponderent din presă şi televiziune şi nu în ultimul rând internetul, transmit deformat informaţii care interesează publicul, deturnând multiplele interese, uneori meschine, alteori prea interesate a unei părţi a opiniei publice. De fapt, opinia publică este aşa de divizată datorită aruncării "în neant" a informaţiilor care ar trebui să ajungă la populaţie încât putem spune, fără să greşim, că mijloacele de informare publică chiar atentează la siguranţa naţională a fiecărei ţări. Am văzut unele posturi principale aflate pe eşicherul sistemului informaţional românesc care în mod "criminal" deformează informaţiile care ar trebui să ajungă la public. Amintim postul de televiziune B1 care prin emisiunea domnului Banciu, în afara vocabularului greu de digerat pentru marele public reprezintă un atentat grosolan la partinitatea de care ar trebui să dea dovadă un post de televiziune. Acelaşi lucru se întâmplă la postul de televiziune România TV care alături de B1 şi chiar Antena3 sunt adevăraţi "apologeţi" ai unor interese care trebuie să ajungă şi să spele creierul auditorilor. De asemeni sunt oameni politici care, în dispreţ faţă de adevăr, transmit în eter informaţii cu caracter politic deosebit de deformate. Amintim în acest sens pe Robert Turcescu, pe deputatul PMP Eugen Tomac sau pe unii analişti politici de la B1 TV care indiferent de realitate susţin idei în favoarea doar a unor partide politice, iar toate aceste idei conduc către necesitatea "spălării imaginii" Preşedintelui României.

„Comunicarea“ este un har de la Dumnezeu primit

Sigur este faptul că această comunicare este o ştiinţă pe care indivizii, indiferent dacă sunt bărbaţi sau femei, o dobândesc în cadrul procesului social. În materialul de faţă vom prezenta câteva probleme de comunicare pe care Liviu Dragnea, în calitatea sa de mare om politic, preşedinte celui mai mare partid din România şi preşedinte al Camerei Deputaţilor, nu o stăpâneşte deplin. Liviu Dragnea nu este un foarte bun comunicator. El are o duritate verbală care se transmite interlocutorilor cu tot zâmbetul său forţat de a fi plăcut şi comunicativ.

Domnia sa aproape la fel ca preşedintele Iohannis nu are harul de la Dumnezeu de a comunica idei şi sentimente pe care majoritatea populaţiei au nevoie să le cunoască. Domnul preşedinte Dragnea este doar "ferm", în schimb îi lipseşte "melodia glasului". Îi lipseşte înţelepciunea de lungă durată. Noi nu o să-i facem ca la horoscop şi să-i cercetăm motivele. Liviu Dragnea rămâne acelaşi cetăţean marcat de locurile în care s-a format. El este un "om de Teleorman" care îl vor înţelege foarte puţini din nordul Bucovinei, cei din Apuseni, dobrogeni sau pe olteni. Prin înţelegere vrem să transmitem mesajul de mare înţelepciune de care domnia sa este văduvit. Dacă vorbim despre morală şi moralitate, ca om de partid putem spune fără să greşim, că prin schimbarea soţiei la o vârstă a marei înţelepciuni bărbăteşti este o dovadă de mare slăbiciune morală. Probabil că este un bun şi prolific bărbat. Numai că în calitatea de om de partid şi de stat credem că îi lipseşte în primul rând "morala creştină". Că o fine sau o fi rău doar viitorul va dovedi. Domnia sa "respiră" prin frumuseţea fizică, dar este corijent la morala politică. I-am recomanda morala familială a lui Ion Iliescu, morală care ar trebui să stea la baza tuturor celor care doresc să acceadă la o funcţie importantă în stat. În prezent o bună parte din conducătorii noştri, dând dovadă de imoralitate, îşi schimbă soţiile mai în vârstă cu unele mai foarte tinere. Acelaşi lucru l-a făcut şi domnul preşedinte Dragnea. Dar mai are timp să-şi revizuiască atitudinea de om politic având în vedere că are abile capacităţi manageriale încă nedescoperite.

DUMITRU CÂRCENI

De ce trebuie să ne mândrim că suntem români şi nu... romani?

SERIAL

Românii trebuie să-şi cunoască „cel mai îndepărtat“ trecut istoric

În prezent România se află în cea mai ingrată poziţie din întreaga sa istorie multimilenară. Acest lucru se datorează "imixtiunilor" în treburile interne ale Statului Român, începând cu anul 1990, când "scursurile" din Europa, materializate prin "transfugii" care nu au mâncat salam cu soia, nu au suferit lipsuri de curent, carne, lapte, etc., pentru a se industrializa ţara, aceste "scursuri" fiind reprezentate de aşa-zişii capitalişti: Ion Raţiu, Radu Câmpeanu şi trădătorii României care s-au pus în slujba radioului Europa Liberă. Datorită "aportului" acestora România se află sub tutela Germaniei şi a ţărilor germanofile, respectiv Polonia, Austro-Ungaria, Cehia, Croaţia şi altele.România nu mai are independenţă, şi-a pierdut toate bogăţiile, fiind transformată într-un paşalâc al UE. De aceea am considerat necesar să tragem un semnal de alarmă privind unirea şi uniunea naţională a tuturor etniilor care sunt recunoscute constituţional de stat să facă eforturi pentru păstrarea statalităţii, nu doar în vorbe ci în fapte, începând chiar de la Preşedintele Tăriceanu şi Preşedintele Dragnea, cele două forţe care alcătuiesc actuala guvernare. Statul Român are nevoie mai mult ca oricând în istorie, datorită metodelor moderne venite de la Bruxelles privind aşa-zisa europenizare. Dacă s-a vorbit acum mulţi ani de "slavizare", în prezent, prin directivele UE se doreşte deturnarea existenţei naţionale în "europenizare". România şi românii au nevoie doar de latinitate şi latinizare, trebuind să respingă cu vehemenţă noţiunea de europenizare aşa cum doresc unele state europene care ascultă de "dorinţa Statului American" care, în esenţă, are o altă componenţă etnică. America actuală o putem categorisi ca un fel de "babilon al antichităţii".

Cuvânt introductiv la lucrarea cercetătorului Virgiliu Oghină "De la preistorie la istorie mitologie şi realitate"

Cuvânt introductiv

Etnogeneza poporului român, ca şi originea limbii române, n-au fost descifrate încă în mod satisfăcător. Cu această temă m-am întâlnit într-o zi de vară din anul 1928, în urma unei convorbiri de peste două ore cu Emil de Marton, profesor de geografie şi etnografie la Sorbona.

În rezumat, profesorul francez mi-a spus următoarele: „Nu pot înțelege, la români, mania lor de a se lăuda ca urmaşi ai coloniştilor romani, ştiind foarte bine că în Dacia nu au venit romani şi nici măcar italici, ci legiuni de mercenari recrutați din provinciile estice ale imperiului; chiar şi administrația introdusă de cuceritori avea aceeaşi obârşie. Priviți chipul moților, al țăranilor din regiunea Hațegului şi Făgăraşului, la maramureşeni şi bucovineni şi veți cunoaşte figurile dacilor sculptați pe columna de la Roma. Voi românii sunteți daci, pe aceştia ar trebui românii să-i cunoască mai bine şi să se laude cu ei, pentru că acest popor a avut o cultură spirituală şi morală înaltă".

Ceea ce am auzit de la profesorul francez contrazicea tot ce am învățat în şcoală şi din lectura personală. Atunci mi-am pus întrebarea: care este adevărul şi cine are dreptate, geograful francez sau acei istorici români care mai susțin şi astăzi romanizarea poporului dac? De atunci s-a scurs jumătate de secol şi eu am căutat în permanență un răspuns la această întrebare. Numai când am ajuns să-mi formez o părere întemeiată pe dovezi, considerate de mine certe, am aşternut concluziile la care am ajuns. Ele nu sunt nici de împrumut şi nici de circumstanță, sunt rodul cercetărilor personale de jumătate de secol. Ele dau câştig de cauză, postum, părerilor profesorului Emil de Marton.

Lucrarea de față are caracterul unui studiu, având drept scop să lămurească unele chestiuni care preocupă de multă vreme pe mulți cercetători. Este o încercare de a stabili schema-cadru în care a evoluat viața umană pe continentul european şi în special pe pământul României.

PRELUAT DE LA AUTORUL CĂRŢII "DE LA PREISTORIE LA ISTORIE" DE CERCETĂTORUL VIRGIOLIU OGHINĂ

Selecţie de citate de mare valoare pentru istoria şi identitatea poporului român a cercetătorului Marius Fincă.V.E. care atestă identitatea milenară a românilor

1. Sumerologul rus A. Kifisim: „Strămoşii rumânilor au exercitat o influență puternică asupra întregii lumi antice, respectiv a vechii Elade, a vechiului Egipt, a Sumerului şi chiar a Chinei”.

2. Pitagora (580 î.H – 495 î.H), face zece referiri la valorile superioare ale geților. În „Legea 1143” el spune: „Călătoreşte la geți nu ca să le dai legi, ci să tragi învățăminte de la ei. La geți toate pamânturile sunt fără margini, toate pamânturile sunt comune.

3. Homer: „Dintre toate popoarele geții sunt cei mai înțelepți.”

4. Platon (427 – 347 î.H.), elev a lui Socrate şi profesor al lui Aristotel, surprinde în dialogul „CARMIDES” o discuție între Socrate şi Carmides, în care profesorul îi spune lui Carmides ce l-a învățat un medic trac când a fost la oaste: „Zamolxe, regele nostru, care este un zeu, ne spune că după cum nu trebuie a încerca să îngrijim ochii fără să ținem seama de cap, nici capul nu poate fi îngrijit, nețindu-se seama de corp.

Tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul, şi iată pentru ce medicii greci nu se pricep la cele mai multe boli!

Pentru că ei nu cunosc întregul pe care îl au de îngrijit. Dacă acest întreg este bolnav, partea nu poate fi sănătoasă căci, toate lucrurile bune şi rele pentru corp şi pentru om în întregul său, vinde la suflet şi de acolo curg ca dintr-un izvor, ca de la cap la ochi. Trebuie deci, mai ales şi în primul rând, să tămăduim izvorul răului pentru ca să se poată bucura de sănătate capul şi tot restul trupului.

Prietene, sufletul se vindecă prin descântece. Aceste descântece sunt vorbele frumoase care fac să se nască în suflete ÎNȚELEPCIUNEA”.

Uimitoare aceasta viziune asupra medicinei lui Zamolxe acum mai bine de 2400 de ani!

5. Dionisie Periegetul (138 d.H.): „În ceea ce urmează voi scrie despre cea mai mare țară, care se întinde din Asia Mică până în Iberia şi din nordul Africii până în SCANDIA, țara imensă a dacilor.”

6. Marco Merlini, arheolog italian (n. 1953), spunea referitor la plăcuțele de la Tărtăria: „Oasele ca şi plăcuțele sunt foarte vechi. Acum este o certitudine. Este rândul nostru să gândim că scrierea a început în Europa cu 2000 de ani înaintea scrierii sumeriene. În România avem o comoară imensă, dar ea nu aparține numai României, ci întregii Europe.”

7. Friedrich Hayer 1899 – filozof austriac: „Rumunii sunt poporul din Europa care s-a născut creştin” (ambasadorul Vaticanului la Bucureşti spunea în aula Academiei acelaşi lucru, şi asta acum câțiva ani).

8. Alfred Hofmann 1820 – în Istoria Pământului: „Într-adevăr nicăieri nu vei putea găsi o putere de înțelegere mai rapidă, o minte mai deschisă, un spirit mai ager, însoțit de mlădierile purtării, aşa cum o afli la cel din urmă rumun. Acest popor ridicat prin instrucție ar fi apt să se găsească în fruntea culturii spirituale a Umanității.

Şi ca o completare, limba sa este atât de bogată şi armonioasă, că s-ar potrivi celui mai cult popor de pe Pamânt. Rumania nu este buricul Pământului, ci Axa Universului.

9. Marija Gimbutas – Profesor la Universitatea California din L.A.-Civilizație şi Cultură: „România este vatra a ceea ce am numitVechea Europă, o entitate culturală cuprinsă între 6500-3500 î.H., axată pe o societate matriarhală, teocrată, paşnică, iubitoare şi creatoare de artă, care a precedat societățile indo-europenizate, patriarhale, de luptători din epoca bronzului şi epoca fierului. A devenit de asemenea evident că această străveche civilizație europeană precede cu câteva milenii pe cea sumeriană. A fost o perioadă de reală armonie în deplin acord cu energiile creatoare ale naturii.”

10. Louis de la Valle Pousin: „Locuitorii de la nordul Dunării de Jos pot fi considerați strămoşii Omenirii.”

(continuare în pagina 8)

(urmare din pagina 7)

11. Gordon W. Childe: „Locurile primare ale dacilor trebuie căutate pe teritoriul României. Într-adevăr, localizarea centrului principal de formare şi extensiune a indo-europenilor trebuie să fie plasată la nordul şi la sudul Dunării de Jos.”

12. Eugene Pittard: „Strămoşii etnici ai Rumunilor urcă neîndoielnic până în primele vârste ale Umanităţii, civilizaţia neolitică reprezintă doar un capitol recent !?! din istoria ţării”.

13. Daniel Ruzzo – arheolog sud-american: „Carpaţii sunt într-o regiune a lumii în care se situa centrul european al celei mai vechi culturi cunoscute până în ziua de astăzi”!

14. William Schiller – arheolog american: „Civilizaţia s-a născut acolo unde trăieşte astăzi poporul rumun, răspândindu-se apoi spre răsărit şi apus”.

15. John Mandis: „Cele mai vechi descoperiri ale unor semne de scriere au fost făcute la Turdaş şi Tărtăria”.

16. Olof Ekstrom: „Limba rumună este o limbă-cheie care a influenţat în mare parte limbile Europei”.

17. Universitatea din Cambridge: – În mileniul V î.H. spaţiul carpatic getic era singurul locuit în Europa;

– Spaţiul carpatic, getic, valah a reprezentat în antichitate OFFICINA GENTIUM/curse

INTERNATIONALE care, a (u) alimentat cu populaţie şi civilizaţie India, Persia, Grecia, Italia, Germania, Franţa şi aşa-zisul spaţiu slav;

– VEDELE (RIG VEDA) cele mai vechi monumente literare ale umanităţii au fost create în centrul Europei. Fostul Prim-Ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru a scris că: „Vedele sunt opera arienilor care au invadat bogatul pământ al Indiei”.

18. Bonfini: „Limba rumunilor n-a putut fi extirpată deşi sunt asezaţi în mijlocul atâtor neamuri de barbari şi aşa se luptă să nu o părăsească în ruptul capului, încât nu s-ar lupta pentru o viaţă cât pentru o limbă”.

19. Ludwig Schlozer (Russische Annalen-sec XVIII): „Aceşti volohi nu sunt nici romani, nici bulgari, nici wolsche, ci VLAHI (RUMUNI), urmaşi ai marii şi străvechii seminţii de popoare a tracilor, dacilor şi geţilor, care şi acum îşi au limba lor proprie şi cu toate asupririle, locuiesc în Valachia, Moldova, Transilvania şi Ungaria în număr de milioane”.

20. Michelet, Paris 1859, către trimisul lui Cuza: „Nu invidiaţi vechile popoare, ci priviţi pe al vostru. Cu cât veţi săpa mai adânc, cu atât veţi vedea ţâşnind viaţa”.

21. Andre Armad: „Într-adevăr acesta este unul din cele mai vechi popoare din Europa… fie că este vorba de traci, de geţi sau de daci. Locuitorii au rămas aceiaşi din epoca neolitică – era pietrei şlefuite – până în zilele noastre, susţinând astfel printr-un exemplu, poate unic în istoria lumii continuitatea unui neam”.

22. D’Hauterive (Memoriu asupra vechii şi actualei stări a Moldovei, 1902): „Limba latinească în adevăr se trage din acest grai (primodial), iar celelalte limbi, mai ales rumuna sunt acest grai.

LATINEASCA este departe de a fi trunchiul limbilor care se vorbesc astăzi (aşa zisele limbi latine), aş zice că ea latina, este cea mai nouă dintre toate”.

23. Huszti Andras: „Urmaşii geto-dacilor trăiesc şi astăzi şi locuiesc acolo unde au locuit părinţii lor, vorbesc în limba în care glăsuiau mai demult părinţii lor”.

24. Bocignolli (1524): „Rumunii despre care am spus că sunt daci”.

25. L.A. Gebhardi: „Geţii vorbeau aceeaşi limbă ca dacii şi aveau aceleaşi obiceiuri. Grecii dădeau atât geţilor din Bulgaria, cât şi dacilor din Moldova, Valahia, Transilvania şi Ungaria acelaşi nume şi credeau că şi geţii şi dacii provin de la traci”.

26. Martin Hochmeister (Siebenburgische Provinziaal Blatter, 1808): „În cele mai vechi timpuri cunoscute, în Transilvania şi în ţările învecinate locuiau dacii, care mai erau numiţi şi geţi şi de la ei a primit actuala Transilvanie împreună cu Moldova, Muntenia şi regiunile învecinate din Ungaria numele de Dacia”.

27. Abdolonyme Ubicini (Les origines de l’histoire roumaine, Paris, 1866): „Dacii sunt primii strămoşi ai rumunilor de azi. Din punct de vedere etnografic dacii par să se confunde cu geţii, aceeaşi origine, aceeaşi limbă. Asupra acestui punct de vedere toate mărturiile din vechime concordă”.

28. Universitatea din Cambridge (1922, The Cambridge History of India): „Faza primară a Culturii Vedice s-a desfăşurat în Carpaţi, cel mai probabil, iniţial în Haar-Deal”.

29. Jakob Grimm (Istoria limbii germane, 1785-1863): „Denumirile dacice de plante, păstrate la Dioscoride (medic grec din perioada împăraţilor Claudius şi Nero) pot fi găsite şi în fondul limbii germane”.

PRELUAT DE LA COL (R) BRĂDEANU GHEORGHE

De ce România trebuie să fie teatrul de război între America şi Rusia?

Administraţia Trump formulează obiecţii privind calendarul de instalare a capacităţilor militare de la Deveselu

Administraţia Donald Trump a formulat obiecţii privind calendarul instalării unor sisteme antiaeriene la Baza antirachetă de la Deveselu, situată în judeţul Olt, argumentând că Pentagonul trebuie să testeze eficienţa sistemului antibalistic şi efectele radarului asupra localnicilor.

"Administraţia formulează obiecţii privind Secţiunea 1.686, care l-ar obliga pe secretarul Apărării să se asigure că elemente antiaeriene sunt instalate la Baza antirachetă din România, destinată sistemelor Aegis de uz terestru, nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a acestei prevederi, precum şi la baza antirachetă din Polonia la nu mai târziu de un an de la intrarea în faza operaţională", se arată într-un răspuns al Casei Albe la proiectul de buget al apărării pe anul 2018 dezbătut în Camera Reprezentanţilor.

"Calendarul accelerat ar obliga Departamentul Apărării să instaleze un sistem defensiv netestat fără a cunoaşte în totalitate eficienţa de luptă ori consecinţele neintenţionate ale folosirii unui radar de mare putere şi a unui sistem cu armament în zonele populate din jurul Bazei Deveselu, România. Cerinţele diplomatice de coordonare a acestor probleme cu alte naţiuni sunt semnificative chiar şi după testarea sistemului şi după înţelegerea consecinţelor sistemului asupra poppulaţiei locale. În plus, Administraţia are obiecţii puternice faţă de Secţiunea 1.685, care ar aproba efectuarea unui test cu rachetă SM-3 Block IIA vizând o rachetă intercontinentală în cel mult 270 de zile", precizează Casa Albă.

În luna iunie, militari americani şi japonezi au efectuat un test cu rachetă SM-3 Block IIA în Oceanul Pacific. Testul antibalistic, efectuat în apropierea Arhipelagului american Hawaii, a fost un eşec.

Sistemul american de apărare antibalistică operează cu interceptoare terestre (fixe şi mobile) şi maritime, capabile să lanseze rachete pentru interceptarea unor dispozitive cu rază scurtă, medie şi lungă de acţiune înainte de a intra în spaţiul aerian şi în zona teritorială a Statelor Unite. Cel puţin 13 sisteme terestre de interceptare antirachetă există pe Coasta de Vest a SUA, la Fort Greely (Alaska) şi Vandenberg (California). Conform unui plan al Administraţiei Barack Obama, până la jumătatea anului 2017, în vestul SUA urmau să existe în total 44 de rampe de interceptoare antirachetă. Sistemul Aegis, instalat pe nave militare sau pe platforme maritime, are rolul de a intercepta rachete cu rază scurtă şi medie de acţiune. În prezent, există cel puţin 24 de sisteme Aegis instalate pe nave militare americane, majoritatea patrulând în Oceanul Pacific. Tot sisteme Aegis sunt utilizate în planul de creare a unui "scut antirachetă" NATO în Europa, scopul declarat fiind contracararea ameninţărilor reprezentate de ţări precum Iranul. Sisteme Aegis adaptate pentru uz terestru (Aegis Ashore) sunt instalate la baza de la Deveselu (România) şi vor fi montate în Polonia. Nave americane echipate cu sisteme antibalistice patrulează în Marea Mediterană. O altă componentă a sistemului antibalistic este sistemul terestru mobil de mare altitudine THAAD, instalat pe camioane militare.

Administraţia Vladimir Putin a criticat de nenumărate ori iniţiativa SUA de a instala elemente antirachetă, în cadrul NATO, în România şi Polonia, precum şi montarea unui sistem antibalistic în Coreea de Sud. Washingtonul şi NATO susţin că instalaţiile antirachetă din Europa nu sunt îndreptate contra Rusiei, vizând contracararea ameninţărilor balistice din Iran, în timp ce sistemul din Coreea de Sud vizează ameninţarea nord-coreeană.

Dizidenţa anticomunistă în Armata Română a început în anul 1968

Au trecut 27 de ani de la lovitura serviciilor secrete sovietice şi americane la care s-au aliat şi o parte din elementele de decizie ale fostei securităţi. România la 22 decenbrie 1989 s-a cutremurat din temelii în toate sectoarele vitale ale naţiunii române. Acest "cutremur" a avut loc în armată, serviciile secrete, viaţa politică şi nu în ultimul rând în viaţa economică.

Cea care a câştigat la început a fost biserica, care în perioada de după cel de-al Doilea Război Mondial, cel puţin după 31 decembrie 1947, după abdicarea Regelui Mihai şi-a intrat în drepturile ei fireşti de aproape 2000 de ani. A urmat o perioadă cruntă de "represiune stalinistă", urmare înțelegerii de la Yalta care o perioadă de timp, până la evenimentul din 22 decembrie în care perioadele de represiune împotriva clasei politice militare şi economice a dus la pierderi de vieţi omeneşti, cu precădere a elitei societăţii româneşti. Din această elită a făcut, face şi va face cât vor fi societăţile româneşti şi armata prin subofiţerii, ofiţerii, generalii şi amiralii care au coordonat interesele majore ale României în domeniul apărării graniţelor şi a teritoriului. Sigur este faptul că orice naţiune are ca obiectiv fundamental şi primordial apărarea teritoriilor stabilite prin granițe şi tratate internaționale. Pentru România păstrarea graniţelor şi a teritoriului trebuie să reprezinte pentru fiecare cetăţean, de la copil până la cel mai în vârstă cetăţean care poate mânui o armă de foc, o înadatorire de onoare. Aceasta în schimb se poate realiza "de" şi cu sprijinul braţului său înarmat, reprezentat de forţele armate. Celelalte forţe din interiorul graniţelor precum: poliţia, jandarmeria, serviciile secrete sunt doar o componentă care ajută armata naţională să-şi îndeplinească misiunea sacră începută, dacă vreţi, în anul 105-107 de către Decebal, care a fost "primul militar conducător" care a reuşit în această parte a Europei să se opună invaziei puternicepor armate romane, invincibile în acea perioadă care cucerise o parte din lumea civilizată, atât din Europa cât şi din Asia şi Africa.

Aceasta este misiunea sacră a Armatei Române care cu regret trebuie să spunem că este trădată la cel mai înalt nivel începând cu Preşedintele, serviciile secrete, organele de justiţie, clasa politică şi economică şi, de ce nu, de o bună parte din cetăţeni. Acestea au încălcat prevederile art. 55 din Constituţie care precizează: "Cetăţenii au dreptul şi obligaţia să apere România". Toate aceste obligaţii, valabile de la "vlădică până la opincă" au la bază art. 1 din Constituţie: "România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". În acest context, trebuie să spunem cu tărie, ferm şi răspicat că ce se întâmplă în prezent privind starea naţiunii române, când interesele economice a unor "criminali economici şi statali" care încălcând Constituţia, au semnat tratatul păgubos de aderare la UE, definitivat prin Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare în anul 2009. Aceşti conducători de stat au trădat România în condiţiile în care în Tratatul de la Lisabona, la punctul 1.2. "Obiectivele Tratatului de la Lisabona" sunt precizate:

* **"formarea unei uniuni mai democratice şi mai transparente".** Ne întrebăm unde este democraţia în UE când este încălcată constituţia statelor datorită impunerii intereselor acestei uniuni prin "directive ale Consiliului Europei".

* **"crearea unei uniuni mai eficiente, cu reguli de vot simplificate, cu instituţii moderne".** Întrebăm pe domnul preşedinte, pe domnii preşedinţi ai Parlamentului, pe membrii Guvernului, pe şefii instituţiilor de forţă, pe patronii societăţilor comerciale înfiinţate după revoluţie, unde se află instituţiile moderne pe care le mai are România în condiţiile în care clasa politică actuală a vândut în afară de teritoriu şi bogăţii, chiar "sufletul curat şi cinstit al românului".

* **"construirea unei Europe, a drepturilor, valorilor, libertăţii, solidarităţii şi siguranţei".** Întrebarea este adresată tuturor decidenţilor politici aflaţi la putere sau în opoziţie, începând de la PSD, continuând cu PNL, PMP şi terminând cu trădătorul micului partid de dreapta USR care nu este altceva decât un "element al trădării naţionale" faţă de politica dominantă a unui personaj malefic, în persoana ungurofilului american Cioloş.

* **"promovarea Europei ca actor pe scena internaţională".** Atragem atenţia că la acest obiectiv România este distrusă din interior, reprezentând doar un obiect de represiune internaţională. Vezi clar situaţia începută în 1990 prin invazia în Cuveit şi continuată până în zilele noastre cu transformarea României într-o colonie a marilor puteri europene.

Am făcut această digresiune în timp şi spaţiu pentru a prezenta publicului cititor românesc faptul că Armata Română, unele cadre de comandă tinere, începând din anul 1968, şi-au dat seama de promovarea dictaturii staliniste la care şi-au dat acordul tacit marile puteri europene semnatare a acordului de la Yalta: SUA, Anglia, URSS şi Franţa, câştigătoarele celui de-al doilea Război Mondial. O parte din elita armatei române, imediat după 1965, când la conducerea statului a venit Nicolae Ceauşescu, a început să facă discuţii publice sau mai puţin publice despre nenorocirile impuse poporului român cu acordul tacit american, german şi englez. De aceea prezentăm în serial pe primii dizidenţi împotriva "statului totalitar", nu împotriva teoriei comuniste, care practic nu era decât o teorie politică şi nu o teorie în practica economică.

Primii doi dizidenţi din Armata Română au fost în anul 1968. Numele lor este: locotenent Biholar Alexandru, ofiţer la Divizia 42 Maritimă Mangalia şi căpitan Boţilă Dumitru, lector la Şcoala Militară de Maiştri Militari şi Ofiţeri Instructori Radiotelegrafist, comandant al punctelor de informaţie turistice de pe Litoralul Mării Negre

Recent, fostul locotenent Boholaru Alexandru a trimis o scrisoare - document prin care făcea cunoscut opiniei publice modul în care la începutul anilor 1970 au fost "executaţi politic şi economic" cei doi dizidenţi nominalizaţi în subtitlu.

OFIŢERI DE TRANSMISIUNI DIN ARMATA ROMÂNĂ DECLAR URMĂTOARELE:

- În anul 1970 eram încadrat ca Ofiţer în Divizia 42 Maritimă Mangalia.

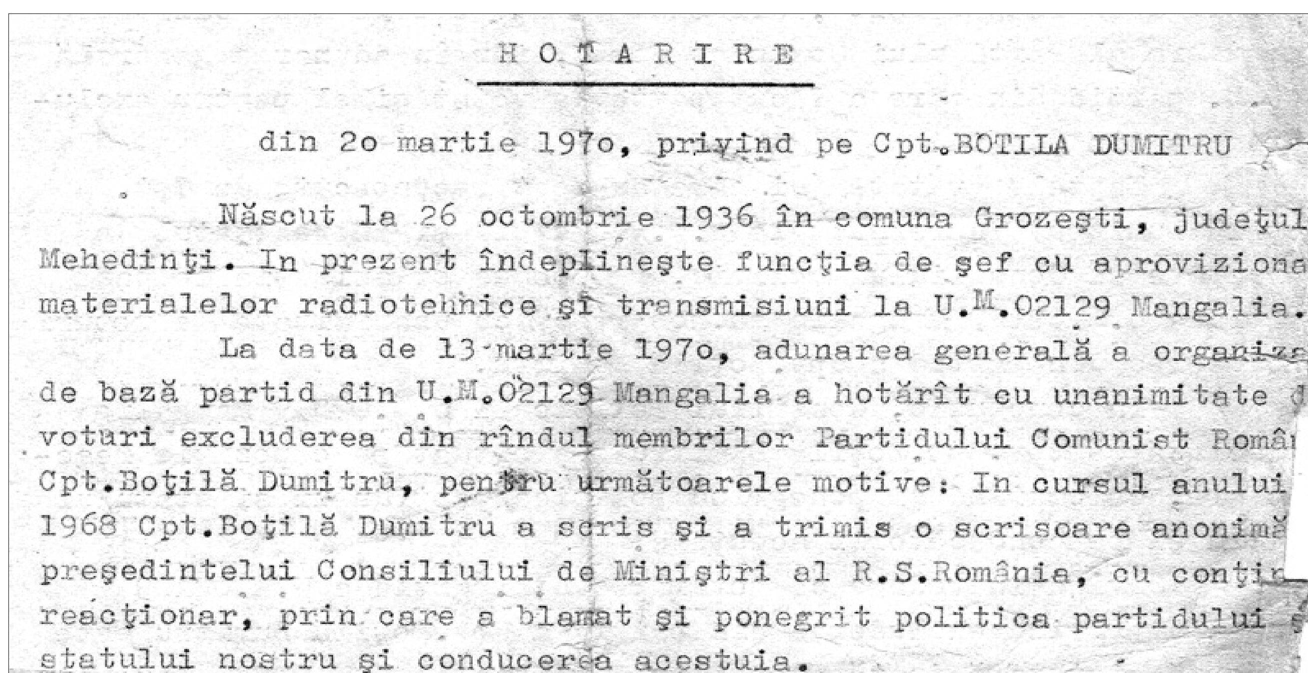
- La începutul anului 1970 Cpt.Rg.1 Marin Vasile secretarul consiliului politic al Comandamentului Marinei Militare a dat ordin pe linie de partid Cpt.Rg.I Ilincuţ I. Secretarul comitetului poliţic al Div.42.M să organizeze un "TRIBUNAL POLITIC"

- Să fie convocaţi toţi Ofiţerii din Div.42 M. de la Căpitan în sus

- Să fie judecaţi şi puşi în discuţia Ofiţerilor Divizei Ofiţeri Boţilă Dumitru şi Biholar Gh. Alexandru ptr. grave acuze aduse împotriva conducerii de partid şi stat.

DUMITRU BOŢILĂ

HOTARIRE

din 2o martie 197o, privind pe Cpt.BOTILA DUMITRU

Născut la 26 octombrie 1936 în comuna Grozeşti, judeţul Mehedinţi. In prezent îndeplineşte funcţia de şef cu aproviziona[rea] materialelor radiotehnice şi transmisiuni la U.M.02129 Mangalia.

La data de 13 martie 197o, adunarea generală a organiza[ţiei] de bază partid din U.M.02129 Mangalia a hotărît cu unanimitate d[e] voturi excluderea din rîndul membrilor Partidului Comunist Român Cpt.Boţilă Dumitru, pentru următoarele motive: In cursul anului 1968 Cpt.Boţilă Dumitru a scris şi a trimis o scrisoare anonimă preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.S.România, cu conţinut reacţionar, prin care a blamat şi ponegrit politica partidului şi statului nostru şi conducerea acestuia.

SECRETARUL CONSILIULUI POLITIC
Cpt.R.I Ilincuţ Ion

- Am fost adus la clubul marii unităţi unde erau adunaţi zeci de ofiţeri, între timp a fost adus şi D-l Biholar Alexandru.

- Completul de judecată era compus din Ofiţerul politic Ilincuţ I. preşedinte şi ofiţeri politici de la Div. şi de la Comandamentul Marinei Militare

- Ofiţerul politic Ilincuţ a dat citire tuturor acuzaţilor politice care ni s-au pus în sarcina noastră că le am discutat în faţa unor ofiţeri aducând grave acuzaţi conduceri superioare de partid şi stat.

- O parte din ofiţerii prezenţi au luat cuvântul dezaprobându-ne în spiritul moralei comuniste, dându-ne lecţii de comportare comunistă.

- SPECIFIC: - nu ni s-a prezentat documentaţia întocmită printr-o cercetare corectă, declaraţile martorilor etc. Aceasta fiind secretizată

- Nu ni s-a dat dreptul la apărare, nu am cunoscut dinainte acuzaţile încălcându-se Legea 1/1967.

- După judecarea noastră şi înfierarea noastră, umilirea noastră în faţa ofiţerilor s-a hotărât treerea în rezervă că nu merităm să slujim Patria şi că de aici înainte ni se va lega tinicheaua de coadă şi nu vom mai putea să fim primiţi în Armată sau să ne exercităm profesia pentru care avem studii militare.

Timpul a trecut. Oamenii au uitat. Armata Română în prezent distrusă, subţiată, impunându-i-se să lupte agresiv în afara teritoriului ţării a ajuns bătaia de joc a unor cetăţeni, nemaifiind mândria naţiunii. Armata Română este aproape 70% civilă după modelul american, desfinţându-i-se ţinuta de culoare verde care reprezenta mănoasa câmpie românească şi semeţii munţi Carpaţi, iar din Armata Naţională a ajuns un fel de "armată de cruciaţi" ca în secolul XIII. Drapelul României, pentru conducerea actuală a armatei nu mai reprezintă un simbol, acesta fiind înlocuit cu drapelul UE şi drapelul NATO. Ne întrebăm cine a stabilit şi cu ce act normativ a dispus existenţa drapelului NATO şi a drapelului UE? De ce Armata Română luptă pe teritorii străine fără să aibă acordul printr-un referendum? De ce nu s-a făcut un referendum privind acceptul populaţiei pentru un vot privind aderarea la UE? De ce nu este pedepsit fostul prim-ministru Adrian Năstase în calitatea sa de Preşedinte de partid şi prim-ministru care, în mod hoţeşte, a strecurat Capitolul VI. intitulat Integrarea Euroatlantică, art. 148 din Constituţie şi actuala clasă politică, obedientă marilor puteri nu se sesizează? De ce Curtea Constituţională actuală nu se autosesizează privind încălcarea art. 1din legea fundamentală precum şi punctul g) din art. 135?

(continuare în numărul viitor)

ZIUA IMNULUI NAŢIONAL 2017

ZIUA IMNULUI NAŢIONAL, care se serbează în 29 Iulie, încă din 1998, este ziua care trebuie ştiută de orice fiinţă din România, care ,,simte româneşte". Această ,,ZI UNICĂ A ROMÂNILOR", ne îndeamnă la unire, libertate şi patriotism.

Ea a fost sărbătorită în 27 Iulie 2017 la Casa Armatei din Piteşti, de către Asociaţia Judeţeană Argeş a C.M.R.R. - preşedinte Col.(r) Ilie Stoica, Asociaţia Naţională a Veteranilor de Război - col.(r) Alexandru Ţînţarcu, Asociaţia Naţională Cultul Eroilor ,, Regina Maria" - preşedinte Ştefan Alexandrescu, Asociaţia Culturală Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazul" Piteşti - preşedinte Vasile Mandu. Au vorbit despre istoria Imnului Naţional: - col. (r) Ilie Stoica, col.(r) Ion Catinca, prof. Cornelia Ghinea şi dl.Constantin Bejenaru din partea Primăriei - care ne-a onorat cu prezenţa.

Corul Veteranilor a interpretat mai multe cântece patriotice, printre care şi IMNUL NAŢIONAL ,,DEŞTEAPTĂ-TE ROMÂNE.

În 29 Iulie 2017 la ora 9 ne-am întâlnit în Piaţa Milea, unde s-a serbat evenimentul. Cu ruşine pot spune, că deşi au fost prezenţi mai toţi edilii din fruntea judeţului, a prefecturii şi a primăriei, Şcoala de Aplicaţie ,,Basarab I", Famfara Teatrului ,,Al. Davila", Corul Veteranilor ,,Mihai Viteazul", C.M.R.R., A.N.C.E. ,,Regina Maria", un Sobor de preoţi şi cam atât. Românii - ,,piesa de bază"- a fost inexistentă. Dl. Director al Muzeului Judeţean Argeş prof. Cornel POPESCU, a făcut un istoric amplu al IMNULUI NAŢIONAL. De asemenea, s-a cântat IMNUL NAŢIONAL şi alte cântece patriotice.

A fost frumos, interesant şi educativ.

Durerea mea este: ,,Unde sunt românii?" De ce nu s-a făcut mai multă publicitate înainte? Dacă venea în oraş... nu ştiu ce formaţie, sau nu ştiu ce... să

zic interpret... (să nu zic manelist...), erau afişe peste tot. Cu siguranţă Piaţa Vasile Milea era plină.

Doresc ca românii să înţeleagă importanţa acestei ZILE, care face parte din viaţa şi istoria noastră. Mulţumesc celor prezenţi şi îmi cer scuze pentru că, ,,eu" ţin la ,,adevăraţii români" ai acestei ţări.

Copiii au lipsit cu desăvârşire. Şcolile!? Veţi spune că sunt în vacanţă. Da. Dar n-au plecat chiar toţi copii din acest oraş. Se puteau aduce măcar 30- 40 de copii din tot oraşul. Doresc, ca piteştenii mei să simtă libertate, patriotism şi unire. Multumesc.

N.CANTEMIR

Festival cu scandal

Peste 1.200 de oameni au semnat interzicerea festivalului Untold în centrul Clujului

Untold Festival este cel mai mare festival de muzică din România care se desfăşoară anual pe Cluj Arena. Prima ediţie a festivalului a avut loc între 30 iulie şi 2 august în anul 2015 la care au participat în medie de peste 60.000 de persoane zilnic. Tot în acest an Cluj-Napoca a fost desemnat Capitala Europeană a Tineretului. A doua ediţie a fost desfăşurată în anul 2016 în perioada 4-7 august. Anul acesta a avut loc cea de-a treia ediţie a festivalului care s-a desfăşurat în perioada 3-6 august. Festivalul a fost organizat pe o suprafaţă de peste 230.000 de metri pătraţi, iar scena principală, Dragon's Nest, s-a dovedit cea mai mare scenă a unei producţii care a exista în România. De data aceasta, însă, clujenii şi-au exprimat revolta, printr-o petiţie online semnată de peste 1.200 de persoane, precum tineri pasionaţi de festivaluri, studenţi, IT-işti, medici şi profesori, prin care cer mutarea festivalului Untold din centrul oraşului. Principalele care au fost probleme semnalate în petiţie au fost, poluarea sonoră pe care oamenii sunt obligaţi să îl suporte şi blocarea inutilă a circulaţiei din cauza ocupării abuzive a spaţiului public. Noi suntem de părere că nu este normal şi nici firesc ca un festival de o asemenea anvergură, la care participă mii de persoane, să fie organizat în ciuda nemulţumirilor celor care trăiesc şi îşi desfăşoară activităţile cotidiene în centrul Clujului. De asemenea, aceştia nu sunt obligaţi să suporte zgomotele infernale în orice ceas din zi şi din noapte timp de mai multe zile. În plus, să nu mai vorbim despre mormanele de gunoi care rămân după terminarea festivalului. Sigur că în urma terminării festivalului Untold mizeria va zace o bună perioadă de timp pe străzile oraşului, iar acest lucru va prelungi blocarea accesului pe spaţiul public a oamenilor care sunt nevoiţi să ajungă la serviciu. În ceea ce priveşte siguranţa festivalului, peste 1.200 de jandarmi, pompieri, poliţişti, medici şi piloţi ai Unităţii Speciale de Aviaţie Cluj-Napoca au acţionat în sistem integrat pentru asigurarea măsurilor de ordine şi siguranţă publică. Peste 650 de agenţi privaţi de securitate vor asigura desfăşurarea în siguranţă a festivalului pe tot parcursul celor patru zile.

În final, deci, ce câştigă România în urma fastuosului festival Untold? Deranjul oamenilor provocat de poluarea aerului şi de blocarea inutilă a accesului în spatiul public, numulţumiri la care sunt adăugate mormanele de gunoaie care zac pe străzile din centrul Clujului şi găurile foarte adânci în bugetul statului. Noi nu suntem sub niciun chip împotriva promovării turismului în România, însă, observăm cu stupoare că Statul Român rămâne în pierdere organizând festivaluri extrem de scumpe şi de fastuase. Suntem de părere că, Statul Roman ar trebui să se întindă în funcţie de cât buget are şi astfel să evite posibilele crize economice.

NECROLOG

COLONEL (R) DOCTOR IONEL CIOBANU A TRECUT ÎN NEFIINŢĂ

Tristă şi îndurerată adunare,

Dumnezeu l-a chemat la El, pe bunul nostru camarad, colonel doctor Ionel Ciobanu, iar noi, cei adunați aici, îi vom petrece spre locul din urmă trupul neînsuflețit de lângă care încă sufletul său cald ne însoţeşte.

Desigur că cele câteva fraze pe care le voi spune în amintirea frumoasei, dar prea scurtei sale vieți, nu pot reda decât în mică parte ceea ce a fost colonelul Ionel Ciobanu - Ionel, pentru cei apropiați - însă ostăşeştile cuvinte suntem datori să le rostim aici.

Colonelul Ionel Ciobanu s-a născut pe data de 17.05.1960, în Feteşti, jud. Ialomița, unde, pe frumoasele meleaguri a copilărit şi a urmat şcoala primară, remarcându-se de mic prin capacitatea de a învăța cu uşurinţă. Îndrăgeşte haina militară iar în 1975 reuşeşte la examen şi este admis la Liceul Militar Dimitrie Cantemir din Breaza, pe care îl absolvă în anul 1979 cu rezultate F.B.

Urmează cursurile Şcolii Militare de Ofițeri activi ai Transmisiunilor cu rezultate remarcabile în cadrul promoției 1982. De aici tânărul ofițer îşi începe cariera militară la R48TIS, unde timp de 6 ani îndeplineşte funcțiile de şef autostație, comandant de pluton, comandant de companie, ofițer 3 cu mobilizare.

Dă examen şi urmează cursurile Academiei Militare între anii 1988-1990, iar în urma rezultarelor meritorii, dar şi a aplecării sale spre pedagogie, este încadrat în instituția de învățământ militară după absolvire, ca asistent universitar la Catedra Transmisiuni, Facultatea Arme, timp de patru ani.

Dornic să urce în carieră, renunță la învățământ şi se reîntoarce în R48TIS, unde timp de trei ani, până în 1997 preia comanda Batalionului Construcții linii cablu greu, remarcându-se prin calitățile sale de stat majorist şi comandant.

Este promovat în Comandamentul Transmisiunilor în acelaşi an, unde îndeplineşte cu brio funcțiile de ofițer, timp de doi ani, şef birou organizarea transmisiunilor timp de 7 ani, şef de secție un an.

În anul 2007 este promovat în importanta funcție de şef de stat major al Comandamentului Comunicațiilor şi Informaticii, pe care o ocupă până în anul 2010, când, face ultimul pas în carieră, fiind numit locțiitor al comandantului comandamentului, funcție prevăzută cu gradul de general de brigadă. Încheie cariera exact acum un an, pe 30.10.2016, când se pensionează la vârsta legală.

În perioada în care şi-a desfăşurat activitatea în cadrul comandamentului şi-a pus amprenta pe importante activități care au marcat transformările armei noastre, o dată cu aderarea țării la NATO şi UE, aflându-se în nucleul de concepție şi acțiune al comandamentului, participând la multe activități, misiuni, exerciții şi aplicații naționale şi multinaționale, încheiate cu succes.

A avut o bogată cultură ştiinţifică, scriind şi publicând numeroase articole, recenzii, cursuri în diverse publicații militare şi civile. A participat şi susținut lucrări în cadrul unor Simpozioane naționale şi internaționale sub egida Academiei Militare şi a Statului Major General.

Pentru meritele sale a fost răsplătit cu decorații naționale şi titluri de onoare din care amintesc: Ordinul Virtutea Militară în grad de cavaler şi de ofițer, Ordinul Național Pentru Merit în grad de cavaler, Semnul Onorific Pentru Patrie la 20 şi 25 de ani de activitate, Emblemele de onoare ale Com. şi Inf. Armatei României, Statului Major General, Forțelor Terestre, Forțelor Aeriene, Logisticii, Resurselor Umane şi Ştiinţei Militare.

A întemeiat o familie mare şi frumoasă împreună cu doamna Camelia, soția lui iubită şi mult respectată, care i-a fost alături mereu, până în ultima clipă, şi care îl veghează credincioasă şi acum. Au crescut împreună trei copii - Cristian, 32 ani, Liliana - 30 ani, care l-a şi făcut bunic fericit dăruindu-i o nepoțică Emilia, şi Alina, 27 ani, toți aici de față.

Familia este marea lui avere de care era foarte mândru şi pe care a păzit-o cum a putut el mai bine, iar aceasta îi va duce memoria mai departe în cel mai bun chip.

Onorată adunare, acesta a fost şi va rămâne în memoria noastră militarul, omul şi familistul colonel dr. Ionel Ciobanu.

ADIO drag camarad, nu te vom uita!

Dumnezeu să îl odihnească în pace!

COL. DR. EMIL TUDOSE

ADEVĂRATA REVOLUŢIE A CONŞTIINŢEI NAŢIONALE

Publicația „Dacoromania" care a susținut frenetic şi susține în continuare realizarea, la Alba Iulia, în contextul Centenarului, a Monumentului Unității Naționale, vă propune un nou text-apel pentru a ne uni forțele, spre-a da strălucire acestui deziderat - simbol ce nu mai poate fi amânat, pentru că timpul nu mai are răbdare. Iată-l:

„Aşadar, dragi români de pretutindeni

Vă reamintim că Adevărata Revoluție a Conştiinței Naționale a Romanității a fost şi rămâne 1 Decembrie 1918, acest liant al bucuriilor şi suferințelor unui popor. Țara noastră este în prag de Centenar, cei 100 de ani de la acel 1 decembrie luminat şi sfințit cu trudă şi jertfe de-a lungul istoriei stau mărturie, şi această sfântă mărturisire trebuie să-şi imortalizeze chipul de patrie într-un simbol incontestabil al durabilității şi Măreției Marii Unirii: Monumentul Unității Naționale.

Vă rog, haideți să dăm mână cu mână, să ne învrednicim cu adevărată solidaritate, întru trăinicia biruinței acestui simbol. Parlament, Guvern, Preşedinție, înveşmântați în credința străbună, în respirația de țară a Albei Iulia, puneți temelia acestui Monument la 100 ani de la Unire, ca toată lumea, vecinii noştri mai ales, naşterile viitoare, să nu uite că acest 1 Decembrie este o Țară şi Alba Iulia, localitate multimilenară, a devenit capitala ei. Gata cu vorbele nefaste, cu promisiuni deşarte, cu vânzătorii de principii străbune, timpul nu mai are răbdare. Un centenar fără acest monument este precum primăvara fără frunze, precum o vară fără fructe. Țineți, aşadar, cu poporul ca să nu rătăciți. Monumentul Marii Uniri, dezvelindu-se în pridvorul centenarului este chiar îmbrățişarea sfântă a luminii unei patrii! Fără ea suntem ai nimănui!

Dragi români de pretutindeni, în noi este număr şi putere - Nu lăsați să ne scape printre degete problemele esențiale ale biografiei noastre - Monumentul Unității Naționale este chiar răsăritul de soare al bucuriei şi jertfelor, fereastra deschisă spre lume, pentru a ne simți mereu înveşmântați în tricolor - Fără acest simbol, centenarului i-ar lipsi chiar coloana vertebrală a demnității. La Alba Iulia: Sala Unirii, Catedrala ortodoxă a Reîntregirii, Monumentul Unității Naționale sunt chiar trinitatea demnității şi înțelepciunii - Nedezvelirea lui înseamnă a da apă la moara duşmanilor. Aceasta se vrea?

Răspundeți cu moralitatea iubirii de patria română, unde 1 Decembrie 1918 este o Țară, iar Alba Iulia este capitala ei."

Vă îmbrățişăm cu sentimentul unei alese prețuiri.

SCRIITORUL ION MARGINANU
EC. IOAN STRĂJAN

Executorul Fieraru din nou în actualitatea Camerei Executorilor Judecătoreşti

Activitatea executorilor judecătoreşti din România este reglementată prin Legea 188/2000. Un caz incredibil s-a întâmplat în Argeş, iar "împricinatul" a fost fostul executor judecătoresc Fieraru. Acesta, datorită unor motive obiective, deşi avea o cauză investită de către Judecătoria Piteşti în vederea executării, acest lucru nu s-a efectuat nici în prezent, după aproape 6-7 ani. O parte din vină o are şi Camera Executorilor Judecătoreşti din Argeş care, conform legii, avea obligaţia ca atunci când executorul judecătoresc nu-şi poate desfăşura activitatea privind executarea silită timp de şase luni să procedeze un alt executor judecătoresc care să preia cu plată executarea silită rămasă în suspans. Acest lucru este precizat în art. 51 şi 54 din Legea 188 de care Camera Executorilor Judecătoreşti din Argeş nu ţine cont, ceea ce poate constitui un "abuz de drept". În acest context, ziarul Reflector argeşean s-a adresat preşedintelui Camerei Executorilor Judecătoreşti cu o solicitare pe care o facem publică.

Ziarul „Reflector argeşean”,
ziar de atitudine, analize, investigaţii şi dezvăluiri
Nr. 45 din 28.07.2017

DOMNULE PREŞEDINTE AL CAMEREI EXECUTORILOR JUDECĂTOREŞTI ARGEŞ

Conform Legii nr. 544 privind accesul liber la informaţii, prin prezenta vă rugăm a ne comunica următoarele:

- La redacţia ziarului s-a prezentat în cursul lunii iunie 2017 cetăţeanul Postelnicescu Alexandru din Bascov, jud. Argeş, care ne-a relatat un caz de încălcare a legii executorilor judecătoreşti nr. 188/2000.

În fapt, domnul Postelnicescu s-a adresat în cursul anului 2008 executorului judecătoresc Fieraru Eugen pentru ca acesta să execute silit suma de 53.000 dolari USA, sumă împrumutată de cetăţeanul Deaconu Alexandru care între timp a decedat. Deşi executorul judecătoresc a încasat onorariul legal, datorită unor cauze pe care dumneavoastră le cunoaşteţi, nu a terminat executarea, fiind arestat şi condamnat. Între timp moştenitorii au făcut contestaţie la executare în anul 2012 care a fost respinsă în 2012 de instanţă prin hotărâre definitivă şi irevocabilă.

În acest context, instanţa a validat procesul verbal de licitaţie întocmit de executorul Fieraru Eugen, iar Oficiul Registrului Comerţului a hotărât prin Rezoluţia 12176/12.07.2017 că procesul verbal de licitaţie din 28.02.2012 este legal, iar domnul Postelnicescu a intrat în posesia acţiunilor încă din anul 2012 prin procesul-verbal de executare al executorului Fieraru încă din 2012. În aceste condiţii este de neînţeles motivul pentru care Camera Executorilor Judecătoreşti, conform cererii către dumneavoastră, depusă în 12.07.2017 nu dispuneţi ca un executor judecătoresc să continue executarea procesului verbal de executare silită pe care domnul Postelnicescu a depus-o la dumneavoastră. Faptul că, conform art. 51 din Legea nr. 188 documentele documentele întocmite de executorul judecătoresc Fieraru nu se află în arhiva Camerei Executorilor nu este vina domnului Postelnicescu. De aceea, în baza constatărilor, urmare a unor nereguli privind aplicarea Legii nr. 188 vă rugăm să ne puneţi la dispoziţie motivele pentru care domnul Postelnicescu nu are posibilitatea să-şi continue executarea silită şi pe bunuri, ca urmare a acţiunilor existente la SC Pension SA. De aceea vă aducem la cunoştinţă faptul că aveţi obligaţia conform art. 63 indice 1,2,3, amintindu-vă că arhiva din care face parte şi procesul verbal de executare al lui Fieraru este proprietatea statului, iar dumneavoastră, Camera Executorilor, aveţi obligaţia de conservare şi păstrare conform legii, ceea ce dumneavoastră nu aţi făcut, tergiversând eliberarrea unor documente importante pentru care domnul Postelnicescu a plătit onorariul executorului judecătoresc.

În drept, vă amintim Hotărârea Civilă prin sentinţa civilă 54447 în Dosarul nr. 16702/280/2013 care reprezintă o continuare a executării silite care nu intră în termenul de prescripţie, suma fiind menţionată în Hotărârea din 2017.

Aşteptăm răspunsul dumneavoastră, aducând la cunoştinţă opiniei pubice şi Ministrului Justiţiei acest fapt de pierdere a unor documente importante care crează o pagubă semnificativă produsă domnului Postelnicescu Alexandru.

DIRECTOR DUMITRU BOŢILĂ

Încălcare gravă a legii la Camera Executorilor Judecătoreşti Argeş, Piteşti

Un caz incredibil s-a întâmplat la Camera Executorilor Judecătoreşti de pe lângă Curtea de Apel Piteşti, când după aproape 10 ani nu s-a definitivat executarea unui debit de un executor judecătoresc. Este vorba de o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă din anul 2012 privind "activele" SC Pension Merişani. Pentru ca publicul să înţeleagă vă prezentăm pe scurt istoricul acestei în final "fapte penale". În cursul anului 2007 un cetăţean s-a adresat Camerei Executorilor Judecătoreşti Argeş, Piteşti, privind un dosar de executare cu nr. 37/2007 achitând contravaloarea executării unui executor judecătoresc, pe numele său Fieraru Eugen. Au urmat formele de executare silită încuviinţate de Judecătoria Piteşti. Executorul şi-a făcut datoria înfiinţând poprirea pe acţiunile SC Pension până la acoperirea sumei de 53.000 dolari SUA. După câţiva ani, timp în care executorul judecătoresc şi-a făcut datoria desfăşurând actele de executare silită, a fost scos din rândul executorilor judecătoreşti şi condamnat definitiv la 6 ani de puşcărie.

Între timp cel care a împrumutat suma de 53 000 de dolari a decedat. A urmat procesul pentru moştenire iar creditorul s-a îndreptat împotriva moştenitorilor pentru recuperarea debitului. A urmat un şir de procese de contestaţie a moştenitorilor care s-a terminat abia în luna mai 2017.În schimb, la Oficiul Registrului executorul judecătoresc, prin formele de executare, a pus sechestru pe acţiunile şi toate bunurile mobile şi imobile ale datornicului. Numai că greşelile "justiţiabililor", devenite de notorietate publică, s-au materializat la Camera Executorilor Judecătoreşti Argeş, Piteşti. În acest context, creditorul Postelnicescu Alexandru din comuna Bascov a solicitat Camerei Executorilor Judecătoreşti Argeş, Piteşti, după terminarea procesului privind contestaţia care s-a terminat în iulie 2017 să numească un executor care să continue executarea începută de Fieraru Eugen. Numai că Consiliul Director al Camerei Executorilor, prin semnătura Preşedintelui Ilie Văleanu, "l-a trimis la plimbare". În răspunsul dat şi înregistrat cu nr. 291/31.07.2017 domnul Ilie Văleanu precizează: ***"Camera Executorilor Judecătoreşti Argeş, Piteşti se află în imposibilitatea de a înainta acest dosar de executare către alt executor judecătoresc"*** şi să te cruceşti ***"dosarul de executare nu a fost predat de Fieraru Eugen".***

Pentru înţelegerea fenomenului amintim faptul că activitatea executorilor judecătoreşti este reglementată prin Legea 188 din noiembrie 2000. La art. 63 din lege se precizează: "Biroul Executorilor Judecătoreşti vor avea arhivă şi registratură proprie şi aceasta este proprietatea statului şi se păstrează şi se conservă şi se predă în condiţiile legii". Iar la art. 62 se precizează: "controlul profesional se exercită de Ministerul Justiţiei". În schimb, în Regulamentul de aplicare a Legii 188, la art. 51 sunt precizate condiţiile în care Arhiva Executorilor Judecătoreşti şi-a încetat activitatea. În cazul de faţă executorul judecătoresc nu şi-a predat arhiva, respectiv dosarul de executare nr. 37/2008, sau, mai grav, "cineva" care a primit arhiva a ascuns dosarul supus executării. Facem această precizare datorită răspunsului dat de colegiul director al Camerei Executorilor Judecătoreşti care spune negru pe alb că nu există dosarul. Foarte grav, spunem noi, când un dosar se pierde de către instituţia statului care este abilitată să răspundă de aceste dosare.Având în vedere cele sesizate ne vom adresa Ministrului Justiţiei pentru ca acesta să dispună un control sever la Camera Executorilor Judecătoreşti Argeş, precum şi la Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti. Aceasta datorită faptului că există o rea voinţă şi responsabilitate din partea Colegiului Director al Camerei Executorilor Judecătoreşti care trebuia să dispună un alt executor judecătoresc să continue executarea. Aceasta datorită faptului că dosarul respectiv se află în dosarul de executare la dosarul judecat în perioada 2013-2017.

Rămâne ca domnul ministru să ne răspundă, destul de repejor, dispunând chiar şi măsuri de sancţionare care pot marge chiar până la scoaterea din rândul executorilor judecătoreşti.

Cântec din câmpie

Ion VĂDUVA, „Călăuză şi cântec", Editura Betta, Bucureşti, 2017

Prezentarea volumului "Călăuză şi cântec", semnat de profesorul Ion Văduva, din Urziceni, oraşul de sufletul lui Constantin Ţoiu, în cadrul Clubului "Calderon", din Bucureşti, atât de confortabil şi primitor în ultimii ani, pentru mulţi scriitori profesionişti, dar mai ales pentru cei care aspiră la gloria literară, din Capitală şi împrejurimi, mi-a adus aminte de-o metaforă de-a mea, rostită cu un timp în urmă, sugestivă pentru lupta unui creator de-a trece peste pragul ospitalier al Uniunii Scriitorilor, anume că fiecare autor se înalţă pe aripile propriilor sale posibilităţi artistice. Noi, aceia care deja suntem titulari ai înaltului for de cultură, consideram că Uniunea Scriitorilor este o Casă a Noastră primitoare, în cadrul căreia fiecare se dezvoltă, sprijinindu-se doar pe forţele sale creative.

Dar acum, când constat că atâţia poeţi talentaţi din ţară, cu nimic mai prejos prin vocaţia creativă decât noi ceilalţi, încă se apropie cu greu de acest ideal, am înţeles că etalonul meu a fost ales prea înalt, iar aceştia înoată, cu forţa braţelor, minţii şi talentului lor, în şuvoiul unei ape subterane, năvălind spre lumină, care uneşte poeţi de la Urziceni, Slobozia sau Constanţa, cu alţii din Târgovişte, Craiova ori diferite locuri din ţară, într-o frăţietate de destin valoric, în aşteptare.

Vreau să spun că în aceste oraşe - şi în multe altele - cunosc vreo câţiva autori talentaţi, care ar fi meritat demult să facă parte din râvnita noastră breaslă. Ion Văduva, din Urziceni, este unul dintre aceştia şi probabil că sunt şi alţii - pe care eu nu-i ştiu.

El a predat o viaţă activă Limba şi literatura română la un liceu de prestigiu din localitate, este cult şi rafinat, scrie versuri reuşite încă din tinereţe, a publicat în diferite reviste culturale şi a câştigat, pe merit, unele premii literare. Este talentat, înţelept în gândire şi, rafinat în exprimare: "Se întorc din absolut / Răzleţiţi pe creste, fără timp, cocorii / înfrigurând cuvintele vechi, bătrâne / Printre oameni, de pe Olimp / Ori nori mâncaţi de vârcolaci / Peste copacii, în plâns de rădăcini, / Păziţi de soare, / Emoţionaţi de poezie"(Se întorc cocorii, p. 18).

Astfel, autorul ne sugerează că gândurile şi cuvintele sale sunt călăuzele spre înalt, pe când şoaptele inimii şi traseele versurilor, de-o aleasă frumuseţe, îl definesc în calitate de artist demn de a fi luat în seamă: "M-am născut de Ziua Crucii / Fără să se răzgândească / Şi că voi călători mai departe / Prin zodia leului / Fragmente ale copilăriei / Şi adolescenţei în continuă înălţare"(Şoaptele ploii vor aprinde timpul, p. 34).

Ion Văduva scrie versuri clasice sau moderne adecvate conţinutului ales, este un poet al câmpiei - nu doar local - cu aripile larg deschise peste frunţile de grâne şi maci ale Bărăganului, între rătăcirile romantice ale lui Panait Istrate şi metaforele luminoase ale lui Fănuş Neagu. Dar această apropiere pe care o fac, de mari maeştrii, este doar întâmplătoare, fiindcă poetul are un registru al său de exprimare, neasemenea celorlalţi, asigurându-i un prezent artistic constant şi prelung: "Profet sau clarvăzător / Te-ascunzi în umbra flămândă / Atârnată pe crengi / După atâtea înfrângeri. / Tăcerea ochilor / Aşterne peste pietre singurătatea / Din care mai soarbe, săi fie / Călăuză în viaţa de-apoi" {Tăcerea ta e provocare, p. 98).

Observăm astfel că el nu scrie la întâmplare, din impulsul primei inspiraţii, ci didactic şi selectiv, construit ca un castel de apă al metaforelor şi epitetelor ornante: "Se desfăceau zorii / Neputând zăbovi la ferestre / Misterioşi, ce-i drept, / Veniţi din ceruri / Cu drumeţul ce purta la sân / Mesaj de pace blândă" {Clopotele nădejdii, p. 104). De aceea, poeziile sale nu au o formă muzicală anume, ca ta alţi lirici furaţi de ritmicitate, ci prezintă o cântare rapsodică, asemenea apelor subterane, la care făceam aluzie mai înainte, adică un vuiet al pământului răzbătând spre inima poetului, într-o nelinişte şi largă cuprindere.

Despre talentul lui Ion Văduva au scris mai multe cuvinte de recunoaştere şi laudă: Eliza Roha, Aureliu Goci, Anatol Pavlovschi, Titi Damian, Ion Roşioru şi alţii. Sunt aprecieri ce i se cuvin, adică de recunoaştere a unui talent viguros şi expresiv: "Cântăreţ al sentimentelor miraculoase care înnobilează fiinţa, domnul Ion Văduva a înţeles trăinicia şi tensiunea conştiinţei solicitate, deopotrivă, de dragoste omenească şi iubirea de Dumnezeu" (Aureliu Goci, p. 133). Fiindcă Poetul din Câmpie, Ion Văduva are conştiinţa valorii sale reale - iar eu nu fac altceva decât să io recunosc.

ION C. ŞTEFAN

Elena Armenescu - o argeşeancă talentată, autoarea cărţii „Constelaţia inimii"

Elena ARMENESCU, „Constelaţia inimii", Fundaţia MIRABILIS, Bucureşti, 2016

Doamna Elena Armenscu este o scriitoare bine cotată în rândurile autorilor români contemporani, cultivând o literatură temeinic elaborată, cu talent şi rafinament, în nuanţe de-o sensibilitate specifică.

Doctoriţă de succes, cultă, rafinată şi cu lecturi bogate, călăuzită de înalte idealuri morale, ea cultivă deopotrivă poezia şi proza, la un nivel superior, devenind membră a Uniunii Scriitorilor din România şi conducând Editura Mirabilis, din Bucureşti, unde a fost tipărit şi recentul volum de versuri "Constelaţia inimii", despre care criticul literar Aureliu Goci afirmă, în studiul "Amprenta divină şi miracolul credinţei": „Poezia doamnei Elena Armenescu ne propune un proces de cunoaştere şi chiar o scară în trepte spre profunzimea credinţei. Câtă vreme credinţa presupune şi o predestinare şi o configurare a existenţei, nu poate decât să eternizeze spiritul evadării - o evadare spirituală din concretul existenţei" (p.139).

Totuşi, câteva calităţi în plus o diferenţiază de alţi autori români, care au creat pe aceeaşi temă, ca: Vasile Voiculescu, Nichifor Crainic, Valeriu Gorunescu, Radu Gyr şi alţii.

Medic fiind, deci cu o temeinică pregătire ştiinţifică, autoarea reuşeşte să urmărească mai bine împletirea dintre treptele vârstelor biologice şi evoluţia gândirii religioase. Copila pe care ne-o înfăţişează (imaginea prunciei autoarei) merge la biserică, însoţită de bunica sa, adresându-se divinităţii: "Botează- ne, Doamne, cu armonie / Trupul şi gândul, întreaga Creaţie / S-avem în inimi dragoste, omenie / Şi pentru darurile tale, adoraţie" {Botezul credinţei, p. 13).

Tânăra de mai târziu, însă, percepe formele credinţei spirituale, împletite cu evoluţia sa fizică, directă şi năvalnică asemenea unui izvor al iubirii terestre, înălţându-se, prin credinţă, spre divinitate: "Ce a rămas din toată povestea / Din seara aceea minunată / De altădată, / Când în mireasma florilor de lămâi / Ne-am afundat adânc spre stele ?" (Miresma florilor de lămâi, p. 21).

Iar doamna matură şi cultă, ajunsă medic, încearcă să înţeleagă raportul dintre materialitatea şi spiritualitatea omului:"- Desprinde-te din toate câte ai fost legat / Atunci ai să vezi că eşti un om bogat, / Se vor deschide ochii ascunşi ai sufletului / Vei contempla surprins splendoarea cerului" {învaţă-mă, Doamne !, p 136).

Mai remarc faptul că nu este cultivată cu predilecţie o religiozitate abstractă, închinată lui Dumnezeu-Tatăl şi Duhului Sfânt, ci lui Iisus Hristos, care a fost, deopotrivă, Fiu al Omului şi Fiu al lui Dumnezeu: "Calea este grea şi drumul spinos / Când vrei s-ajungi aproape de Hristos! / Miam jupuit genunchii prin coclauri / Să pot ajunge s-aduc lui Iisus lauri" (Iisus - Lumina lumii, p.131).

Prin toate aceste calităţi specifice şi diferenţiatoare, Elena Armenescu se situează într-un loc singular şi neasemenea, înalt prin forţa credinţei şi înfloritor prin frumuseţea imaginrior artistice, bogate şi convingătoare.

ION C. ŞTEFAN

În Editura Rawex Coms

Florentin Popescu - un scriitor profesionist şi perspicace în cartea „Furca şi alte povestiri"

Florentin POPESCU, „Furca şi alte povestiri", Editura Rawex Coms, Bucureşti, 2016

Puţini scriitori de vocaţie mai cultivă azi povestirea sau nuvela. Despre schiţă nici nu mai vorbim, fiindcă n-am mai întâlnit, de mulţi ani, o lucrare reuşită. Se pare că I. L. Caragiale a epuizat toată vlaga acestei specii concise, sprinţare şi surprinzătoare.

Dintre celelalte specii, de întindere medie, doar povestirea pare cea mai potrivită, printr-o comunicare directă şi convingătoare.

Şi iată că Florentin Popescu, scriitor talentat şi prolific, a înţeles această cerinţă a permanenţei şi ne face surpriza tipăririi, de curând, la harnica editură a Ralucăi Tudor, a volumului "Furca şi ale povestiri".

Despre bogata sa bibliografie, unul dintre cei mai frecvenţi creatori literari contemporani, redactorul şef al revistei de succes „Bucureştiul literar şi artistic", prezent şi în multe alte reviste culturale din ţară, s-ar putea scrie o adevărată monografie, ori chiar o lucrare de doctorat de către un tânăr care vrea să se afirme.

Avea dreptate domnul academician Gheorghe Păun, când scria undeva: „O bibliotecă în stânga, cu cărţile citite!, una în dreapta cu cărţile pe care le-a scris! Şi câte a scris! Poezie, reportaj, eseu, roman, monografii, prezentare de carte şi prezentare de autori, epigrame. Florentin Popescu are o operă, are şi activitate" (Text preluat de pe coperta a patra a recentului volum).

Acum însă mă opresc doar asupra câtorva povestiri din cartea anunţată, afirmând, de la început, că naraţiunile sale îndeplinesc cu succes criteriile speciei respective: o relatare de întindere medie, cu o tematică de interes general, cu o problematizare sau un conflict corespunzător, o formă rotundă şi un final explicit (moralizator).

Aşa este povestirea „Furca" - titlu ales de autor pentru întregul său volum. Pe vremea când comuniştii strângeau de la ţărani cotele obligatorii pentru stat, o ţărancă dârză se opune unui activist de partid, cu furca de fân în mână, ameninţându-l cu moartea (ceea ce n-ar fi făcut, după cum mărturiseşte ulterior), dar acela se sperie şi trece sub tăcere faptul că a văzut câţiva saci cu cereale, ascunşi în podul cu fân - pe care ar fi trebuit să-l ia la cotă.

Povestirea aceasta are o dublă semnificaţie: că e vorba de-o naraţiune la mâna a doua, adică rostită de un personaj martor al eveniment, altui personaj narator (adică autorului cărţii) - şi că, demonstrând dârzenia unei femei simple de la ţară, ne sugerează şi teama unui comunist de ai face o nedreptate, prin faptul că tăinuieşte cele aflate şi grupul întreg pleacă mai departe.

La începutul lecturii, am crezut că voi citi, în continuare, tot naraţiuni cu tematică rurală, aşa cum mai sunt „Cocoşul" şi „Bica".

Dar iată că dau peste o povestire surpriză: "Cerere de emigrare", care nu este numai urbană, ci ne introduce chiar într-un mediu elevat: dialogul dintre decanul Facultăţii de filologie şi un student, care voia să emigreze în Uniunea Sovietică. A emigra în Uniunea Sovietică (de pe vremea aceea) putea fi un act de bravură, nu unul care să-l pună în derută pe un decan de facultate. Dar succesiunea evenimentelor ne îndreaptă spre demontarea mitului, autorul mizând pe nişte dezvăluiri succesive: admiraţia propagandistică pentru vecina de la răsărit nu este conformă cu realitatea, iar orânduirea socialistă nu va avea trăinicie şi continuitate.

Studentul problemă ajunge profesor, pe undeva prin Dobrogea - unde este uita de toţi. Scoaterea lui de pe ecranul vizual al cititorului devine o fabulaţie cu morală: mulţi au crezut în idealul comunist, care s-a dovedit a fi, în cele din urmă, nedrept şi fără perspectivă.

Despre acest volum de povestiri al lui Florentin Popescu s-a scris pozitiv în mai multe reviste culturale, de aceea eu (venind mai târziu la masa conversaţiei) mă voi feri să vă povestesc şi alte întâmplări, frumos orânduite în această carte reuşită. Am reliefat doar câteva semnificaţii, care vă vor îndemna să citiţi noua sa apariţie, plină de farmec şi sugestii.

Florentin Popescu este un autor matur, perspicace, perseverent şi de-o profesionalitate demnă de admirat.

ION C. ŞTEFAN

Comunicat de presă Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Argeş

VOLUNTARI PENTRU VIITOR – proiect finanţat de Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Argeş în perioada 8 mai – 15 iulie 2017, Piteşti

În perioada 8 mai - 15 iulie s-a desfăşurat proiectul „VOLUNTARI PENTRU VIITOR”, la inițiativa Direcției Județene pentru Sport şi Tineret Argeş în parteneriat cu Asociația de Turism şi Ecologie pentru Tineret Zimbrul Carpatin şi Colegiul Național Alexandru Odobescu.

Proiectul a fost gândit ca o campanie de informare privind importanța practicării voluntariatului şi s-a desfăşurat sub forma unei suite de activități, menite să încurajeze inițiativele tinerilor în domeniul voluntariatului.

În acest an, activitățile desfăşurate au fost:

Competiție de fotbal prilejuită de Ziua Mondială a Sportului - 18 mai - Parcul Ştrand

Săptămâna Națională a Voluntariatului - activitate de ecologizare în Pădurea Trivale - 20 mai. Au participat elevi voluntari ai Colegiului Tehnologic ASTRA Piteşti, membri ai Asociației de Turism şi Ecologie pentru Tineret Zimbrul Carpatin, tineri înscrişi în urma postărilor pe site-uri de socializare

Clubul de educație nonformală - dezbateri „Orientarea în carieră” - 7 iunie - Colegiul Național Alexandru Odobescu, cu participarea cadrelor universitare de la Universitatea Piteşti

Târg ONG - Piața Primăriei, 16 - 17 iunie - ONG participante: Asociația Inițiative ale Voluntarilor Mioveni, Asociația de Turism şi Ecologie pentru Tineret Zimbrul Carpatin, Asociația YouStars Events, Asociația Imago Mundi, Consiliul Județean al Elevilor Arges, Asociația Terapie Ocupațională pentru Copii şi Adulți Argeş, Fundația Compartir, AIESEC Piteşti

Ştafeta Munților - 7 - 9 iulie, cabana Voina - Competiție organizată de Asociația de Turism şi Ecologie pentru Tineret Zimbrul Carpatin, la care au participat şi 20 voluntari DJST Argeş.

Ca şi rezultate menționăm participarea a 152 de tineri la activitățile proiectului, 97 de voluntari implicați, 8 ONG participante la Târgul ONG.

De asemenea, campania de promovare a voluntariatului în mediul on line a fost susținută prin multiple postări, conducând la cunoaşterea beneficiilor practicării voluntariatului.

DIRECTOR DJST ARGEŞ, ACHIMESCU LAURENŢIU

SC PENSION Merişani SRL, jud. Argeş

Înregistrată la ORC Argeş sub nr. 9751907

CONVOCARE

În temeiul dispozițiilor art. 195 al. 3 din Legea nr. 31/1990, se convoacă în Adunare Generală a SC Pension Merişani, pentru data de 14.08.2017, orele 10:00 la sediul Consumcoop Argeşelul din Piteşti, str Târgul din Vale, nr. 23, jud. Argeş, având următoarea ordine de zi:

1) Alegerea domnului Postelnicescu Alexandru în calitate de asociat unic al societății, urmare a Rezoluției nr. 12176/12.07.2017 pronunțată la ORC Argeş în Dosarul cu nr. 9751907.

Prezentul convocator se va publica în ziarul "Argeşul" şi se va expedia prin poştă cu AR la sediul social al SC Pension din com. Merişani, jud. Argeş pentru asociații Deaconu Constanța şi Preda Emil, precum şi la adresa de domiciliu a asociaților Deaconu Gabrielle-Ellen şi Deaconu Alexandru din Piteşti, str Gheorghe Țițeica, bl S5, sc.F, ap.8, jud. Argeş.

ASOCIAT
POSTELNICESCU ALEXANDRU

PARADOX SAU DANDANA CA LA NOI - LA NIMENEA!

Chiar de când s-a instalat
SAS-ul cel încornonat
A strigat în stil drăcos:
"Vom da PSD-ul jos"!

Şi dorind bietul Dulău
Să-şi facă „Partidul - său",
A-ncercat cu P.D.L.-iştii
Liberalii şi Băsiştii!

Neputând s-adune „Frații"
I-a schimbat cu Tehnocrații
Sperând că stinge amarul
Cioloş - robul şi plugarul!

Însă Cioloş, cu ai săi,
Hrăpăreți şi Nătărăi,
Au fost Negociatori
Care au rămas datori!

SAS-ul, as în nebunii
Văzând Țara-n datorii
A spus: dregem Gologanu
Căci SAR Dragnea şi Grindeanu!

Uitând de banii furați
Şi tocați de Tehnocrați
SAS-ul zice: nu fim trişti
Căci contăm pe P.S.D.- işti!

Iar Olguța - din Craiova
Zice, pe placul lui Şova:
Leafa-n Țară o dublăm
Şi - de Tehnocrați "uităm"!

Însă Klaus-sibianu
Îndemnându-l pe Grindeanu
Zice: asta-i treaba ta,
Dacă Dragnea o să vrea!

Iar Grindeanu, cel perfid,
Călcând norma de partid,
Zice: păi, sunt Premier...
Nu, ca Dragnea, Hahaler!!,

„Deci, EU am permisia
Ca să-i cer demisia
Căci chiar Ponta mă ajută
Şi - din P.S.D. îl mută!"

Însă Dragnea, om prudent
Tolerat de Parlament
Şi-a alcătuit Guvern
Crezând că va fi etern!

Deci Partidul Democrat
Un Guvern bun şi-a format
Cu orientare trează
Dar SAS-ul nu-l agreiază!

Grindeanu n-a urmărit
Pe Miniştrii ce-au chiulit
Şi-atunci Dragnea, cu tupeu
A zis: schimb Guvernul meu!

Deci, la ora actuală
E zarvă națională
Căci Partidul şi-a creat
Guvern nedisciplinat!;

Şi-acum, țara se întreabă:
Cine nu e apt de treabă?;
Cât va mai dura Infernul
Cu Partidul - şi Guvernul?!!

În final, SAS-ul gigant
Zice, cu ton alarmant;
Să terminăm incidentul
Cu Dragnea - şi Parlamentul!

Căci, de când s-a instalat
Iohanis a declarat:
„Voi schimba, cu mult Talent
Şi Partid-şi Parlament"!

Dar, pe Dragnea cel bigam
Vrea să-l țină-n frâu şi-n ham
Ca, din minte să-i dispară
Pofta de-a fi "Şef-de-Țară"!;

Şi pe Koveşi o-nvață
Cum pe Dragnea îl înhață
Scotocindu-i alt Dosar
De la Chiorul-Marinar!

Iar Piratul de la Nana
Zice: mi-o scapi de Ioana?
Că-ți dau şi Dosarul tău
Şi pe-al Marelui-Dulău!

Dar Dulăul din Sibiu
Huiduit la Tîrgu Jiu
Zice: "măi, Codruța mea,
"Să fii dârză CUCUVEA";

Fii ca mine-anarhistă
Cât Guvernul mai rezistă;
P.S.D.-ul să-l faci Praf
Fără grijí de "Poligraf!!"

AUTOR: ING. AUREL BĂDULESCU
POET, EPIGRAMIST, PAMFLETIST
EXPERT TEHNIC, CANTAUTOR,
GHID TURISTIC

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

- Tata, care e diferenţa dintre confident şi confidenţial?!
- Tu eşti feciorul meu, de asta sunt confident. Prietenul tău, vecinul nostru cu care te joci în ogradă, tot feciorul meu e, însă asta e confidenţial.

☺ ☺ ☺

La restaurant, văzând cât de crăcănat merge chelnerul, un client milos îl întreabă:
- Mă iertaţi, aveți hemoroizi?
- O clipă, să întreb la bucătărie!

☺ ☺ ☺

- Domnule, ce gras sunteţi!!
- Da, ştiu, mama voia gemeni, apoi s-a răzgândit.

☺ ☺ ☺

Fiecare femeie are dreptul să hotărască singură câţi ani are!

☺ ☺ ☺

- Tăticule, ce fel de propoziţie este: "Nu avem bere în casă", afirmativă sau interogativă?
- Asta nu e propoziţie, fiule, e catastrofă!

☺ ☺ ☺

Care e deosebirea dintre logica bărbatului şi cea a femeii?
Cea a bărbatului - e mai corectă, cea a femeii - mai interesantă.

☺ ☺ ☺

Azi dimineaţă m-a trezit nevastă-mea:
- Te-ai cam îmbătat aseară...
- Termină cu prostiile că nu eram beat, abia dacă am băut trei beri, i-am zis.
- Bine, dacă spui tu... Da' acum, rostogoleşte-te din faţa garajului, că trebuie să plec la serviciu!

☺ ☺ ☺

Ţiganul şi puradelul, în gară:
- Teteo, ce facem, luăm trenu'?
-Nu fi lacom praleo, prima dată luăm şina.

☺ ☺ ☺

Proverb vasluian:
Fimeia vânătă di azi, îi fimeia îmbufnată di ieri.

☺ ☺ ☺

VETERANUL ZAMFIRESCU STĂPÂN PESTE DOUĂ SECOLE

Născut la începutul secolului XX, pe vremea Regelui Carol I, pe 23 Iulie 1912, veteranul nostru, Sergentul ALEXANDRU ZAMFIRESCU, deşi a trecut prin multe peripeţii în viaţă, a păşit cu dreptul în secolul XXI şi povesteşte cu lux de amănunte toate etapele vieţii sale.

L-am vizitat împreună cu prof.univ. Radu Gava , la aniversarea frumoasei vârste de 105 ani - vârstă cu care se mândreşte şi spune că vrea să bată recordul din acest punct de vedere. I-am dăruit un buchet de flori, bomboade şi o ,,DIPLOMĂ DE EXCELENŢĂ"din partea Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război. S-a întreţinut la telefon cu Gen.Mr. (r) NIŢU STAN, au făcut glume şi şi-au urat veşnicie şi peste secolul XXI.

Nu se ştie bolnav niciodată, nu a exagerat cu nimic în viaţa sa, a făcut totul cu măsură şi cumpătat.

Vorbeşte frumos despre camarazii săi de arme, despre oamenii întâlniţi de-a lungul unui secol. A fost căsătorit de două ori. A doua căsătorie a durat 60 de ani. Acum este în grija unei nepoate, locuieşte la Costeşti şi are numai bucurii din partea celor care-i sunt aproape.

A participat la cel de-al II - lea Război Mondial, luptând la Odessa, l-a cunoscut pe Mareşalul Ion Antonescu, spunând că era un OM de o aleasă disciplină militară , patriot şi foarte corect.

Are toată ,,Istoria României" în memorie. Este lucid şi deapănă cu lux de amănunte, orice etapă din viaţa sa. Toţi Regii României, toţi preşedinţii şi toate guvernele României.

A făcut şi puşcărie între anii 1959- 1972. (A ajutat partizanii din munţi.)

În concluzie, veniţi, veniţi în vizită la dânsul şi luaţi aminte despre reţeta veşniciei.

Pe curând şi ,,LA MULŢI ANI!" domnule VETERAN ZAMFIRESCU ALEXANDRU.

NUŞA CANTEMIR

Premieră la Universitatea Piteşti

Veşti bune pentru studenţii şi profesorii Universităţii din Piteşti. Anul viitor, studenţii UPIT vor putea să studieze în 11 ţări din afara României, iar cadrele didactice vor avea şansa să predea în ţări, precum: Egipt, India, Iran, accesând bursele Erasmus care sunt finanţate cu suma de peste 435.000 de Euro de Agenţia Naţională pentru Programe Comunitare în Domeniu Educării şi Informării Profesionale (ANPCDEFP). Aflaţi mai multe informaţii din comunicatul de presă pe care îl găsiţi mai jos.

COMUNICAT

Premieră în Relaţiile Internaţionale ale Universităţii din Piteşti

Pentru Universitatea din Piteşti, dezvoltarea relaţiilor internaţionale şi a ofertei de studii în limbi străine reprezintă o prioritate strategică asumată de către conducerea actuală.

Dovadă în acest sens stă şi seria continuă a performanţelor realizate în acest domeniu de Biroul de Relaţii Internaţionale condus de către Prorectorul Emanuel Soare, care a obţinut, în premieră, o finanţare de peste 435.000 Euro din partea Agenţiei Naţionale pentru Programe Comunitare in Domeniul Educaţiei şi Formării Profesionale (ANPCDEFP) pentru noi mobilităţi Erasmus cu universităţi din ţări terţe UE.

Performanţele au început în noiembrie 2016 când, tot în premieră pentru Universitatea din Piteşti, a fost câştigat un proiect prin care au fost finanţate mobilităţi cu Universitatea din Mansoura, una dintre cele mai importante universităţi din Egipt.

De această dată, Universitatea din Piteşti va putea realiza mobilităţi Erasmus cu universităţi din ţări precum: Albania, Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Egipt, India, Iran, Kazakhstan, Republica Moldova, Rusia şi Ucraina.

Valoarea grantului câştigat de către Universitatea din Piteşti o situează între primele 4 universităţi din ţară.

O astfel de performanţă consolidează oferta deja existentă a burselor Erasmus oferite studenţilor şi cadrelor didactice în cele peste 20 de ţări membre UE, pe care Universitatea din Piteşti le oferă de 20 de ani.

**REDACTOR-ŞEF:
BĂNICĂ ŞTEFANIA**

Descoperire extraordinară pe fundul Dunării

Forajele executate de firma Louis Berger, în cadrul studiului pentru tunel, au scos la iveală adevăratul motiv pentru care faleza gălăţeană este instabilă: o imensă pungă de petrol aflată pe fundul Dunării!

O asemenea descoperire uimitoare va relansa economic Galaţiul, dar pune cruce obiectivului pentru care au început forajele: tunelul pe sub fluviu.

Celebra familie Rockefeller vine la Galaţi, pentru a pune bazele firmei Stanoil.

"Consorţiul Louis Berger s-a apucat de treabă. A închiriat barje, a făcut studii geologice pe cele două maluri şi urmează să continue cu studiile geologice pe fundul Dunării", anunţa, la începutul acestui an, primarul municipiului Galaţi, Marius Stan, în cadrul unui interviu acordat ziarului „Viaţa liberă".

Miercuri, la conferinţa de presă, edilul declara că forajele pe fundul Dunării vor reprezenta un moment care va intra în istoria Galaţiului.

Ei bine, momentul istoric s-a petrecut ieri, când primele foraje realizate pe fundul Dunării au confirmat bănuiala specialiştilor aduşi de Louis Berger: la Galaţi, Dunărea curge peste o imensă pungă de petrol.

Cel mai important zăcământ de petrol descoperit în ultimii ani în regiune!

O asemenea descoperire uluitoare poate relansa Galaţiul din punct de vedere economic, dar pune cruce planurilor lui Marius Stan privind tunelul pe sub Dunăre.

Avem ţiţei! Încă de la începutul acestui an, când consorţiului Louis Berger, care a câştigat licitaţia pentru documentaţia cu o ofertă de 11,6 milioane de lei fără TVA, a început forajele pe maluri, au existat suspiciuni cu privire la existenţa zăcământului. Tocmai de aceea, au fost aduse echipamente speciale, cu care s-au efectuat, în secret, câteva foraje pe fundul Dunării.

Bănuiala a fost confirmată: o imensă pungă de petrol plasată la mare adâncime, pe fundul Dunării. Estmările experţilor sunt că, în realitate, cantitatea de petrol ar fi mult mai mare decât pare la prima vedere, pentru că ar fi vorba de patru sau chiar cinci straturi adâncime!

De urgenţă, renegocierea contractului Chris Germanacos, directorul pentru Europa şi vicepreşedinte senior al grupului Louis Berger, cu care primarul Marius Stan a semnat contractul pentru studiul de fezabilitate al tunelului pe sub Dunăre, a venit de urgenţă la Galaţi.

Împreună cu reprezentanţii celebrei firme Pricewaterhouse Coopers, care au realizat caietul de sarcini al licitaţiei câştigate de Louis Berger, şi cu autorităţile gălăţene vor renegocia contractul încheiat pentru tunelul pe sub Dunăre.

Prima fază a documentaţiei ar fi trebuit să cuprindă studiul geo, un studiu de trafic şi un studiu care să spună valoarea totală a investiţiei, utilitatea ei şi soluţiile de finanţare. Numai că existenţa pungii de petrol pune punct construcţiei tunelului pe sub Dunăre şi continuării lucrărilor la studiul de fezabilitate. Potrivit surselor noastre, Louis Berger şi-ar dori ca, în loc de tunel, să se implice în exploatarea ţiţeiului descoperit în fundul Dunării. Tocmai de aceea se renegociază.

Prefectul judeţului Argeş a lipsit de la festivitatea de deschidere a C.M. de Kaiac-Canoe

Iubitorii sportului s-au bucurat în ultima miercuri din luna iulie de deschiderea festivităţii Campionatelor Mondiale de Kaiac-Canoe Sprint Juniori şi Tineret U23 care se vor desfăşura în perioada 27-30 iulie 2017 la Complexul Sportiv Naţional Bascov-Budeasa din judeţul Argeş. La festivitatea de deschidere au participat 1.300 de sportivi din 63 de ţări, România fiind reprezentată de aproximativ 60 de sportivi. Momentul culminant al evenimentului a fost reprezentat de defilarea delegaţiilor participante, care au defilat din faţa Primăriei Piteşti până în Piaţa Vasile Milea, acolo unde sportivii au fost întâmpinaţi de oficialităţi, precum: Ministrul Tineretului şi Sportului, Marius Dunca, preşedintele Federaţiei Române de Kaiac-Canoe, Ioan Bîrlădeanu şi preşedintele Consiliului Judeţean Argeş, Dan Manu. Noi am observat lipsa prezenţei prefectului judeţului Argeş, Dragnea Emilian.

Credem că prezenţa domnului prefect era importantă la acest eveniment, deoarece funcţia pe care o deţine îl obligă să reprezinte Guvernul român şi trebuie sa ia seama de toate preocuparile cetatenilor ai patriei din care face parte. Daca va dori sa citeasca cele scrise de redactorul nostru, noi ii vom trimite prin fax materialul, pentru a lua la cunostinta despre acest fapt.

Şedinţă cu „scântei" la Guvernul României, fiind criticat dur ministrul Agriculturii

O zi grea pentru ministrul Agriculturii, Petre Daea a fost data de 27 iulie. În cadrul şedinţei de Guvern, acesta a fost tras la răspundere de premierul României, Mihai Tudose despre dublul standard al celor nouă produse alimentare care prezentau o calitate slabă comparative cu aceleaşi produse comercializate în ţări terţe Uniunii Europene. Momentul culminant al şedinţei a fost reprezentat de punctual de vedere al premierului privind faptul că "România nu este o ţară de mâna a doua", încât să primească de la unele ţări din UE produse de calitate inferioară pe care cetăţenii UE nu le consumă. Ca urmare a acestei situaţii jenante, ministrul Agriculturii nu doar că a evitat opinia premierului, dar a şi refuzat să facă publice brandurile alimentelor şi numele producătorilor în cauză, din teamă că aceştia să nu se întoarcă împotriva sa. De asemenea, în finalul şedinţei de Guvern, ministrul şi-a motivat acţiunile afirmând că nu există în Uniunea Europeană reglementări privind acest caz.

REDACTOR-ŞEF: BĂNICĂ ŞTEFANIA

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ANCHETA"

Un singur consilier din oraşul Basarabilor şi-a depus raportul de activitate

Legislativul municipiului Curtea de Argeş este format din 19 aleşi locali. La împlinirea unui an de mandat, aceştia aveau obligaţia, conform regulamentului de organizare şi funcţionare a Consiliului Local, să depună raportul de activitate, care să fie făcut public prin grija secretarului primăriei. Deşi termenul a expirat de o lună, singurul raport care apare pe site-ul cu pricina este cel al consilierului PAM, Ion Şerban. Acesta este consecvent şi, aşa cum a procedat şi în anii precedenţi, şi-a făcut publică activitatea pe care a avut-o în cadrul Consiliului Local. Domnia sa ne-a declarat că a procedat în acest fel din dorinţa de a îşi respecta obligaţiile pe care le implică statutul său de ales public, dar şi pentru a aduce la cunoştinţa comunităţii acţiunile sale şi a justifica indemnizaţia sa lunară. În cele 12 pagini ale raportului său anual, consilierul Ion Şerban detaliază iniţiativele şi propunerile cu care a venit în şedinţele Consiliului Local, dar şi răspunsurile primite de la municipalitate. De asemenea, îşi prezintă şi obiectivul principal pentru cel de-al doilea an de mandat: „Intenţionez să intensi-fic vizitele prin cartiere pentru a cunoaşte mai bine problemele oamenilor, urmând ca la fiecare şedinţă de consiliu să mă înscriu la punctul «Diverse» pentru a le aduce în atenţia colegilor din legislativ şi executiv în vederea soluţionării. în cazul în care problemele prezentate nu se vor rezolva, indiferent de motivele invocate, voi demara împreună cu colegii mei acţiunile necesare legale pentru justă soluţionare". ***(Oana Bahrim)***

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ"

Deputatul Rădulescu a câştigat procesul cu magnatul Ivănescu

Tribunalul Argeş a admis, recent, apelurile formulate de deputatul Cătălin Rădulescu şi SC Atitudine Media Grup împotriva deciziei primei instanţe în procesul în care omul de afaceri Nicolae Ivănescu a cerut daune morale de 100.000 lei pentru afirmaţiile făcute la adresa sa de parlamentarul argeşean prin intermediul săptămânalului Atitudine în Argeş şi a schimbat sentinţa în sensul respingerii acţiunii formulate de magnatul Ivănescu.

Funcţionarul bancar este funcţionar public

Funcţionarul public, în înţelesul normei prevăzute la art. 175 din Codul penal, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remuneraţie:

a) exercită atribuţii şi responsabilităţi, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătoreşti;

b) exercită o funcţie de demnitate publică sau o funcţie publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat ori al unei persoane juridice declarate ca fiind de utilitate publică, atribuţii legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcţionar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autorităţile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Alineatul 2 al acestui articol a dat naştere la interpretări diferite, sub aspectul persoanelor care intra în sfera noţiunii de funcţionar public, din perspectiva Codului penal, situaţie în care, pentru interpretarea şi aplicarea corectă a legii, instanţele au sesizat ICCJ să clarifice dacă, în sensul legii penale, „funcţionarul bancar, angajat al unei societăţi bancare cu capital integral privat, autorizată şi aflată sub supravegherea Băncii Naţionale a României, este sau nu funcţionar public, în accepţiunea art. 175 alin. (2) din Codul penal". Calitatea de funcţionar public, potrivit dispoziţiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, presupune întrunirea, în mod cumulativ, a următoarelor cerinţe obligatorii:

a) persoana să exercite un serviciu de interes public;

b) persoana să fie învestită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau sa exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorităţi publice. În ceea ce priveşte îndeplinirea unui serviciu de interes public, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în Decizia nr. 26 din 3 decembrie 2014, a arătat că noţiunea de „funcţie publică" se află în corelaţie cu noţiunea de "interes public", ambele urmărind satisfacerea trebuinţelor de interes general, funcţionarul public desfăşurând activitatea în scopul realizării interesului public. Acelaşi complet al ICCJ, prin Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, a stabilit că „sunt incluşi în categoria funcţionarilor publici asimilaţi, potrivit art. 175 alin. (2) din Codul penal, particularii care primesc gestiunea unui serviciu public naţional sau local, economic sau sociocultural, devenind, astfel, de utilitate publică. Este vorba despre subiecţi care îşi desfăşoară activitatea în cadrul persoanelor juridice de drept privat cu scop lucrativ: societăţi comerciale care, prin intermediul contractelor administrative, valorifică, în interesul colectivităţii, naţionale sau locale, după caz, bunurile şi serviciile publice". În acelaşi sens, în considerentele Deciziei nr. XIII/2016, Secţiile Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie au reţinut că „activitatea bancară, deşi se realizează de persoane juridice de drept privat, prezintă un incontestabil interes public". Curtea Constituţională a României, prin decizia nr. 168 din 8 martie 2017, precum şi alte decizii în cadrul cărora s-a analizat incidenţa dispoziţiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, a reţinut că, pentru ca o persoană să fie considerată funcţionar public în sensul textului de lege menţionat, este suficient să îşi desfăşoare activitatea în cadrul unei persoane juridice al cărei obiect de activitate constă în prestarea unui serviciu de interes public şi care este supusă controlului şi supravegnerii unei autorităţi publice. Banca Naţională a României reprezintă o autoritate publică, în sensul art. 175 alin. (2) din Codul penal, putând exercita controlul sau supravegherea cu privire la îndeplinirea unui serviciu de interes public. ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 18/ 30.05.2017 dată în dosarul nr.977/l/2017/HP/P a stabilit că, „în sensul legii penale, funcţionarul bancar, angajat al unei societăţi bancare cu capital integral privat, autorizată şi aflată sub supravegherea Băncii Naţionale a României, este funcţionar public, în accepţiunea dispoziţiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal."

DOCTOR ÎN DREPT, FLORINIŢA CIORĂSCU

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ"

Primarul din Albota conduce, cu mână de fier, şedinţele Asociaţiei Comunelor din Argeş

Ion Dumitru: "O parte dintre colegii primari au venit cu secretarii, cu contabilii. Aceştia aveau o singură întrebare: care e salariul maxim pentru noi?..."

Ion Dumitru: "Cei care au vândut reţelele de curent şi gaze, aceste mari avuţii naţionale, ar trebui împuşcaţi!..."

Adunarea organizată, săptămâna trecută, la Albota, de preşedintele Asociaţiei Comunelor Argeş, primarul Ion Dumitru, a fost strict legată de grila de salarizare. "Este vorba de noua lege a salarizării. Unii dintre colegi nu au înţeles-o. Alţii, aveau alte interese. Legea nu este complicată. Dacă îţi permite bugetul, poţi creşte salariile. De la minimul pe economie, până la salariul vicelui, pe care nu ai voie să îl depăşeşti. Insist aici, trebuie ca bugetul să îţi permită, pentru că salariile se plătesc din veniturile proprii, din bugetul local. Mai sunt şi alte probleme. Spre exemplu, depinde câţi salariaţi ai în primărie. Eu, la Albota, am, în momentul de faţă, nouă. Din 32, cât am dreptul. Sunt primari de comune cu 2800 de locuitori care au 32 de salariaţi în primărie. Este o lege bună. Dacă nu îţi atragi fonduri însă, dacă nu munceşti şi nu gândeşti în prespectivă, nu merge treaba. Nu vei putea, ca primar, să dai zeci de miliarde la salarii şi să nu mai faci investiţii în comună, de dragul salariaţilor", ne-a declarat primarul Dumitru... ***(S.V.)***

UMILIREA ARMATEI NAŢIONALE

Acum sase luni am luat decizia să trec în rezervă, după ce la bilanţul Direcţiei Planificare Strategică - pe care o conduceam -, apoi la cel al Statului Major General/SMG, am făcut propuneri pentru reconsiderarea modului de a face „businessul militar".

Astfel, la bilanţul SMG am sensibilizat ministrul apărării naţionale în legătură cu: 1.) inexistenţa unui proiect politic privind organismul militar, dovadă fiind ridicola proiecţia bugetară de 1,5% din PIB, pentru apărare; 2.) compromiterea obiectivelor asumate faţă de Alianţă; 3.) necunoaşterea de către societatea civilă a eforturilor pe care militarii le-au făcut, în perioada postdecembristă, pentru a reforma armata şi pentru integrare în NATO; 4.) ignorarea spiritului de corp, în ultimii 20 de ani, de către civilii numiţi pe diferite posturi în minister; 5.) persiflarea valorilor instituţiei militare, de care militarii rămân ataşaţi: onoare, demnitate, respectul sacru faţă de Tricolor, sacrificiul suprem.

În luna iulie 2007, când am fost la Consiliul Suprem de Apărare a Þării, împreună cu alţi generali, ca să prezentăm situaţia efectivelor armatei, obiectivele forţei, operaţionalizarea, programele majore de înzestrare, soluţii privind muniţiile excedentare, am constatat bunăvoinţa faţă de nevoile ei, inclusiv financiare. Ulterior, am realizat lipsa de determinare politica în finalizarea proiectelor aprobate în CSAT.

Bugetul pe 2009 amendează şi pe cei care mai credeau - eu nu mă număr printre aceştia - că, în al doisprezecelea ceas, cineva va înţelege cum obiectivele politice sunt determinate şi de capacitatea militară. Afirmaţia mea de la bilanţul menţionat, că „nu cred în promisiunea de 1,5%" nu a fost decât o premoniţie confirmată de lipsa de viziune în domeniul militar a întregii clase politice.

Domnule viitor comandant al Armatei României,

De prea multe decenii s-a făcut orice pentru a umili militarii, indiferent de gradul acestora. Comuniştii ne-au îmbrăcat în salopete, ne-au pus lopata într-o mână şi lampasul într-alta, ca să dăm ţării cât mai mult cărbune! Mai târziu, respectul faţă de uniformă şi portul acesteia era asimilat cu cel al pufoaicei! Despre instrucţie nu mai vorbim, când nu mai avem echipamente, carburanţi, deprinderi, o viziune credibilă privind reforma din armată şi nici ardoarea profesionistului adevărat.

După 1990, armata a fost prima care a înţeles că trebuie să se reformeze conform noului context strategic, printr-un proces care cere nu numai foarte mulţi bani, dar şi asumarea, de către cadrele militare, a consecinţelor dureroase, uneori frustrante, generate de restructurare.

Aşa este: „Armata tace şi înghite!". Dar, în compensaţie, cineva trebuie să vegheze ca priorităţile sale sa fie în atenţia liderilor politici. Ei însă nu ştiu că impostura, incompetenţa, lentoarea şi indiferenţa faţă de problemele de securitate naţională pot dăuna grav imaginii Armatei în societate, dar şi credibilităţii acesteia în situaţii de criză.

Recent am urmărit pe micul ecran, doi reprezentanţi ai partidelor aflate la putere, care discutau despre achiziţia avioanelor multirol. Jalnică prestaţie, prin ignoranţa şi suficienţa cu care abordau o chestiune importantă de securitate naţională! Unul dintre ei afirma că NATO ne va rambursa banii pe care îi vom cheltui pentru achiziţia avioanelor! Iar celălalt declara că România nu mai are nevoie de aviaţie, pentru că aliaţii ne asigură apărarea aeriană. Stupefiant!

Armata are un singur scop - victoria. ªi o voinţă: disciplina. În ultimele două decenii „s-a făcut totul" ca să ni se demonstreze că victoriile, atâtea câte au fost, sunt ale „celorlalţi".

Inexistenţa unei viziuni robuste şi credibile privind viitorul armatei, indiferenţa faţă de propunerile făcute pentru abordarea punctuală a problemelor stringente, care preocupă personalul militar, dar şi civil sunt ignorate printr-o tăcere condamnabilă. De pildă: indiferenţa faţă de asigurarea concordanţei între gradele avute şi funcţiile ocupate de militari, îmi aminteşte de perioada dinainte de 1989, când maiorii comandau divizii, sau aveau în subordine colonei! Astăzi avem generali de brigadă avansaţi acum 7 ani, deşi se află pe poziţii de două stele de 5 ani! După cum există colonei pe poziţii de general cu două stele! Aici trebuie tăiat nodul gordian. Ori se constată că sunt incompeteţi, după ce au fost promovaţi şi atunci trebuie destituiţi. Sau se aplică prevederile Statutului cadrelor militare şi atunci trebuie avansaţi.

Ce-i de făcut? O viziune strategică, fără un buget multianual şi credibil este imposibil de creionat! Iar Strategia de transformare a Armatei României -, aprobată de CSAT în 2007, trebuie revizuită. Reproiectarea sistemului de apărare este singura soluţie. Controlul democratic asupra organismului militar ar trebui să garanteze succesul unui asemenea demers.

Acum, nu există o preocupare a politicienilor de la putere, sau din opoziţie, pentru aspecte vizând securitatea naţională, cum ar fi stadiul îndeplinirii angajamentelor faţă de NATO, sau consecinţele profesionalizării armatei. Ministerului Apărării Naţionale i s-a dat un procent, din buget, a urmat rectificarea şi atât. Descurcaţi-vă!

Jenant pentru o armată care abia reuşeşte să plătească soldele! Darămite să îndeplinească misiunile în teatrele de operaţii, unde decisiv este sprijinul logistic primit de la aliaţi. Degradant pentru ofiţerii care trebuie să se umilească acceptând verdictul incredibil: „suntem o ţară săracă!". Aşa mi-a răspuns actualul ministru, când am făcut comparaţia între bugetul nostru şi cel al unei armate aliate care, cu o finanţare de 10 ori mai mare, are doar jumătate din efectivele Armatei României! În prezent, nimeni nu mai vorbeşte de transformarea organismului militar din perspectiva unui obiectiv final. ªi nici nu vrea să ştie cât reprezintă..."destul"! Dacă ar dori, sigur ar avea revelaţii de coşmar.

Acum este necesară iniţierea procesului de analiză strategica a apărării. Evaluarea performanţei în acest domeniu, pe perioada postdecembristă, trebuie să aibă în vedere: analiza mediului de securitate; misiunile pe care ar trebui să le execute armata; experienţa rezultată în urma participării în diferite teatre de operaţii; consecinţele diminuării sistematice a bugetului pentru apărare; angajamentele asumate de România faţă de NATO; măsurile preconizate de Alianţă prin procesul de revizuire a apărării; evoluţiile în formularea noului concept strategic al NATO; nivelul de ambiţie al Organizaţiei Tratatului Nord-Atlantic şi al Uniunii Europene; concluziile rezultate în urma aplicării Planului de Implementare a Strategiei de transformare; nivelul de ambiţie al Armatei României; concluziile procesului de transformare succesivă a organismului militar românesc, atât cu aspectele pozitive, cât şi cu cele negative generate de acesta; stadiul de realizare a celor 6 programe majore de înzestrare.

O asemenea analiză nu s-a făcut niciodată pentru Armata României, deşi finalizarea ei ar permite atât evaluarea capacităţii sale de luptă, cât şi formularea de opţiuni cu propuneri pentru decidentul politic.

Algoritmul si premisele necesare analizării Armatei României

1. Obiectivele politico-militare ale acesteia trebuie discutate si aprobate de CSAT. Asta deoarece clasa politică nu cunoaşte realităţile din armată, nici eforturile şi costurile pe care aceasta le face pentru a-şi îndeplini misiunile în teatrele de operaţii, nici angajamentele asumate în structurile euroatlantice, nici starea deplorabilă a capacităţii de reacţie, ca urmare a unei dotări vetuste! Opţiunea care se va adopta trebuie să responsabilizeze clasa politică, indiferent de succesiunea unui partid sau altul la guvernare.

2. Documentul care va fi prezentat CSAT va detalia: capacităţile actuale (abordarea pe bază de capabilităţi este folosită şi în procesele NATO de planificare a apărării şi poate duce, printre altele, la adaptarea structurii de forţe, datorită evoluţiei ameninţărilor regionale şi globale); tipurile de misiuni specifice armatei; complementaritatea în executarea unor misiuni de către alte structuri din sistemul de securitate naţională; identificarea deficienţelor previzibile în procesul de planificare a apărării pentru îndeplinirea misiunilor interne şi a angajamentelor internaţionale;

3. Stabilirea de etape intermediare, cu subobiective, menite să asigure îndeplinirea obiectivelor agreate politic printr-o susţinere financiară rezonabilă;

4. După finalizare, rezultatele analizei, inclusiv opţiunile, vor trebui prezentate CSAT, urmând ca după aprobarea variantei agreate să se convină realizarea planurilor de implementare, gândite pe durata a 10-20 ani;

5. Stabilirea unui termen de încheiere a analizei - cel mult de 6-8 luni;

6. Elaborarea şi publicarea Strategiei Naţionale de Apărare, până în iunie-iulie 2010, urmată apoi de Carta Alba, Strategia Militară, Legea apărării. Viziunea strategică, pe 20 de ani, a ministerului, cu privire la problemele de apărare şi Legea privind planificarea bugetară multianuală;

7. MAE, MAI, SRI, STS, SIE trebuie să fie parte la momentele relevante din perspectiva expertizei acestor structuri, dar şi a locurilor pe care le au în sistemul de securitate naţională - potrivit diviziunii agreate prin lege. Abordarea interinstituţională va îmbunătăţi relaţionarea ministerului apărării naţionale cu structurile nominalizate, asigurând viziunea unitară asupra securităţii României;

8. Strategia actuală de transformare a Armatei României şi Planul de Implementare al acesteia constituie atuuri esenţiale pentru susţinerea analizei. Analiza Strategica a Apărării va oferi concluzii vizând dificultăţile legate de transformare şi - prin limitele rezultate în aplicarea planului de implementare - va motiva declanşarea analizei propuse;

9. Analiza presupune reconsiderări ale strategiei de înzestrare, precum şi costuri de fezabilitate necesare pentru continuarea modernizării organismului militar. De asemenea, la sfârşitul acestui proces va rezulta noua structură de forţe a armatei.

10. Aşa se va pregăti terenul pentru măsurile care ar putea, la un moment dat, să genereze reţineri, lentoare, critici sau dezamăgiri. Pentru prima oară vor fi generate opţiuni bazate pe o analiză a apărării fără precedent, iar măsurile nu vor fi conjuncturale sau viscerale. Demersul în echipă va genera concluzii şi propuneri asumate colectiv.

11. S.M.G. va avea rolul principal în efectuarea acestei analize, asigurându-se astfel concreteţea şi fermitatea necesare aplicării concluziilor şi propunerilor/opţiunilor rezultate. Altfel va fi doar un banal demers politic, care nu va urmări altceva decât să-i ţină ocupaţi pe militari.

Ministerul Apărării Naţionale are experţii militari şi civili capabili să realizeze această evaluare, care va evidenţia măsuri urgente:

1. Reconsiderarea radicală a actelor normative existente în minister. Revederea dispoziţiilor care doar repetă ceea ce prevăd legile/ordinele/regulamentele/instrucţiunile/normele/etc. în vigoare. Actualul sistem de legiferare dublează actele normative existente, sau să se substituie iniţiativei comandanţilor/şefilor în aplicarea regulamentelor, îngreunând astfel exercitarea actului de conducere şi responsabilizarea la toate nivelurile, consecinţa fiind perpetuarea tutelării.

2. Necesitatea reducerii drastice a numărului documentelor produse în M.Ap.N. Acum toate se duc în „sus", indiferent de complexitatea lor. Asta abate pe lideri de la problemele importante ţinându-i ocupaţi cu cele mărunte, care ar putea fi rezolvate la nivele inferioare sau de execuţie. În context, poziţia de colonel trebuie să fie una cu atribute de decizie, potrivit expertizei şi responsabilităţilor stabilite prin fişa postului, sau conform ordinelor şefilor ierarhici.

3. Îmbunătăţirea stilului de conducere. Principiul fundamental trebuie să fie „avem o problemă, cum o rezolvăm?" sau „am încercat să soluţionăm o dificultate, în ce etapă suntem?". Liderii vor răspunde oportun la grijile celor din unităţile operative, oferind soluţii echilibrate, altfel pierd legătura cu ceea ce administrează!

4. Anual să fie emisă Directiva ministrului apărării. Aceasta va preciza priorităţile, responsabilităţile şi rezultatul aşteptat pentru fiecare din acţiunile iniţiate. Altfel, structurile subordonate nu vor avea imaginea de ansamblu a armatei şi nu vor cunoaşte resursele puse la dispoziţie.

5. Îmbunătăţirea legislaţiei privind statutul soldaţilor şi gradaţilor voluntari (SGV). Este necesar un studiu cu privire la ceea ce trebuie făcut în continuare pentru voluntari: reglementări legale vizând criteriile de selecţie şi momentul (nu vârsta!) încheierii activităţii în domeniul militar; drepturile lor după trecerea în rezervă; sporirea atractivităţii meseriei armelor prin măsuri de ordin financiar, acordarea unor drepturi şi privilegii. SGV-iştii au dat ministerul în judecată deoarece nu li se recunoaşte vechimea în muncă pentru anii cât au purtat uniforma militară.

6. Reproiectarea rolului funcţionarului public (F.P.) în armată. Acum, mulţi F.P.-i sunt demotivaţi, decuplaţi de interesele şi eforturile instituţiei. Ei consideră că le sunt subestimate capacitatea şi expertiza. Legislaţia pentru această categorie de personal este inoperantă în structura militară.

7. Elaborarea legii cu privire la planificarea bugetară multianuală. Va fi utilă concretizării programelor de înzestrare, a obiectivelor asumate faţă de NATO şi a obligaţiilor din domeniul PESA al UE, precum şi la EDA. Discrepanţa între aspiraţiile/obiectivele asumate şi resurse este vizibilă. Adoptarea Codului de conduită al UE este esenţial şi din perspectiva altor obiective pe care România ar trebui să le aibă în vedere: competiţia pentru ocuparea unor posturi civile/militare în structurile integrate ale Alianţei sau la UE, dar şi participarea substanţială la misiunile lansate de UE.

8. Iniţierea programului de construire a locuinţelor pentru cei care sunt la începutul carierei militare. Actualele demersuri nu se adresează acestora. Noul program ar trebui să vizeze şi mobilitatea specifică cadrelor militare, mutate dintr-o garnizoană în alta, în interesul serviciului. Lipsa actuală a spaţiului locativ necesar obstrucţionează evoluţia şi performanţa în carieră a cadrelor militare. Sistemul practicat acum, de închiriere, consumă resurse financiare substanţiale şi nu rezolvă problema pe termen lung, ca măsură de protecţie socială şi argument al atractivităţii carierei militare.

9. Înfiinţarea Televiziunii Armatei României - urmând exemplul Patriarhiei, care a înfiinţat TV Trinitas. Aceasta ar revoluţiona comunicarea atât cu personalul propriu, cât şi cu contribuabilii la bugetul ţării, pe subiecte de interes general. Promovarea carierei militare se va face non-stop, 24 de ore din 24. Telespectatorii vor beneficia de abordări inedite ale unor subiecte de istorie militară, istorie naţională şi universală. Se vor difuza ştiri şi reportaje despre trupele care acţionează în teatrele de operaţii. Într-o manieră dinamică vor fi prezentate evoluţiile diferitelor categorii de forţe armate, genuri de arme, tipuri şi sisteme de armamente, participarea României la structurile aliate integrate. Actuala variantă, a televiziunii militare difuzate pe Internet nu are impactul scontat.

10. Regândirea avantajelor prin care pot fi atraşi în armată tineri performanţi intelectual. Vizez contraoferte la oportunităţile pe care le oferă meseriile din viaţa civilă. În prezent, voluntarii au valoare de întrebuinţare mai mare dincolo de perimetrul instituţiilor militare.

11. Revizuirea sistemului de ierarhizare a valorilor la nivelul Ministerului Apărării Naţionale. Aprecierile de serviciu trebuie modificate astfel încât să aibă credibilitate pentru militari, iar civilii să le respecte. Actualul sistem este nestimulativ. Fiind birocratic, nu evidenţiază potenţialul, calităţile, aspiraţiile celui apreciat. În plus, nu ţine seama de recomandările şi propunerile din aprecierile de serviciu, pentru că sunt întocmite superficial şi nu au la bază efortul, performanţa şi contribuţia individului la îndeplinirea obiectivelor. De pildă, acordarea recompenselor şi decoraţiilor nu promovează competiţia loială şi recunoaşterea performantelor individului.

12. Instituirea sistemului de monitorizare a sănătăţii militarilor. Acum, în aprecierile de serviciu se consemnează doar că militarul este sănătos! Nu puţine au fost cazurile când vizita medicală anuală nu era efectuată. S-au înregistrat şi decese, care incriminează superficialitatea din sistemul militar de sănătate. Reconsiderarea statutului doctorilor militari poate fi o parte a soluţiei, astfel încât aceştia să beneficieze de toate avantajele privind evoluţia în carieră - acordarea gradelor, salarizare, echipament, etc.

13. Reconsiderarea criteriilor de calificare la selecţiile pentru acordarea titlului de doctor în ştiinţe militare. Altfel, peste 10 ani, toţi ofiţerii de la gradul de maior în sus vor fi doctori! Exigenţa în ceea ce priveşte alegerea temelor trebuie reconsiderată, după cum şi racordarea la realităţile lumii militare de azi a profesorilor care coordonează doctoranzii. Lipsa ideilor vizând transformarea organismului militar caracterizează multe lucrări de doctorat, văduvite de soluţii aplicabile în procesul de reformă.

14. Eliminarea disfuncţiilor privind avansările. Stabilirea unor criterii clare, stricte şi rezonabile legate de avansare. Acum există convingerea că orice avansare este o întâmplare, fără legătură cu competenţa şi performanţa celor care îşi văd astfel un vis împlinit. Unele posturi de general par că nu au fost stabilite pe baza corelaţiei cu nevoile justificate ale instituţiei.

15. Neacordarea gradului de general pentru cei care nu au carieră militară. Acesta se cuvine doar militarilor activi, pe baza criteriilor stabilite. În nici o armată occidentală gradul de general nu este unul onorific! Acesta trebuie acordat doar celor care au parcurs treptele ierarhiei militare şi au absolvit instituţii militare de profil. De aici şi până la a face campanie electorală în uniformă nu este decât un pas! Care, din păcate, a şi fost făcut.

(Preluat din Reflector Argesean nr. 208 - pag. 9)

GENERAL MAIOR (R)
IORDACHE OLARU

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 229 DIN 27 IANUARIE - 14 FEBRUARIE 2011

SERIAL EXPLOZIV

Comunismul folosit de dreapta ca o sperietoare

ABUZURILE STALINISTE DUPĂ ÎNŢELEGEREA DE LA YALTA ŞI GREŞEALA ISTORICILOR PRIVIND „NOŢIUNEA DE COMUNISM“

Aşa zisul "comunism", noţiune foarte des folosotă în toate cancelariile Occidetale, reprezintă o mare greşeală. Spunem acest lucru datorită faptului că aceşti politicieni, istorici şi oameni de stat din ultimii 100 de ani folosesc noţiunea de comunism ca pe o sperietoare. Aceasta în condiţiile în care "comunismul" este doar o teorie filozofică făcută de către doi teoreticieni care aveau domiciliul şi s-au "cultivat"în Anglia şi Germania. Este adevărat că în anul 1821, Carl Marx prin "manifestul Partidului Comunist", cercetând cu atenţie şi responsabilitate evoluţia dezvoltării sociale şi a societăţii europene, a anticipat pentru viitor o nouă societate care să poarte denumirea de "societatea comunistă", respectiv apariţia unui partid care să se numească partidul comunist. Marx şi-a "hrănit teoria" după "aspiraţiile comunei din Paris" desfăşurată în Franţa, ca urmare a apariţiei unei noi clase de asupritori numită "burghezia". Aceasta s-a ridicat împotriva marilor feudalişi stăpânitori de latufundii şi a sclavagismului. Partidul Comunist înfiinţat prin manifestul său din 1821 a fost doar un document ideologic pe care nici cel care l-a creat din punct de vedere teoretic nu a văzut sau simţit vreodată efectele. Prin Comunism se înţelegea conform principiului Comunei din Paris "egalitate, fraternitate,libertate", noţiuni la care toţi oamenii tânjeau încă de la înfiinţarea societăţii omeneşti. Aceste principii au funcţionat doar în comuna primitivă şi vor fi din nou "la modă", când totalitatea oamenilor de pe planetă vor fi nevoiţi să trăiască "după nevoi" şi nu după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Datorită acestui lucru, teoreticienii ideologiei materialiste nu au dat un timp când "comunismul îşi va face efectele benefice". Ce s-a întâmplat la începutul anilor 1900 a fost doar un fel de "export" de revoluţie şi anarhie din partea Germaniei condusă de un împărat care numai avea mijloace de exprimare pentru supuşii săi în vederea obţinerii unei vieţi mai bune. Nemţii "l-au exportat" pe Lenin în Rusia unde datorită întinderii acesta putea să se ascundă şi să-şi propage ideile marxiste bazându-se pe tineii boieri ruşi care au învăţat în capitalele europene. Putem spune fără să greşim că prin apariţia lui Lenin, Comunismul s-a identificat cu prsonalitatea lui Cristos, cel care a înfiinţat religia creştină. De aceea a existat această mare înverşunare dintre religie şi doctrina comunistă. Pentru că ambele aveau dorinţa puternică de "pacificare"a populaţiei şi de desăvârşire a supremaţiei asupra minţii şi existenţei oamenilor. Comunismul a apărut în Europa şi abia la sfârşitul sec. 18 a apărut şi în celelalte continete ale globului. În paralel cu Comunismul în Europa au luat fiinţă primele elemente ale filozofiei socialiste, o fază mult atenuată a teoriei comuniste. Aceasta a căpătat şi s-a dezis până la un punct de filozofia socialistă, generând la jumătatea secolului 18 şi începutul sec. 19 "filozofia social democrată" care s-a păstrat până în zilele noastre şi în România, iniţiatorul fiind filozoful social democrat Constantin Dobrogeanu Gherea şi până în zilele noastre domnul Sergiu Cunescu, fostul preşedinte aş PSDR (Partidul Social Democrat Român). Acesta a transformat elementele reformatoare ale societăţii româneşti prin FSN, la care au chesat în primul parlament din România, toate partidele politice, inclusiv PNL, PNŢ şi Conservatori, care acum în prezent au devenit adversari pe viaţă şi pe moarte. Aceasta este scurta istorie a îndelungatei transformări dintre socialişti, social democraţi şi cei pe care greşit politicienii îi numesc "comunişti". În cel mai rău caz datorită revoluţiei din 1917, prin apariţia celor două grupări menşevicii şi bolşevicii din Rusia reprezentate primul de Kerensky iar ceilalţi reprezentaţi de Lenin şi Stalin. Pentru a-şi impune filozofia şi ideologia greşit înţeleasă, Stalin – timp de 40 de ani – a impus "doctatura stalinistă" şi nu comunismul în Rusia pentru ca apoi, după Yalta, să facă ororile din jurul anului 1930 iar la noi în România ororile din perioada 1948-1965. În cocluzie este greşit să se folosească cuvântul comunsim, chiar de către "Institutul de Cercetare a Comunismului" de la Bucureşti care, cercetează ceva ce nu a existat şi nu se ştie dacă va exista vreodată. De aceea am preluat punctul de vedere exprimat de acest institut pe care-l vom da publicităţii în ziar.

Scurtul istoric al regimului comunist

● **1944 - 23 august:** La ordinul Regelui Mihai I, Mareşalul Ion Antonescu este destituit din funcţia de Conducător al Statului şi arestat. România încetează alianţa cu Puterile Axei, precum şi acţiunile militare împotriva unităţilor sovietice. Se constituie Guvernul Constantin Sănătescu.

31 august: Armata Roşie intră în Bucureşti.

12 septembrie: La Moscova se semnează Convenţia de armistiţiu.

2 decembrie: Constantin Sănătescu demisionează din funcţia de premier, fiind înlocuit de generalul Nicolae Rădescu.

● **1945 - 4-11 februarie:** Se desfăşoară Conferinţa de la Yalta, în cadrul căreia este adoptată „Declaraţia asupra Europei eliberate".

27 februarie: Andrei Vîşinski, aflat în vizită la Bucureşti, face presiuni pentru demiterea lui Nicolae Rădescu şi impunerea unui guvern FND.

3 martie: Se stinge din viaţă, în urma unui atac aerian, generalul de armată Gheorghe Avramescu. Moartea sa este una controversată, existând varianta execuţiei sale de către NKVD.

6 martie: Se constituie guvernul pro-comunist condus de dr. Petru Groza.

27 iulie – 14 august: Se desfăşoară Conferinţa de la Potsdam. SUA şi Marea Britanie nu recunosc guvernul Groza.

20 august: Regele Mihai I declanşează „greva regală".

16-21 octombrie: PCdR devine PCR, iar în funcţia de secretar general este ales Gheorghe Gheorghiu-Dej.

8 noiembrie: În Piaţa Palatului din Bucureşti, cu ocazia onomasticii Regelui, se desfăşoară o mare manifestaţie pro-monarhistă soldată cu 11 morţi şi sute de arestări, operate de guvernul Groza.

● **1946 - 7 ianuarie:** SUA şi Mare Britanie recunosc guvernul Groza. Se încheie „greva regală".

4-8 martie: Are loc congresul de înfiinţare a Federaţiei Femeilor Democrate din România.

7-20 mai: are loc „Procesul Marii Trădări Naţionale" intentat Mareşalului Ion Antonescu şi colaboratorilor săi.

1 iunie: Ion Antonescu, Mihai Antonescu, Constantin Z. Vasiliu şi Gheorghe Alexianu sunt executaţi la Jilava.

******* este ucis fostul secretar general al PCdR Ştefan Foriş.

19 noiembrie: Se organizează alegeri parlamentare, în urma cărora Blocul Partidelor Democrate, însemnând PCdR, PSDR, Frontul Plugarilor, Partidul Naţional Liberal Tătărăscu, Uniunea Patrioţilor, PNŢ – Anton Alexandrescu şi Comitetul Democrat Evreiesc, obţine 378 de mandate de deputat, în vreme ce opoziţiei îi reveneau doar 36.

● **1947 - 10 februarie:** Se semnează Tratatul de Pace de la Paris.

14 iulie: Are loc arestarea pe aeroportul Tămădău a zece lideri ai PNŢ, între care: Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr. Cazul capătă amploare şi este clasat drept „act de trădare naţională".

29 iulie: PNŢ este scos în afara legii.

29 octombrie-4 noiembrie: Are loc procesul intentat liderilor PNŢ, în urma căruia atât Iuliu Maniu cât şi Ion Mihalache sunt condamnaţi la muncă silnică pe viaţă.

30 decembrie: Regele Mihai este silit să abdice, iar parlamentul proclamă Republica Populară Română.

(continuare în pagina 21)

(urmare din pagina 20)

● **1948 - 19 ianuarie:** Are loc desfiinţarea barourilor de avocaţi.

21-23 februarie: Are loc fuziunea între PSDR şi PCR, luând astfel naştere Partidul Muncitoresc Român.

24 februarie: Lucreţiu Pătrăşcanu este demis din fruntea Ministerului Justiţiei, arestat la 28 februarie, sub acuzaţia de şovinism şi naţionalism burghez şi de colaborare cu organele de Siguranţă din perioada interbelică.

28 martie: Au loc alegeri pentru Marea Adunare Naţională, câştigate cu 93.2% de către Frontul Democraţiei Populare.

13 aprilie: Este promulgată Constituţia RPR.

11 iunie: Este adoptată „Legea nr. 119 pentru naţionalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere şi de transporturi". 8894 de întreprinderi sunt trecute în proprietatea Statului.

29 iunie: Se înfiinţează Comisia de Stat a Planificării.

30 august: Prin Decretul 221/1948 este înfiinţată Direcţia Generală a Securităţii Poporului.

1 decembrie: Este desfiinţată Biserica Greco-Catolică Unită cu Roma.

● **1949 - 5-8 ianuarie:** Se constituie, la Moscova, Consiliul Economic de Ajutor Reciproc, în replică la Planul Marshall.

23 ianuarie: Se înfiinţează Direcţia Generală a Miliţiei.

7 februarie: Este adoptat Decretul nr. 163/1949 privind înfiinţarea Trupelor de Securitate.

2 martie: Este adoptat Decretul 84/1949, prin care toate proprietăţile de peste 50 ha urmau a fi confiscate.

3-5 martie: Are loc Plenara CC al PCR în urma căreia se declanşează procesul de colectivizare a agriculturii.

19-21 martie: Se constituie Uniunea Tineretului Muncitoresc (UTM).

25 mai: Consiliul de Miniştri hotărăşte construcţia Canalului Dunăre-Marea Neagră.

6 decembrie: În penitenciarul Piteşti începe procesul de „reeducare" prin tortură.

● **1950 - 14 ianuarie:** Prin Decretul Prezidiului MAN nr. 6/1950 sunt înfiinţate unităţile (ulterior colonii) de muncă „pentru reeducarea elementelor duşmănoase Republicii Populare Române".

23 iulie: Are loc reorganizarea administrativă a României, împărţită în 28 de regiuni.

20 august: Se stinge din viaţă, la Sighet, Constantin I. C. (Dinu) Brătianu.

● **1951 - 29 martie:** Direcţia Generală a Securităţii Poporului îşi schimbă denumirea în Direcţia Generală a Securităţii Statului.

18 iunie: Are loc deportarea în Bărăgan a populaţiei din 203 localităţi de pe raza judeţelor Timiş, Caraş-Severin şi Mehedinţi.

14 iulie: Se difuzează prima emisiune în limba română la Radio Europa Liberă.

15 august: Lotul fruntaşilor PNŢ (Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Victor Rădulescu-Pogoneanu, Ilie Lazăr, Nicolae Carandino) este transferat la Sighet.

10-17 septembrie: Are loc „procesul unui grup de spioni în slujba Vaticanului", format din şase prelaţi greco-catolici şi patru laici, acuzaţi de „trădare şi complot în slujba Vaticanului şi a centrului de spionaj italian".

● **1952 - 28 ianuarie:** Are loc o nouă reformă monetară.

26-27 mai: În cadrul Plenarei CC a PMR, Ana Pauker, Teohari Georgescu şi Vasile Luca sunt acuzaţi de „deviere de dreapta".

2 iunie: Gheorghiu-Dej preia funcţia de Preşedinte al Consiliului de Miniştri.

*****august:** Se stopează procesul „reeducării" de la Piteşti.

24 septembrie: Este adoptată o nouă lege fundamentală, al cărei preambul sublinia ce dependenţa României de URSS.

27 septembrie: O nouă reformă administrativă reduce numărul regiunilor de la 28 la 18.

● **1953 -5 februarie:** Se stinge din viaţă, la Sighet, Iuliu Maniu.

7 februarie: Are loc autodizolvarea Frontului Plugarilor.

5 martie: Are loc decesul lui I. V. Stalin, eveniment ce se repercutează direct asupra întregului Bloc Socialist.

● **1954 -14 aprilie:** După un proces de şase ani, Lucreţiu Pătrăşcanu este condamnat la moarte şi executat, în noaptea de 16 spre 17 aprilie, la închisoarea Jilava.

19 aprilie: În urma Plenarei Comitetului Central se desfiinţează postul de secretar general al PMR, înlocuit de un secretariat condus de un prim-secretar, în persoana lui Gheorghe Apostol.

16 mai: Se stinge din viaţă, la Jilava, monseniorul Vladimir Ghika.

10 octombrie: începe procesul torţionarilor de la Piteşti în frunte cu Eugen Ţurcanu.

8 octombrie: Vasile Luca este condamnat la moarte pentru „subminarea economiei naţionale", pedeapsă comutată în muncă silnică pe viaţă.

● **1955 - 6 februarie:** Se stinge din viaţă, la penitenciarul Sighet, Constantin Argetoianu.

14 februarie: Are loc atacul asupra Legaţiei Republicii Populare Române la Berna, produs de către un grup de exilaţi români: Oliviu Beldeanu, Ion Chirilă, Dumitru Ochiu, Teodor Ciochină şi Stan Codrescu.

14 mai: Se semnează la Varşovia „Tratatul de prietenie, cooperare şi asistenţă mutuală" (Tratatul de la Varşovia), în replică la Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord (NATO). România, alături de Republica Populară Albaneză, Republica Populară Bulgară, Republica Democrată Germană, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Populară Polonă, Republica Populară Ungară, este integrată într-un sistem politico-militar dominat de Uniunea Sovietică, sistem care îngloba forţele militare ale statelor socialiste.

1 octombrie: Plenara CC al PMR l-a ales pe Gheorghiu-Dej în funcţia de prim-secretar al partidului.

18 octombrie: Este arestat Gavril Vatamaniuc, conducători al grupului de rezistenţă anticomunistă din Munţii Bucovinei.

14 decembrie: România devine ţară membră a Organizaţiei Naţiunilor Unite ONU.

● **1956 -25 februarie:** La al XX-lea congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Nikita Hruşciov citeşte un „Raport secret" în care condamnă excesele perioadei staliniste, momentul generând un adevărat cutremur în întregul bloc socialist.

23-25 martie: Are loc Plenara lărgită a CC al PMR în cadrul căreia Gheorghiu, după modelul Hruşciov, aduce critici cultului personalităţii lui Stalin, cu referiri la Ana Pauker, Vasile Luca şi Teohari Georgescu. Prilejul este folosit de Iosif Chişinevski şi Miron Constantinescu pentru a-l ataca pe Gheorghiu-Dej, sperând înlocuirea acestuia din fruntea partidului.

3, 4, 6, 12 aprilie: Are loc şedinţa Biroului Politic al CC al PMR, care consfinţeşte supremaţia lui Gheorghiu-Dej în partid şi înfrângerea liniei Iosif Chişinevski – Miron Constantinescu.

28 iunie – 30 iunie: Are loc revolta muncitorilor de la Poznań – Polonia soldată cu peste 70 de morţi şi 600 de răniţi.

23 octombrie – 4 noiembrie: Are loc Revoluţia din Ungaria, reprimată violent de către Armata Roşie, numărul deceselor ridicându-se la aproximativ 2500.

sfârsitul lunii octombrie: Pe fondul situaţiei de criză din Ungaria, în România apar manifestaţii de protest, iniţiate şi coordinate de studenţii din marile centre universitare: Cluj, Bucureşti, Timişoara, Târgu Mureş, Iaşi.

30 octombrie: Are loc o mare adunare a studenţilor la Timişoara în contextul Revoluţiei maghiare, soldată cu anchetarea a peste 2000 de studenţi şi condamnarea organizatorilor (Caius Muţiu, Teodor Stanca, Aurel Baghiu, Aurelian Păuna, Ladislau Nagy).

15-16 noiembrie: La Cluj sunt arestaţi mai mulţi studenţi si universitari în frunte cu Raul Volcinschi.

22 noiembrie: Este arestat Paul Goma pentru „agitaţie publică" – tentativă de organizare a unei greve de susţinere a studenţilor arestaţi, fiind condamnat la 2 ani închisoare corecţională.

● **1957 - 3 iulie:** În urma încercării nereuşite de a-l compromite şi exclude din partid pe Dej, la Plenara CC al PCR, Iosif Chişinevschi şi Miron Constantinescu, căzuţi în dizgraţie, sunt demişi din funcţiile deţinute.

19 iulie: Este împuşcat Leon Şuşman, liderul unuia dintre cele mai importante grupuri ale rezistenţei anticomuniste româneşti.

2 august: Sunt condamnaţi la moarte Ion Chiujdea, Laurian şi Gheorghe Haşu, Victor Metea şi Jean Pop, membri ai grupului de rezistenţă anticomunistă din Munţii Făgăraş, condus de Ion Gavrilă-Ogoranu.

4 noiembrie: Are loc accidentul aviatic de pe aeroportul Vnukovo, în urma căruia Grigore Preoteasa, fost ministru de externe, îşi pierde viaţa. În avion se mai aflau Chivu Stoica şi Nicolae Ceauşescu, care au scăpat nevătămaţi.

7 decembrie: Sunt arestaţi Iosif Capotă şi Alexandru Dejeu, conducători ai unui grup de rezistenţă anticomunistă din Munţii Apuseni, ulterior condamnaţi la moarte şi executaţi la penitenciarul Gherla.

● **1958 -7 ianuarie:** Moare Petru Groza, preşedinte al Prezidiului MAN, înlocuit în funcţie de Ion Gheorghe Maurer.

23 ianuarie: Se stinge din viaţă, în penitenciarul Râmnicu Sărat, generalul Constantin Pantazi, ministru de război (1942-1944).

1/2 februarie: Sunt ucişi Teodor şi Avisalon Şuşman, membri ai grupului de Rezistenţă din Munţii Apuseni.

10 aprilie: Se înfiinţează Consiliul Naţional al Femeilor, după desfiinţarea UFDR.

20-24 mai: La consfătuirea CAER de la Moscova se anunţă retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul României. Concomitent cu acest eveniment se declanşează nu nou val de arestări şi de înăsprirea ale condiţiilor din penitenciare.

9-13 iunie: O serie de foşti „ilegalişti" între care Constantin Doncea, Pavel Ştefan, Ovidiu Şandru şi Grigore Răceanu sunt excluşi din partid sub acuzaţia de „atitudine fracţionistă şi antipartinică".

14 iunie: Are loc răscoala deţinuţilor politici închişi la Gherla.

29 iulie: Este executat Vasile Motrescu, luptător anticomunist din Munţii Bucovinei.

4 august: Membrii grupării spirituale Rugul Aprins, de la Mănăstirea Sf. Antim din Bucureşti, sunt arestaţi. Printre ei se găsesc preoţii Dumitru Stăniloae, Benedict Ghiuş, Andrei Scrima, Arsenie Papacioc, Bartolomeu Anania precum şi scriitorul Vasile Voiculescu şi filosoful Mircea Vulcănescu.

11 decembrie: Constantin Noica este arestat de autorităţile comuniste, pentru organizarea întrunirilor de discuţii filosofice de la Câmpulung, precum şi pentru tipărirea şi difuzarea în afara graniţelor a volumului„Povestiri despre om".

● **1959 - 18 iulie:** Sunt executaţi Petre şi Toma Arnăuţoiu, conducătorii grupului de rezistenţă „Haiducii Muscelului".

28 iulie: Un grup de şase persoane, foşti ilegalişti de origine evreiască, între care Alexandru şi Paul Ioanid, Monica şi Igor Sevianu, Saşa Muşat şi Haralambie Obodeanu, jefuiesc o maşină a Băncii de Stat a Republicii Populare Române. În urma procesului, cei cinci bărbaţi au fost condamnaţi la moarte şi executaţi. Monica

continuare în numărul viitor

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 331 DIN 13-30 SEPTEMBRIE 2016

Din nou despre Islam

Islamul va schimba soarta lumii şi polurile de putere?

Stimate cititor, ne face mare plăcere să putem să vă prezentăm, spre confirmarea informaţiilor pe care, nu odată, vi le-am furnizat noi, redându-vă şi opiniile altcuiva şi, de data asta, nu a unui oarece neofit ci, chiar a Preşedintelui Partidului Democrat Olandez, opinie exprimată în faţa Senatului American. Şi, pentru a nu lungi inutil vorba, iată ce spunea acesta:

„S-ar putea să ne aflăm în faza finală a islamizării Europei. Acesta nu este numai un pericol actual şi transparent pentru însuşi viitorul Europei, ci un pericol [şi] pentru America şi pentru întreaga supravieţuire a Vestului.

Statele Unite constituie ultimul bastion al civilizaţiei apusene care ar înfrunta o Europă islamică. Mai întâi, voi descrie situaţia existentă pe teritoriul Europei, iar apoi voi spune câteva cuvinte despre Islam.

Europa, pe care dumneavoastră o cunoaşteţi, este în schimbare. Dvs. aţi văzut, probabil, evenimente importante, anumite semne [în unele oraşe din Europa]. Dar în toate aceste oraşe, uneori la numai câteva case distanţă de destinaţiile dumneavoastră turistice, este o cu totul altă lume.

Este o lume a societăţii paralele create de imigrarea musulmană în masă. Pretutindeni în Europa se ridică o nouă realitate: întregi cartiere musulmane, unde rezidă sau, măcar, poate fi văzută foarte puţină populaţie indigenă. Şi dacă este, [aceasta] ajunge s-o regrete. Şi acest lucru este valabil chiar şi pentru poliţie.

Este o lume a eşarfelor pe cap, o lume în care femeile se preumblă într-o ţinută în care nu li se vede faţa şi cu o droaie de copii după ele, iar soţii lor sau, dacă preferaţi, proprietarii lor de sclavi, păşesc cu trei paşi înaintea lor. Ai moschei la multe colţuri de stradă. Prăvăliile au semne pe care nici dumneavoastră şi nici eu nu le putem citi.

Cu greu veţi găsi vreo activitate economică. Există ghetouri musulmane, controlate de fanatici religioşi. Există cartiere musulmane şi ele cresc ca ciupercile în toate oraşele de-a curmezişul Europei. Acestea sunt construcţiile de blocuri pentru controlul populaţiei crescânde a Europei, stradă cu stradă, cartier cu cartier, oraş cu oraş. Există acum mii de moschei în toată Europa. Cu congregaţii mai largi decât în bisericile creştine. Şi în fiecare oraş european există planuri de a construi supermoschei care să facă să pară şi mai pitice fiecare biserică în acea regiune.

Europa se află după 1300 de ani în pragul unei "noi forme de imigraţii", sau dacă vreţi "năvălirea spre Occidentul bogat"

Semnalul este evident: «Noi dominăm»! Multe oraşe europene sunt deja pe un sfert musulmanizate: luaţi doar Amsterdamul, Marsilia sau Malmo în Suedia.

În multe oraşe, majoritatea populaţiei sub 18 ani este musulmană. Parisul este acum înconjurat de un cerc de cartiere musulmane. Mohamed, este acum cel mai popular nume în rândul băieţilor, în multe oraşe [din Europa]. În unele şcoli elementare din Amsterdam nu se mai poate vorbi despre ferme, deoarece asta ar însemna să se menţioneze şi porcul, ceea ce ar fi o insultă pentru musulmani.

Multe şcoli din Belgia şi Danemarca servesc elevilor numai „halal food" (adică mâncare acceptată de religia musulmană, fără carne de porc sau carne de animal nesacrificat conform ritualurilor musulmane).

În Amsterdam, cândva un oraş tolerant, gay-ii (adică homosexualii) sunt crunt bătuţi aproape exclusiv de către musulmani. Femeile nemusulmane aud regulat strigându-li-se „curvă, curvă". Antenele de televiziune nu sunt îndreptate spre canalele locale, ci numai spre staţiile din ţările de provenienţă musulmană.

În Franţa, profesorii de şcoală sunt îndrumaţi să evite autorii care sunt consideraţi „ofensivi" musulmanilor, inclusiv Voltaire şi Diderot; acelaşi lucru este valabil şi pentru Darwin.

Istoria Holocaustului nu mai poate fi predată în şcoală din cauaza sensibilităţii musulmane.

În Anglia, tribunalele „Sharia" fac acum parte oficial din sistemul legislativ britanic (tribunalele Sharia sunt instanţe judecătoreşti musulmane, care acţionează şi din moschei - n.t.). Multe cartiere ale oraşelor din Franţa sunt astăzi zone de „necirculat" pentru femeile fără capul acoperit cu un şal.

În urmă cu o săptămână, un bărbat aproape a murit după ce a fost bătut de musulmani pe o stradă din Bruxelles, pentru că a fost văzut bând, când la ei era Ramadanul. Evreii părăsesc Franţa în număr record, fugind de cel mai crunt val de antisemitism de la al doilea război mondial. Franceza este o limbă vorbită astăzi curent pe străzile din Tel Aviv şi Natania, din Israel . Aş putea continua cu multe povestiri de acest gen, povestiri despre islamizare.

Un total de 54 de milioane de musulmani trăiesc astăzi în Europa. Într-un calcul recent al Universităţii San Diego, s-a constatat că în numai următorii 12 ani, 25 % din populaţia Europei vor fi musulmani. Bernatd Lewis a prezis o majoritate musulmană până la sfârşitul acestui secol.

Semnale îngrijorătoare de care se fac vinovaţi: UE şi Germania prin Merkel

Acestea, desigur, sunt numai cifre. Şi cifrele n-ar fi ameninţătoare dacă imigranţii musulmani ar manifesta o tendinţă de asimilare. Însă sunt infime semnele în sensul ăsta.

„Pew Research Center" a raportat că jumătate din musulmanii francezi consideră loialitatea lor faţă de islam mai puternică dacât loialitatea lor faţă de Franţa (Pew Research Center este o organizaţie americană care oferă opţiuni, atitudini şi tendinţe ale opiniei publice din SUA şi din lume - n.t.). O treime dintre musulmanii francezi nu se opun deloc atacurilor sinucigaşe. Iar Centrul Britanic pentru Coeziune Socială a comunicat că o treime din studenţii musulmani britanici se pronunţă pentru un „califat"mondial.

Musulmanii cer să „li se arate respect", iar noi le arătăm acest respect: avem sărbători musulmane oficiale de stat. Procurorul General creştin-democrat tinde să accepte „sharia" dacă există o majoritate musulmană.

Avem miniştri, membri de cabinet, cu paşapoarte de Maroc şi Turcia. Cererile musulmane sunt susţinute de comportări nelegale, mergând de la crime mărunte şi violenţe întâmplătoare, de exemplu contra lucrătorilor pe ambulanţe şi şoferi de autobuz, până la răzmeriţe pe scară redusă. Parisul a văzut asemenea revolte în suburbiile sale. Eu îi numesc pe aceşti criminali „colonişti". Pentru că asta sunt.

Ei nu vin să se integreze în societăţile noastre; ei vin să integreze societăţile noastre în Dar-al-Islam - ul lor. Din cauza asta sunt colonişti (Dar-al-Islam este o secţiune a islamului mondial - n. t.). Multe din aceste violenţe de stradă, de care am pomenit, sunt îndreptate exclusiv împotriva nemusulmanilor, forţând pe mulţi dintre băştinaşi (localnici) să părăsească propriul lor cartier, propriul oraş, propria ţară. Mai mult, musulmanii reprezintă astăzi un număr de votanţi care nu se poate ignora.

Al doilea lucru pe care trebuie să-l ştiţi este importanţa profetului Mohamed. Conduita lui este un exemplu pentru toţi musulmanii şi nu poate fi criticată. Acum, dacă Mohamed ar fi fost un om al păcii, cum ar fi, să spunem, Gandhi sau Maica Tereza, n-ar fi fost nici o problemă. Dar Mahomed a fost un şef de bandă, un asasin, un pedofil şi a avut mai multe căsătorii în acelaşi timp. Tradiţia islamică ne povesteşte cum s-a luptat el în bătălii, cum şi-a omorât duşmanii şi chiar cum executa prizonieri de război.

Mohamed însuşi a masacrat tribul iudeu al lui Banu Qurayzah. Dacă ceva este bine pentru Islam, e bine; dacă este rău pentru Islam, este rău.

Să nu încerce nimeni să vă păcălească cu faptul că islamul ar fi o religie. Desigur, are un Dumnezeu, o lume de apoi şi cele 72 de fecioare. Dar, în esenţă, Islamul este o ideologie politică. Este un sistem care stabileşte reguli precise pentru societate şi pentru viaţa fiecărei persoane. Islamul vrea să dicteze fiecare aspect al vieţii. Islamul înseamnă „resemnare" sau supunere. Islamul nu este compatibil cu libertatea sau cu democraţia, pentru că se străduieşte să obţină „sharia", in dorinţa de a deveni o religie totalitară. Acum ştiţi de ce Winston Churchill a numit Islamul „cea mai retrogradă forţă din lume" şi de ce a comparat „Mein Kampf" cu Coranul.

Publicul a acceptat sincer povestea palestiniană şi vede Israelul ca agresor. Dar eu am trăit în ţara aceea şi am vizitat-o de o mulţime de ori. Eu susţin Israelul. Întâi, pentru că este patria evreească după două mii de ani de exil, incluzând Auschwitz-ul, în al doilea rând pentru că este o democraţie şi în al treilea rând pentru că Israelul este prima noastră linie de apărare. Această micuţă ţară este situată pe linia de luptă contra jihadului, împiedicând avansarea teritorială a Islamului. Israelul înfruntă linia de luptă a jihadului la fel ca şi Kaşmirul, Kosovo, Filipinele, Sudul Tailandei, Darfur în Sudan sau Libanul. Israelul este pur şi simplu în cale. Aşa cum a fost şi Berlinul de Vest în timpul războiului rece.

În ţara mea, în Olanda, 60% din populaţie consideră imigrarea în masă a musulmanilor drept greşeala politică numărul unu de la al doilea război mondial încoace. Şi alţi 60% consideră Islamul ca cel mai mare pericol.

Luminile se pot stinge în Europa mai repede decât vă puteţi imagina. O Europă islamică înseamnă o Europă fără libertate şi democraţie, un deşert economic, un coşmar intelectual şi o pierdere de putere militară pentru America, deoarece aliaţii săi se vor transforma în duşmani, duşmani cu bombe atomice.

Cu o Europă islamică, America va trebui singură să apere moştenirea Romei, a Atenei şi a Ierusalimului.

Dragi prieteni, libertatea este cel mai preţios cadou. Generaţia mea niciodată n-a trebuit să lupte pentru această libertate, ea ne-a fost oferită pe o tavă de argint, de către oamenii care au luptat pentru ea cu viaţa lor. Pe tot cuprinsul Europei, cimitirele americane ne amintesc de băieţi tineri care niciodată n-au ajuns acasă şi a căror amintire noi o preţuim. Generaţia mea nu este proprietara acestei libertăţi; noi suntem numai păstrătorii, paznicii ei. Noi putem doar preda această libertate greu obţinută, copiilor Europei, în aceeaşi stare în care ne-a fost oferită nouă. Noi nu putem ajunge la nici o înţelegere cu mulahii şi imamii (conducători religioşi musulmani - nota mea).

Generaţiile viitoare nu ne vor ierta niciodată. Noi nu ne putem risipi libertăţile. Pur şi simplu nu avem dreptul să facem asta. Trebuie să facem tot ce este posibil acum pentru a opri această stupiditate islamică, pentru ca să nu poată distruge lumea aceasta liberă pe care noi o cunoaştem.

Vă mulţumesc, Geert Wilders, preşedintele Partidului Libertăţii din Olanda, membru al Parlamentului olandez".

Dictatura Coranului va afecta grav cele două religii creştine: catolicismul şi ortodoxia

„Dictarea" Coranului a fost deseori însoţită de convulsii puternice, de accese de febră sau de răcirea trupului. Muhammad începe sa predice, întâi în familie şi printre cunoştinţe, apoi publicului larg. La început el este ignorat de majoritatea oamenilor, iar mai apoi ridiculizat. Totuşi, el reuşeste să atragă din ce în ce mai mulţi oameni la noua sa religie. Cu fiecare an care trecea, noi capitole erau „revelate" pentru Coran. Pe măsură ce numărul celor ce îl urmau creştea, Muhammad devenea o ameninţare la adresa conducătorilor societăţii sale şi este persecutat, alături de cei care îl urmau. Un timp s-a bucurat de protecţia unchiului sau Abu Talib, dar după moartea acestuia Muhammad este nevoit să îşi părăsească oraşul natal şi să meargă cu un grup de musulmani devotaţi în oraşul Yatrib în 622, unde fusese invitat de două triburi rivale, care acceptaseră să-l recunoască drept conducător spiritual şi se aşteptau ca el să le arbitreze disputele. Acest eveniment se numeşte Hejira şi marchează începutul anului Islamic. Hejira înseamnă în arabă „emigrare". Numele oraşului este schimbat în Medina [„Oraşul" (în arabă)], ca prescurtare de la numele complet de „Oraşul Profetului" (al Madinat al-Nabi)]

Muhammad devine conducătorul oraşului şi în scurt timp Medina devine capitala primului stat islamic. El cucereşte şi Mecca fără, vărsare de sânge, in 630. În tot acest timp, versete din Coran continuă să îi fie „revelate", acestea fiind o parte aşternute în scris, iar o alta memorate de către companionii Profetului.

Muhammad a murit la 63 de ani, în 632. La moartea sa, în peninsula arabică exista un factor de coeziune ce pentru prima dată în istorie, va duce, în deceniile şi secolele următoare, la o veritabilă unificare a acesteia (şi nu numai) într-un stat islamic. Chiar din timpul vieţii Profetului s-a putut realiza o unificare religioasă în peninsulă, deşi unificarea politică s-a facut doar mai târziu, în timpul primului calif, Abu Bakr. Impedimentul unificarii totale a fost dijma (zeciuala, zakat-ul, percepută de agenţii «'ummal» Profetului pentru finanţarea continuării raziaoelor de cucerire, în afara peninsulei).

Astfel, din chiar timpul vieţii lui, dar mai ales în perioada în care succesorul său a fost Abu Bakr, au apărut 2 mişcări de contestare care au fragmentat noua comunitate (ummah) şi au divizat politic peninsula; e vorba despre Yamama în Arabia centrală, sub conducerea unui profet concurent, numit Musailima Ibn-Habib şi despre alt focar de contestare, de data asta în sud, în Yemen, sub conducerea lui 'Aihala al-'Ansi, poreclit „negrul". Tradiţia păstrează memoria acestei realităţi în diverse scrieri ale biografilor şi istoricilor musulmani.

Departe însă ca Mahomed să fie, el însuşi, un sfânt. Se poate spune că este cel ce a sugerat primul şi cel mai pregnant zicala „să faci ce spune popa, nu ce face popa". Ce alţii nu aveau voie, conform „revelaţiilor", el, Profetul, sau lui , Muhammad, îi era permis (să aibă mai multe neveste, să mănânce ce Coranul revelat nu admitea credincioşilor musulmani, să consume orice fel de băuturi şi multe altele).

Portretul lui Mahomed care rămâne după efectuarea acestei munci, nu poate fi decât al unui om al timpului şi locului său. Doar astfel pot deveni inteligibile evenimentele care au şocat generaţii de creştini, indivizi a caror religie a apărut pe ruinele unor strălucite civilizaţii, pe eşafodajul unor state a caror vechime precede cu prea multe secole apariţia statalităţilor în deşertul inospitalier.

Aşa cum Biblia justifică cruzimea triburilor de evrei ce măcelăreau bătrâni şi copii când întâlneau o aşezare canaaneană, tot aşa şi Coranul justifică gesturile abominabile ale lui Mahomed (surata 33): „Aţi omorât o parte dintre ei, i-aţi făcut sclavi pe o alta; Allăh v-a făcut moştenitorii pamânturilor lor, al locuinţelor şi bunurilor lor, chiar dacă paşii voştrii n-au călcat niciodată acest pământ".

Se poate spune că Mahomed a fost un om al timpului şi locului în care s-a născut (de aceea biografia lui şochează atât de mult persoanele trăitoare în secolul 21 şi care nu sunt educate în morala islamică), însă în acelaşi timp şi-a depăsit în anumite privinţe epoca, aşa cum arată anumite reforme pe care le-a introdus cu religia lui în societatea tribală a Arabiei secolului al 7-lea.

Diferenţa între iudaism (Vechiul Testament) şi islamism (Coran), pe de o parte şi Creştinism (Noul Testament) pe de altă parte, consistă tocmai în schimbarea de paradigmă, Hristos fiind acela care, singur, propăvăduieşte iubirea ca soluţie a vieţii şi nu lupta, răzbunarea, jaful şi omuciderea.

VICTOR VERNESCU

Se trezeşte România?... sau... clasă politică trezeşte-te!

Suntem, de mai bine de un an, în linie dreaptă pentru pregătirea aniversării unui veac de la Marea Unire a tuturor românilor în vatra vechii Dacii. Şi cu toate acestea, nimic parcă nu se mişcă în această direcţie de la preşedinţie şi până la organele puterii locale din ţară. Pare că este mult mai importantă râca şi lupta meschină pentru putere decât soarta României, fie ea şi aşa în graniţele ciuntite în care se vede azi închistată şi la temelia cărora sunt destule cârtiţe care sapă pe orbeşte sau cu ochii deschişi.

Şi totuşi, în urmă cu câteva zile ne-a căzut în mână un document pe care domnul Dan Popovici l-a făcut public, în numele Platformei Civice Unionistă „Acţiunea 2012".

Ne face o mare plăcere să punem la dispoziţia cititorilor noştri documentul numit „Scrisoare deschisă adresată Secretarului de Stat al Statelor Unite ale Americii, domnul John Kerry", astfel:

„Excelenţă,

Interviul colegului Dvs., Ambasadorul Extraordinar şi Plenipotenţiar al Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, Excelenţa Sa, Domnul James Pettit, acordat postului public de televiziune de la Chişinău în data de 28 August 2016, în care s-a pronunţat pe o temă foarte sensibilă pentru cetăţenii celor două state româneşti, ReUnirea Republicii Moldova cu România, a declanşat o stare de profundă îngrijorare faţă de politica SUA ca partener strategic al României.

Afirmaţiile Domnului Ambasador James Pettit perpetuează o serie de întreagă de mistificări datând din perioada dictaturii lui Iosif Stalin şi ar putea fi interpretate de mulţi ca o ofensă faţă de poporul român: "Consider că este foarte important şi aceasta desigur este politica noastră, cred că şi politica de aici, ca Moldova să rămână un stat suveran şi independent în interiorul unor graniţe sigure. Unirea cu România, de exemplu, ca o cale de a intra în UE sau orice alt motiv, nu este o alegere practică şi nu este o alegere care va face lucrurile mai bune aici, în Moldova. ... Moldova nu este România, Moldova îşi are propria sa istorie şi propriile provocări".

Vă rugăm să luaţi notă de faptul că şi să aduceţi la cunoştinţa Preşedintelui SUA ca şi poporului american că populaţia majoritară din Republica Moldova este românească (73%), are aceeaşi origine, aceeaşi istorie, aceeaşi cultură şi aceeaşi limbă ca populaţia românească din România. Este regretabil că un diplomat de rang înalt al SUA acreditat într-unul din cele două state româneşti nu cunoaşte istoria românilor din România şi din Republica Moldova. Altfel ar fi trebuit să ştie că nu din cauza exerciţiului propriei voinţe, ci din cauza intervenţiilor repetate ale Marilor Puteri în ultimele două secole, românii trăiesc în două state: România şi Republica Moldova".

În continuare, semnatarii scrisorii îi fac domnului Secretar de Stat o scurtă lecţie de istorie pe care să o aducă şi la cunoştinţa propriilor săi colaboratori care, prin luările lor de poziţie, angajează nefericit Statele Unite ca aliat strategic al Romîniei. Şi iată ce I se transmite acestuia:

„1. 1812 – În urma războiului dintre 1806 şi 1812 dintre Rusia şi Imperiul Otoman partea estică a Principatului autonom al Moldovei, situată între râurile Prut şi Nistru, a fost dată Rusiei de către Turcia. Noua provincie astfel creată primeşte numele de Basarabia, iar după anul 1821 guvernul ţarist introduce măsuri de interzicere a limbii şi culturii române.

2. 1856 – Ca urmare a înfrângerii Rusiei în Războiul Crimeii (1853-1856), partea de sud a Basarabiei este retrocedată Principatului Moldovei.

3. 1859 – Prin Unirea Principatelor Moldovei şi Valahiei se formează statul numit din 1866 România. Partea de sud a Republicii Moldova din zilele noastre a făcut parte din România încă de la fondarea sa.

4. 1878 – Ca preţ al retragerii trupelor ruse după războiul ruso-româno-turc (1877-1878), al recunoaşterii independenţei şi a drepturilor României în Dobrogea, Rusia obligă România să cedeze teritoriul său de la est de Prut, care este reataşat provinciei Basarabia.

5. 1905 – Ca urmare a primei revoluţii din Rusia, cultura română este din nou permisă în Basarabia şi se constituie o mişcare de emancipare naţională.

6. 1918 - În contextul revoluţiei ruse din 1917 şi a afirmării principiului dreptului naţionalităţilor, promovat de preşedintele SUA Woodrow Wilson, Basarabia se declară independentă şi apoi se reuneşte cu România, prin votul democratic al parlamentului.

7. 1924 – Pentru a pregăti viitoarea expansiune în estul României, Uniunea Sovietică organizează o aşa-zisă republică autonomă moldovenească pe malul estic al Nistrului.

8. 1939 - Prin Tratatul Ribentropp-Molotov, Germania lui Hitler şi Uniunea Sovietică a lui Stalin au convenit împărţirea Europei de Est: statele baltice, Polonia de Est şi o parte a României (Basarabia) au fost recunoscute de Hitler ca zone de expansiune pentru URSS. Basarabia, alături de alte două regiuni din estul României, a fost anexată cu forţa de Uniunea Sovietică în 28 Iunie 1940, în contextul celui de-al doilea război mondial. La 2 august 1940, în timp ce o parte din teritoriile româneşti sunt alipite Ucrainei Sovietice, pe baza structurilor republicii autonome moldoveneşti este proclamată Republica Sovieitcă Socialistă Moldovenească, care include o parte din teritoriul acesteia şi cea mai mare parte a Basarabiei istorice.

9. 1945 - Deşi Basarabia a fost anexată de URSS prin forţă pe baza tratatului Ribbentrop-Molotov şi în pofida participării României la războiul împotriva Germaniei naziste în perioada august 1944-mai 1945, în contextul alianţei dintre SUA, Regatul Unit, Franţa şi Uniunea Sovietică, aceste mari puteri au decis ca Basarabia să rămână URSS, în dauna României, fapt consimţit prin Tratatul de pace de la Paris din 1947.

10. 1989 – În contextul reformelor din URSS şi sub presiunea maselor populare, RSS Moldovenească revine la scrierea limbii române cu grafie latină, limba română este declarată oficială, iar teza stalinistă a unei limbi „moldoveneşti" separate, o mistificare evidentă, este denunţată ca atare. Era corolarul unor mişcări de rezistenţă şi emancipare care începuseră încă de la finele anilor 1940. În 1990, RSS Moldovenească îşi schimbă numele în Republica Moldova.

11. 1991 – Ca urmare a destrămării Uniunii Sovietice Republica Moldova devine independentă, însă cu obiectivul declarat o dată cu independenţa de ReUnire cu România. Aceasta este blocată de către Rusia prin susţinerea unor mişcări separatiste, culminând cu războiul de pe Nistru din 1992, în care trupele ruse, aflate şi în prezent fără acordul Republicii Moldova în oraşul Tiraspol, intervin în mod direct.

12. 2009 – În timpul revoluţiei Twitter din aprilie 2009 tinerii revoltaţi împotriva regimului comunist al preşedintelui Vladimir Voronin cer din nou ReUnirea Republicii Moldova cu România.

13. 2016, august 28 – Ambasadorul Statelor Unite ale Americii, partenerul strategic al României, la Chişinău afirmă public că Moldova (care este constituită din teritorii care aparţin azi României, Republicii Moldova şi Ucrainei!) are propria sa istorie separată – exact ca în materialele de propagandă sovietică şi rusă – şi nu agreează potenţiala ReUnire cu România".

Aşa cum se poate vedea mai sus, soarta românilor din Basarabia şi apoi Republica Moldova a fost decisă arbitrar de Marile Puteri în 1812, 1878, 1939, 1945, 1991-1992 şi (deşi sperăm să nu fie cazul) 2016. Atunci când românii moldoveni înşişi şi-au putut decide soarta, ca în 1859 şi 1918, aceasta a fost în favoarea unificării cu ceilalţi români şi nu a statalităţii separate.

În condiţiile în care din ce în ce mai mulţi cetăţeni ai ambelor state doresc Unirea Republicii Moldova cu România, declaraţia ambasadorului James Pettit are efecte politice şi strategice incomensurabile. Cele mai recente sondaje de opinie efectuate în România indică faptul că 2 din 3 români îşi doresc ReUnirea. De asemenea, în Republica Moldova există o apetenţă spre Unificare de aproximativ 28%, iar procentul se dublează atunci când oamenii înţeleg efectele benefice ale acestui act. Unirea României cu Republica Moldova înseamnă reunificarea a două părţi ale aceluiaşi popor, cu respectarea dreptului internaţional şi bazat pe voinţa democratică a celor două societăţi.

Secretarul de Stat al SUA nu prea cunoaşte "interesele vitale" ale statului naţional, independent şi suveran numit România

Noi, românii, am înţeles din declaraţia ambasadorului SUA la Chişinău, dacă aceasta reprezintă cu adevărat poziţia Departamentului de Stat şi Administraţiei Prezidenţiale a Statelor Unite, că:

1. SUA nu agreează proiectul Re-Unirii Republicii Moldova cu România într-un singur stat, ceea ce poate fi interpretat ca o interdicţie.

2. SUA nu respectă sentimentele naţionale ale românilor, deşi România este aliatul şi partenerul strategic al SUA, ceea ce poate pune la îndoială sinceritatea SUA în parteneriatul strategic cu România.

3. SUA susţin propaganda sovietică şi rusă pentru crearea unei identităţi artificiale a românilor din Republica Moldova, prin negarea românismului populaţiei din Republica Moldova şi clamarea artificială a unui "popor moldovenesc" cu o altă istorie decât a românilor şi cu o altă limbă, "limba moldovenească".

4. SUA au decis împărţirea Republicii Moldova prin recunoaşterea unui statut special al regiunii transnistrene.

5. SUA desconsideră interesele naţionale ale României şi Republicii Moldova în favoarea Rusiei.

Afirmaţiile Domnului Ambasador James Pettit vor afecta imaginea SUA în România şi în Republica Moldova, vor influenţa percepţia publică despre sinceritatea parteneriatului strategic dintre SUA şi România şi vor declanşa o propagandă antiamericană în România. Românii nutresc o simpatie, o prietenie şi chiar o admiraţie sinceră faţă de Statele Unite şi poporul American, dar prin asemenea luări de poziţie se atentează decisiv la credibilitatea în rândul românilor de rând a bunelor intenţii şi a loialităţii administraţiei de stat a Statelor Unite faţă de România şi poporul său.

*

„Rugăm Excelenţa Voastră, se spune în încheierea scrisorii dechise, în calitate de Secretar de Stat al SUA, să prezentaţi public sau să mandataţi pe Excelenţa Sa, Domnul Hans Klemm, Ambasadorul Statelor Unite în România, să prezinte poziţia SUA în:

1. problema Unirii românilor din Republica Moldova şi România într-un singur stat.

2. problema identităţii de neam, de istorie, de cultură şi de limbă a populaţiei româneşti din România şi din Republica Moldova.

3. problema propagandei sovietice şi ruse despre "poporul moldovenesc" şi "limba moldovenească".

4. problema anulării integrale a efectelor Tratatului Ribentropp-Molotov.

5. problema regiunii transnistrene şi a statutului său politic şi administrativ.

Din propoziţia Domnului Ambasador James Pettit "aceasta desigur este politica noastră" înţelegem că aserţiunile Excelenţei Sale sunt conforme cu politica SUA în regiune.

Vă aducem aminte că la începutul perioadei comuniste românii doreau să vină americanii ca să îi scape de sovietici şi de comunişti. SUA au venit în România abia după 50 de ani, a devenit principalul aliat al României şi a câştigat încrederea poporului român.

Sperăm că preţul acestui parteneriat strategic dintre SUA şi România nu este părăsirea Republicii Moldova în sfera de influenţă a Rusiei şi nici interdicţia ReUnirii românilor într-un singur stat. Este un preţ prea mare, pe care noi, ROMÂNII, nu vrem să îl plătim!

Noi, ROMÂNII, vă rugăm să exprimaţi public poziţia SUA faţă de aceste probleme şi să clarificaţi dacă SUA susţine afirmaţiile ambasadorului său la Chişinău, Excelenţa Sa, Domnului James Pettit".

*

În dorinţa popularizării poziţiei semnatarilor scrisorii deschise, ne facem cu plăcere mesageri considerând că ne aducem modestul nostru serviciu la trezirea oamenilor noştri de stat spre renunţarea la luptele interne fără de principii şi în detrimentul orientării eforturilor spre adevăratele interese ale României şi ale poporului român de toate naţionalităţilor.

VICTOR VERNESCU

REVERBERAŢII DUPĂ „ZIUA TRANSMISIONIŞTILOR MILITARI“

În „Monitorul Oastei” nr. 22 din 1873 a apărut următorul decret:

„Asupra raportului Ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, No. 3.531;

Am decretat şi decretăm:

***Art.I.** Batalionul de geniu, astăzi în funcţie, se va compune din:*
1. Din o companie de minări cu o secţie de telegrafişti
2. Din 3 companii de săpători.

***Art.II.** Secţia de telegrafişti se va compune din:*
1 Şef de secţie
15 Manipulatori, şefi de ateliere, sergenţi sau caporali.
30 Lucrători, telegrafişti
Secţia de telegrafişti va fi împărţită în trei căprării.

***Art.III.** Lucrătorii telegrafişti va fi aleşi dintr`aceia care ştiu a scrie şi a citi cu înlesnire.*

***Art.IV.** Instrucţia telegrafiştilor militari va fi teoretică şi practică.*

Instrucţia teoretică va fi făcută de către ofiţeri şi de către funcţionarii administraţiei telegrafiştilor.

Instruicţia practică va coprinde: exerciţiile de manipulare a aparatelor, ţinerea poştelor şi corespondenţelor, construcţia şi ridicarea liniilor, manevrele de telegrafie de campanie.

***Art.V.** Exerciţiile de manipulaţie şi de transmitere a depeşelor vor fi făcute mai cu seamă la biroul central civil din Bucuresci, unde fiecare oficier de minări, sub-ofiţeri şi caporali de telegrafişti vor fi obligaţi a face un stagiu de trei luni cel puţin, dupe ce mai întâi vor depune jurământul prescris pentru funcţionarii telegrafişti civili.*

***Art.VI.** Exerciţiile de construcţie şi de ridicare a liniilor vor fi executate sub responsabilitatea căpitanului comandant al companiei de minări. Manevrele de telegrafie de resbel se vor executa cu trupe într`unite pentru evoluţii. Ele se vor face sub direcţia ofiţerului comandant al detaşamentului telegrafiei, şi dupe ordinile ce acest ofiţer va primi de la generalul comandant sau de la şeful său de stat-major.*

***Art.VII.** Telegrafistii militari vor fi armaţi numai cu un revolver. Equipamentul va fi acela al trupelor de geniu, cu toate trebuincioasele pentru campament.*

***Art.VIII.** Şi cel din urmă. Ministru Nostru, secretar de stat la departamentul de resbel, este însărcinat cu executarea acestui decret.*

DAT ÎN IMNAU LA 14 IULIE 1873-CAROL, MINISTRU DE RESBEL, GENERAL FLORESCU”

Acest decret regal marchează apariţia transmisiunilor militare în România. Merită a fi menţionat că, încă din 1855, se înfiinţase o şcoală, care a fost absolvită de primii şapte telegrafişti, iar în primăvara anului 1873 fuseseră trimişi pentru documentare în Franţa, Belgia şi Austria ofiţeri români, pe probleme referitoare la telegrafie. Tot prin Înalt Decret (nr.1132/28 mai 1874) s-a hotărât creşterea numărului de secţii de telegrafie militară, de la trei, la patru. Acestea au participat la Războiul de Independenţă din 1877-1878, asigurând nevoile de conducere a trupelor. Primul ofiţer telegrafist din Armata Română a fost căpitanul Grigore Giosan, comandantul companiei de minări, întemeietorul primei şcoli de telegrafie militară. La 19 octombrie 1877, prin Decretul 1957, cele 4 secţii de telegrafie au fost reorganizate în Compania 6 Telegrafie, care, la 5 decembrie 1877, a trecut în subordinea directă a Marelui Cartier General Român. În perioada februarie-martie 1878, compania s-a ocupat de strângerea liniilor telegrafice construite pe perioada războiului. De semnalat că, în octombrie 1878, prin Înaltul Decret 2.253, compania de telegrafie s-a desfiinţat, cele patru secţii de telegrafie fiind repartizate celor patru companii de săpători minări şi telegrafişti din batalionul de geniu. Imediat după încheierea Războiului de Independenţă din 1877-1878, s-au conturat noi principii de organizare a transmisiunilor, acestea trecând la o specialitate militară distinctă, având în componenţă telegrafişti, telefonişti, curieri etc. Tot în această perioadă, au apărut şi primele regulamente şi manuale în acest domeniu, specialităţile subunităţilor de transmisiuni diversificându-se în funcţie de trupele pentru care asigurau legăturile (infanterie, artilerie, cavalerie). În perioada Primului Război Mondial, au apărut reguli clare de organizare a transmisiunilor în vederea asigurării unor legături stabile. În această perioadă, existau 5 companii de telegrafie şi un batalion de specialităţi, la dispoziţia Ministerului de Război. Mijlocul cel mai frecvent folosit a fost telefonul, Armata Română nedispunând de o dotare suficientă cu aparatură de telegrafie fără fir. Potrivit „Calendarului tradiţiilor militare", la 30 octombrie 1919, Batalionul de Specialităţi a fost transformat în regiment de specialităţi, denumit ulterior Regimentul 1 Transmisiuni. În 1932, s-au înfiinţat încă două regimente de transmisiuni şi un batalion de transmisiuni de munte, iar la 1 aprilie 1932, în baza Înaltului Decret nr. 497, s-a înfiinţat Brigada de transmisiuni (prima formă de comandă şi organizare de specialitate a trupelor de transmisiuni militare). Prin Decretul nr. 3.818 de la 1 iulie 1942, transmisiunile au fost separate de arma geniului, prin înfiinţarea Comandamentului Transmisiunilor, a şcolilor de ofiţeri şi subofiţeri şi a Centrului de instrucţie al transmisiunilor. În perioada 1945-1989, au funcţionat Brigada de Transmisiuni, Comandamentul Transmisiunilor şi Comandamentul Trupelor de Transmisiuni. La 30 octombrie 1993, prin Ordinul Ministrului Apărării Naţionale, s-a constituit Comandamentul Transmisiunilor, Informaticii şi Electronicii, prin contopirea Inspectoratului General al Transmisiunilor cu Direcţia Informatică şi Automatizarea Conducerii Trupelor şi Secţia Luptă Radioelectronică, ambele din structura Marelui Stat Major, iar la 1 mai 1997, prin Ordinul Ministrului Apărării Naţionale, s-a constituit Comandamentul Transmisiunilor prin reorganizarea Comandamentului Transmisiunilor, Informaticii şi Electronicii şi înfiinţarea, la 30 aprilie 1997, a Direcţiei Comunicaţii şi Informatică din Statul Major General. La 1 mai 2006, tot prin Ordin al Ministrului Apărării Naţionale, denumirea s-a schimbat în Comandamentul Comunicaţiilor şi Informaticii. Ziua Transmisioniştilor militari, care coincide cau Ziua Naţională a Franţei, a fost sărbătorită anul acesta, prin grija generalului maior (r) Ion Ceräceanu, ctitorul şi custodele principal al Muzeului comunicaţiilor şi informaticii, în cazarma U.M. 01668 cu un bogat program de manifestări şi momente de socializare, înscrise sub genericul „Centenarul Primului Război Mondial – Mărărşti – Mărăşeşti – Oituz”. Asociaţia cadrelor militare în rezervă şi în retragere din armele transmisiuni, comunicaţii şi război electronic a participat la toate punctele din program. În numele Asociaţiei a fost depusă o coroană de flori în memoria eroilor transmisionişti căzuţi pe câmpurile de luptă pentru păstrarea fiinţei naţionale şi apărarea integrităţii statului Român.

ALLA VOLCOVA